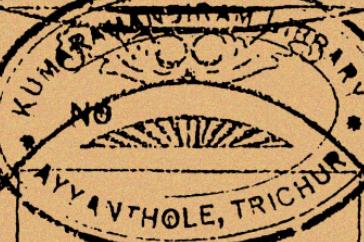

SUBODHINI MALAYALAM
READERS

BOOK VI

സുഖവായിനി

പഠംമാല

അളവം പഠം

അപ്പൾത്തുമരം.

സുഖ്യാധികീപാംമാല

അത്രാം പാഠം.

അഫ്ഫുക്കിന്തന്മാരി.

1932

വിലാ അണ കു.

വിഷയവില്പം.

പാഠം.	എം.
1 കൈരളീയ്യോത്തം	1
2 സമയക്സമുല്പി	2
3 അരംബവർഷിഷ്ണൻ	7
4 എയ്‌ത്രനക്ഷത്രം	10
5 ക്ലാസ്സ് ചതി	15
6 മുരജപം	18
7 കലിയുടെ കളിയോഗം	21
8 വഹ്നവതി V	23
9 ഇന്ത്രജാലം	32
10 ക്രതിവയ്‌ച്ച്	36
11 പുസ്തകവായന	40
12 മാമാക്കം	44
13 താടക	48
14 കൊങ്കോ	50
15 അഡ്യോമിറക്റ്ററോഗാ	55
16 തപാൽ	61
17 ഉറക്കം	64
18 മുത്ത ചാക്കും	65
19 അയോല്പ	68
20 മുവണിച്ചി	74

	പാഠം	വർഷം
21	സത്ത്രണം	76
22	കൈ ശിത്രരാജു മേണം	79
23	സമസ്യാളികൾ (കനാം ഭാഗം)	83
24	ചെണ്ട	89
25	സമസ്യാളികൾ (റണ്ടാം ഭാഗം)	90
26	ആക്കാശഗാമനം	94
27	കംഘനില്ലാത്ത കാലം	99
28	മഹാദേവഗോവിംബരാനയെ	102
29	ആസ്സുളി	109
30	പിതൃക്ഷേതി	117
31	കശലവമാർ	121

ആരാധ്യാത്മക്കം.

പാഠ മ

കൈരളീഭോഗതം

ഓർവ്വക്കുന്തിലെ കാമുന്പുണിപമേ
ബാർദ്ധവികടാക്ഷാളി ലാളിതപ്രസൂനമേ!
ഭാഗ്യദാവത്ജ്ഞട ഭാസുപചത്രായമേ!
ദ്രാശ്വരവൈദവേ! ദേവീ!കൈരളി! തൊഴാം തൊഴാം.
കനലനാട്ടിൻ നെടമംഗല്യം പുലർത്തും നിൻ
സുദാമദന്തിത്തിനിതാ നമസ്കാരം.
തങ്ങളിൽ കരണിയഭോധമങ്ങൾപ്പിക്കം
മംഗളപ്രദം തവ തുക്കാൾ തൊഴാം തൊഴാം.
അംഗം! നിൻ പരിചയ്യാശ്വാശരാം തങ്ങൾക്കവ-
ലംബനമവിട്ടതെ ദിവ്യാനന്തരമമൊന്നു.
ആവത്രപോലെനൗമ്യമാലർ കഴലികൾ
സേവനം നിറവേറാൻ കൈപ്പ് കൈവരയ്ക്കുകിൽ
ധന്തരായടിയങ്ങളുംവികേ ഭവിയ-
സൂന്ധപാധികരക്കുതിൻ മേലെയെന്തുജു പുണ്യം.

വി. ഇണ്ണിത്തിങ്കൻനായർ ഡി. എ.

സന്പര്യസമുദ്ധി

ലോകപ്രസിദ്ധനായ നൈപുംഗ്വിയൻ . ചന്ദ്രവൻ്തി
ആൻസ് രാജുത്തിലെ ഒരു ക്രാമത്തിൽ നിവസിച്ചി
 നന്ന ഒരു കുലിവേലക്കാരൻറെ മകനായിരുന്നു. നിത്യ
 ഘൃതത്തിക്കുടി വഴിയില്ലാതെ അല്ലത്തു നടന്ന ഇതു ബോ
 ലനാണ്, പിന്നീട് **ആഞ്ചുവകുവത്തിയായി**, യുണാസ്റ്റു
 വഡാം ഭൂചവനം ഇളക്കി മറിച്ചതു്. അമേരിക്കയിലെ
 ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ടൺ എന്ന മഹാൻ നീറോജാ
 തിയിൽ ജനിച്ച വളർന്ന തന്മുളം അനവധി കജ്ജപ്പാ
 ടക്കിളം സധിച്ചു ഒരാളായിരുന്നു. അമേരിക്കയുടെ ചരി
 ത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനും സ്ഥാനം എത്തുവേണ്ടി ആരംഭിച്ച
 സീയമായ നനാക്കനു. ഇതുപോലെ തന്നെ ഇന്നതെത്തെ
 ഇറാലിരാജുത്തിൻറെ ജീവനം, അവിടതെ മന്ത്രിയു
 മായ മുസ്ലീം എന്ന സുപ്രസിദ്ധൻ, ഒരു ഇരിന്തു
 വേലക്കാരൻറെ പുത്രൻ, കേവലം ഒരു പ്രസാദമാണ്
 സുരൂ മാസ്തുക്കുടുമ്പം നിലയിൽ ജീവിതം തുടന്ന് ആളുള്ളം ആ
 കനു. പ്രസിദ്ധരാജുത്തന്റെ ജനനായ ലോയിഡ് ജോൺ^{ഡാ}
 ഒരു ചെരിപ്പുക്കത്തിലും മകനാണ്. ഇദ്ദേഹമാണ്
 യുറോപ്പു മഹായുദ്ധകാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷിലെ പ്രധാന മ
 ന്ത്രിയായതു്. ഇംഗ്ലീഷിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മന്ത്രിയായ
 മിസ്റ്റർ റാംസേമക്ക് ഡോനാറഡ ഡു സൈംഥ്രോജു
 ത്തിൽ എത്തുവേണ്ടി സാധു കുടംബത്തിൽ ജനിച്ച വളർന്ന്
 ആളുക്കനു. സപ്രീം ഗ്രാമത്തിലെ വർദ്ധിച്ചു ഓരിന്റും ക
 ശിയുന്നതു പരിമരാക്കേണ്ടതിലേക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിനു

ചെരുപ്പുതിൽതന്നെ കരിയും സകവും എടുക്കേണ്ടിവ നിട്ടണ്ട്.

ഈതുപോലെയുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഏതുവൈക്കിലും ഉണ്ട്. ഭാരതമാതാവിൻ്റെ സന്നാനങ്ങളിൽ അനുഗ്രഹസ്വന്നായ ഗോപാലതൃഷ്ണഗോവ ലെ ജനിച്ചതു കോലാപ്പരിലെ ഒരു സാധുക്കട്ടംവൈത്തിലായിരുന്നു. മദ്രാസി മെഹ്മേറത്തി ജൂഫീയാദിയിൽനാം സർ. ടി. ആരുസപാറി അനുരവവർക്കരം ഒരു അംഗം ഉദ്ഘാതാധിമന്റെ കീഴിൽ രണ്ടുപൂർണ്ണിക ശമ്പളമുള്ള അസിസ്റ്റാന്റിൻ്റെ നിലച്ചിലുണ്ട് ദവഞ്ചേരാജോലിയിൽനാമതായി പ്രവേശിച്ചതു്. പ്രസിദ്ധനായ സർ ശ്രീ ഷാദ്രിശാനുരവവർക്കരം കോഴിക്കോട്ട് മജ്ജർ കേച്ചുരിയിൽ ചുരങ്ങിയ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു കൂക്കംബായിയിൽനാം. ഈ ദ്രോഹമാണ് പിന്നീട് മെസുൻ ദിവാൻഡീൻ നിലച്ചിൽ ഏതുയോ പ്രശ്നസ്വന്നായി തീന്തു്. അതുപോലെ തന്നെ കേരളത്തിലെ പതിനേട്ട് ലക്ഷ്യത്തോളമുള്ള തിരുസമുദായത്തിന്റെ സുസമ്മതനേതാവായിയിരുന്നു് ആ സമുദായത്തിന്റെ പലവിധ അവശ്യതകൾ നീക്കി അഡി തൊച്ചാട്ടമനം, മിനുരോജനം, മിത്രവിവാഹം, മല്ലനിരോധനം തുടങ്ങിയ പലവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും കേരളത്തിൽ ഏപ്പെട്ടുതനി, മഹാത്മാഗാന്ധി, ടാഗോർ മതലായ ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യേക പ്രശ്നാസക്ക പാതുമായ ശ്രീനാരായണന്തരസപാർമ്മകളും തീരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു സാധു ഇന്ത്യവകുട്ടംവൈത്തിൽ ജനിച്ച വളരെ ഒരാളാണ്. ഈ കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള പലയോഗ്യമായം ഈതുപോലെ താണനിലയിൽനാം അന്നവരാണെന്നു കാണും.

ഈവക മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം എത്രു്? സാധാരണ ലോകപരിത്വക്കണ്ണസമിച്ചു് ഒരുവൻ നേരിട്ടിനു കാരണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ധനം, സ്ഥലങ്ങൾ, കുലമഹിമ, ബുദ്ധിബലം മുതലാശവ എന്നം തന്നെ മാനസികവർഖം മിക്കറാക്കിം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവരിൽ അധികംപേരും ഭക്ഷണ തത്ത്വങ്ങളുടി വഴിയില്ലാതെ അലാറത്തു നടന്നവരാണോ, ഭക്ഷണാ കിട്ടാതെ താൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ മുണ്ടാക്കിനിതനെ ഒരു പത്രപ്രതിനിധിയോടു പറഞ്ഞു താഴി കാണാമോന്തോ്. ആഫാറത്തിന്റെ വഴിയില്ലാതെ വക്ഷക്കു മറ്റൊരിയത്തിലും അന്തരുപാദകതികരം വളരെയൊരു ഉണ്ടായിരിപ്പാണ് അവകാശമില്ലാണ്ടോ. യാതൊരുവിധ പെഡവും ഇവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു വരുമെന്നതുതന്ത്രം തന്നെയോ. ഇവക്കു ജീവിതംതന്നെ വിധിയോടു മറ്റൊരു പരിപാലനം സ്ഥിതിക്കൊണ്ടുണ്ടു വെള്ളു പോരാട്ടം മാത്രമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ചിന്ന ഇവക്കു വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം എത്രു്?

വാന്നയിൽവെച്ചു നല്ലപോലെ കടയുന്നോഴാണോ ഒരു രത്നത്തിന്റെ പ്രതി ചുരുപ്പെട്ടുന്നതോ്. ഹീയിലിട്ടു കാച്ചി അടിക്കണ്ണതോരും ഇരുപ്പും ഉറപ്പുംതായിന്തനിരുന്നു. വിണ്ണം വിംഗാട്ടം കാച്ചിവരുക്കണമുകൊണ്ടുകൊണ്ടു സപ്രസ്തവിനു മാറ്റുകുടുന്നതോ്. മലയുടെ മുകളിൽ കൊട്ടക്കുറേറു വളരുന്ന മുക്കുങ്ങൾക്കാണു മറ്റു മുക്കുങ്ങൾക്കാഡി മുട്ടുകുടുംബം ശക്തിയും ഉറപ്പും. ഏക്കിനേതിരായി നീറ്റുന്നതുകൊണ്ടു മാംസപ്പേശികരം ഘൃഷ്ണിപ്പെട്ടു

നീളം. പട്ടം പറപ്പിക്കണമ്പോൾ അതിന്റെ പുഞ്ജഭാഗ മുള്ളം ചരടിനെ കീഴുംപോട്ട് വലിക്കുന്നതിന് അനുസ രിച്ചുണ്ട് ആ പട്ടം മേലോട്ടുയരുന്നതു്. ഇതുപോലെ തന്നെ കടിഞ്ഞാണ് കൊണ്ട് നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുംസ മിച്ച മാത്രമാണ് ഒരു കതിരയുടെ ഗതിവേഗം വർദ്ധി ക്കുന്നതു്.

പരിത്യസ്മിതികളോടും പ്രതിക്രൂലശക്തികളോടും സദാ മല്ലിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് മനഃഷ്ടനു സമ്പ്രദായിക്കുന്നതു്. ഇതു പോരാട്ടം കൊണ്ടാണ് മനഃഷ്ടനിൽ അനുഭവിക്കുന്നതു് അനുഭവിക്കുന്നതു് അതു മനഃഷ്ടൻ അതുതകരങ്ങളായ ശക്തികൾ വികസിച്ചു്, ആ മനഃഷ്ടൻ അതുതകരങ്ങളായ പലവിധ പ്രവൃത്തികൾക്കു കഴിവുള്ളവനായിരുന്നു കുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെന്നാണ് ദാരിദ്ര്യപ്രവർത്തയുടെ ആകുമണം സഹിച്ചു്, ഇൻപരാജിത ധീരാന്മാക്കൾ വിവ്രാതനാരാധിത്തിന്റെ കൂടുതലു്.

പ്രതിക്രൂലശക്തികൾ ദരിക്കലും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഉള്ളു. യമാത്മത്തിൽ അവ നബ്ദിൽ ലഭിച്ചുകിടക്കുന്ന ശക്തികളെ വികസിപ്പിക്കുന്ന ബന്ധുക്കളാണ്. അവരുടെ അഭ്യോവദത്തിൽ നബ്ദിക്കു ഉത്തരത്തിൽ വിഘ്നാതം വന്നുചേരുന്നു. ആകാശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മേലോട്ടുയിന്നപരശ്ശേരുന്ന ഒരു വേഗത്തിൽ പറന്നു കയറുന്നു! വാസ്തവി നീറ തടസ്സമവും കുടിയില്ലായിരുന്നരാജിൽ ആ പഞ്ചി കഴുതും എതിലും എത്രയോ വേഗത്തിൽ പറക്കാമായിരുന്നു

വെന്ന നമ്മക്ക തോന്നും. എന്നാൽ ആ പക്ഷിക്ക മുതിവണ്ണമായി തോന്നുന്ന വായുവെന്ന നീക്കം ചെയ്യാലുള്ള അസ്ഥാവം എന്നാണ്? പറക്കിവാൻതന്നെ കഴിയാതെ ആ പക്ഷിപൊട്ടന്നനെ നിലച്ചപതിക്കിമെന്നുള്ള തിന്നു സംശയമില്ല. അതിന്റെ ഗതിവേഗത്തിനു പ്രതിബദ്ധമായി തോന്നിയ ആ ശക്തിതന്നെന്നാണ്, പറക്കി വാൻ അതുന്നാപേക്ഷിതമായുള്ള ശക്തിയും. ഈ പോലെതന്നെ നമ്മുടെ ഉള്ള ഗതിക്കു പ്രതിബദ്ധങ്ങളും യി സാധാരണക്കാർ കയ്യുള്ളൂടുക്കുന്ന ഭാരിപ്രാണി പ്രതി കുലാവധികളാണ് വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ ഉന്നമന ത്തിന്റെ അതുന്നാപേക്ഷിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതു്.

നമ്മിൽ ഓരോക്കരത്തിലും നമ്മക്ക മനസ്സിലാക്കി വാൻ കഴിയാതെ കെടവിക്കശക്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടു് നു സാധാരണമാർ ആലോചിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ അവന്നവൻറെ ശരിയായ ശക്തിയെ പരിഗണിക്കുവാനും അധികംപേക്ഷം കഴിയുന്നില്ല. എന്നെന്ന കീളും അതുപരമായുള്ളിൽപ്പെട്ടക്കയോ മറൊരാ ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥത്തിലാണ് നമ്മക്ക നമ്മുടെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കിവാൻ കഴിയുന്നതു്. രോഗാശയിൽ കേവലം അന്ന ആവാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുന്ന ഒരു രോഗി, താൻ കിടക്കുന്ന വീട്ടിനു തീപിടിച്ചുവെക്കിൽ, രോഗത്തെയും ബാലമീന്തയെയും തീരെ മറന്നു് അതുള്ളതകരുംായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായിക്കാണും. അതുപോലെ തന്നെ തങ്ങളിടെ കൂട്ടിക്കുറഞ്ഞ നേരിട്ടുന്ന അതുപരമായ കളിൽനിന്നു് അവരെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ചീല മാതാപിതാക്കമാർ പ്രജർഖിപ്പിക്കുന്ന പരാങ്കമങ്ങൾം അ

തുടക്കരങ്ങളായിരിക്കും. തങ്ങളിടെ ഉറരവുകൾക്കും നേരിട്ടിവാൻ പോകുന്ന മാനധാനിയിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി കേവലം ഭർമ്മലന്നാരായവർക്കുടി പ്രഭർഹിപ്പിക്കുന്ന ദൈത്യപരാക്രമങ്ങളിൽ വിസ്തൃതങ്ക അഭ്യാസിക്കും. ഈ വക ശക്തികൾ നമ്മിൽത്തന്നെ ലീനങ്ങളാണ്. ഈവയെ നിലപ്പിക്കാതെ പോഷിപ്പിച്ച കൈണട്ടിവരേണ്ടതാണ് പുത്രശയമില്ല. അതികുലശക്തി കളിടെ മർദ്ദനത്തിൽനിന്നാണ് ഈ വക ശക്തികൾ അധികവും വികസിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെന്നുള്ള വികാസത്തിൽനിന്നും മാത്രമാണു നമ്മകൾ സർവ്വവിധസ്വത്സ്ഥിലിക്കും ഉണ്ടായിരത്തീരുന്നതു്.

പാഠം ഒ

അംബരീഷൻ

സൗംഖ്യം വാഗ്മിയാണ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ മഹാരാജാവിന്റെ പുത്രനായി അംബരീഷൻ എന്നൊരു രാജക്കമാരന്നണ്ണായിരുന്നു. ജമാനതരസൂത്രതംകൊണ്ടും അദ്വൈതം ചെരുപ്പുത്തിൽത്തന്നെ വിസ്തൃതക്കുന്നായിരത്തീന്നു. പിതാവിന്റെ കാലാനന്തരം രാജുഭാരം സ്വന്തിക്കിച്ചു എക്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാഡ്യൂസ് രാജ്യത്തിനും ധനം വരുത്തിയില്ല.

ഒരിയ്ക്കു സുഖവികമാസത്തിലെ കൂളിപ്പാഡശില്പത്തം ആരംഭിച്ചു. ഒക്കാദശിനാറു വിധിപോലെ ഉപവസിച്ചു. പ്രാഡശിനാറു കാലത്തു കാഴ്ചിപ്പിതീരത്തുള്ള മ

ധൂവനത്തിൽവെച്ച് അനേകം മനിവരമാരെ കാലുകഴി
കിച്ചുട്ടകളും അതിന്റെശേഷം താൻ പാരണകഴിക്കു
കയും ചെയ്യപോന്നു. അങ്ങനെനെ ഒരു കൊല്ലിം വട്ടമെ
ന്നുന്ന ഒട്ടവിലത്തെ ദ്രാവണിനാരു ഭദ്രാസ്ത്രം എന്ന
മഹാഷി രാജധാനിയിൽ അതിമിയായി വന്നുചേന്നു.
അദ്ദേഹത്തെ എതിരെറു സർക്കരിച്ച ലിക്ഷ്യയ്ക്കു ക്കു
ണിച്ചു. മഹർഷി മാലുമ്പിനസ്ഥാനത്തിനായി കാളി
ദിയിലേക്കു എറപ്പെട്ടു.

രാജാവിന്റെ കമ്മനിജ്ഞ കണ്ട തനിക്കു സ്ഥാനഭേദം
ശാഖാങ്കിലേം എന്ന യൈപ്പെട്ടു ഇരുന്നു പറത്തിട്ടു
ണു മഹർഷി ആ ദിവസം അവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതും. ഏ
ങ്ങനെയെങ്കിലും അംബാവരീഡിന്റെ പ്രത്തിനിന്ന് ഭംഗം
വരുത്തേണമെന്നായിരുന്ന ഇരുന്നെന്നു അപേക്ഷ. അ
തിനെ ഉള്ളിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടു,

കാലാരി—സംഭവ—നായമുനീസ്തുൻ

കാലുക—ശകിയും—കള്ളുതടച്ചും

കാഷായ—വസ്ത്രം—നച്ചപിഴിത്തും

കാരഭേമാ—ട്രേറുക—ടവി ദിനനം,

വെളുതെ കാലം കഴിക്കുവാൻ തുടക്കി. മഹാരാജാ
വിനു പാരണയ്ക്കുള്ള സമയം സമീചിച്ചു. അതിമിയാ
യ മുനിശ്രദ്ധൻ കൂളികഴിത്തു വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ലിക്ഷ്യ കഴിപ്പിച്ചുപ്പിശ്ചതെ പാരണയും പാട്ടിള്ളതല്ല
ല്ലോ. ധർമ്മസങ്കടരിൽപ്പെട്ട രാജാവും ഇംഗ്ലീഷുനെ
മനസ്സുകൊണ്ട ശരണം പ്രാപിച്ചു. ‘തുളസിതിമും സേ
വിച്ചും പാരണയുടെ ഫലം ഉണ്ടാവുകയും കേൾണ്ണു,
കഴി ചൂലുതെ ദോഷം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും

എന്നാൽ തോറയം ആ കേതന് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായി. കലന്തുവായ വസിജ്ഞനെ ഈ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അപുകാരംതന്നെ എന്ന് അനുഭവിച്ചു. ഇങ്ങനെ വേണ്ടുന്നമയ്ക്കു പാരൻ കഴിച്ചു ഭ്രംബസ്ത്രി നീറ വരവു കാര്യക്രമാണ്ടിനും. കാളിപ്പിയിൽ കളിച്ചു ദേവകാർണ്ണം ചെയ്യുന്ന ആ തപസ്യാ ദിവ്യവക്ഷയ്ക്കു കൊന്തു മഹാരാജാവിനീറ ഈ പ്രവർത്തി കണ്ടവിന്തു. സപ്രാവേന കോപിജ്ഞനായ അദ്ദേഹം കയറ്റു ഉട ശ്രീ കലാപിയ കൂനുകളോടും വിയന്തു വിരുച്ചു ദേഹ തേതാടംകൂടി, ഇങ്ങനെ കികിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെകാണ്ട, തനീറ ജടപിടിച്ചു വലിച്ചു ഉണ്ടോടകൂടി നിവത്ത ടിച്ചു. അറിവും നിന്നും ‘കൃത്യ’ എന്നാൽ ഭ്രം ശായി. ചുകന കൂനുകളോടും തടിച്ചു ദംശോട്ടമോടും കൂടിതിങ്ങം ദേഹതേതാടം തുടർത്ത വസ്തുതേതാടംകൂടി വാഴിലച്ചുവകാണ്ടം അടയസിച്ചുകൊണ്ടും ആ കൃത്യ മഹർഷിയുടെ അടക്കാളം വന്നവന്നിച്ചു. അദ്ദേഹം മഹർഷി ‘കൃത്യ! ആ അംബരീഷനീറ—എന്ന ഡിക്കിക്കണ്ടു എന്ന കല്പിച്ചു.

യൈക്കരമായ ആ സത്പം നേരിട്ടവകുന്നതു കണ്ടിട്ടും കൈതളിരോമനിയായ അംബരീഷൻ നിന്ന ദാക്കിൽ നിന്നും അപ്പുംപോലും ഇളക്കിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനീറ നീറ നെററിയിൽ നിന്നും മഹാവിജ്ഞവിനീറ സുഖർഹനും പ്രത്യക്ഷശാഖാ പാതയും കൃത്യര്ഥ കൊടം തീ പന്തിനെ എന്നപോലെ ഒരു നിർമ്മിഷംകൊണ്ടും ഹിപ്പിച്ചു. ആന്തിട്ടും ആ കൃത്യയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു താപ

സംസ്കാര നേരക്ക് അതിവോഗത്തിൽ പാര്വ്വത്തി. ആ മഹാ ഭേദജസ്സിനെക്കണ്ട അയച്ചെടുട്ട ഭ്രംഗസാധ്യ നാനുശ്ചി ക്ഷകളിലും രക്ഷക്കായി ഓടിത്തുടങ്ങി. സുഭർണ്ണമും ദിനിപ്രോക്കനോടതെല്ലാം പിന്നാലെല്ലാം. ധാതാരാ ദിക്കിലും ഗതികാണാതെ സത്രശ്ലോകത്തിൽ ചെന്ന. കാലചക്രത്തെക്കണ്ട പരവഗ്രന്ഥായ ബ്രഹ്മാവു സത്രശ്ലോകം തന്നെ ഉടനെ വെള്ളുപൊയ്യേള്ളുമെന്ന അയച്ചെടുട്ട് ‘ബ്രഹ്മാട്ട വരയുതേ’ എന്ന വിളിച്ചപറഞ്ഞു. ഒട്ടവിൽ വൈക്കുമ്പുത്തിൽ പോയി സാക്ഷാത് വിജ്ഞുന്നവാനെ സാജ്ജാംഗം നമസ്കരിച്ചു. അപ്പോൾ ദേവാൻ അങ്ങ ഹിന്ദുസ്തു:—‘യോഗിനു! വിനയമില്ലാത്ത ജനങ്ങം കൊണ്ടും തപസ്സുകൊണ്ടും ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അംബു രീഷിനെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുക.’ അതുകേട്ട് ഭ്രംഗസാധ്യം അംബരീഷൻറെ അടുക്കൽ തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. സുഭർണ്ണനും മറയുകയും ചെയ്തു.

കെതനായ അംഗവിഷഗന അരണ ഗുഹാ^{ശ്രീ} മനിയും
പോയി.

১৯০০ র

ചുയ്‌ത്തനക്ഷത്രം

ഇതിനും ഉൽക്കാ എന്നും കൊള്ളിമിനും എന്നും പേരുകളുണ്ട്. ഇതിന്റെ പോഷിതന ചിലർ വേട്ടന്റെ ഏയ്തുള്ളു എന്ന പറയുന്നു. ഇതിനെ കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത വർ ഭർപ്പുമോൺ. ഫോസ്റ്റ്‌ഫറസ് എന്ന സാധനം അറരഞ്ഞ വെച്ചിട്ടുള്ള തീപ്പെട്ടിക്കോൽ ഒരു ചുമരിനേയൽ

എയ്ക്കു നക്ഷത്രങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇല്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ അത്രയാം മുരത്തു നിഛക്കുന്നു. അവയുണ്ട് സ്വീയമായ പ്രകാരമെങ്കു്. അവ തമിലുള്ള അകലങ്ങൾക്കു മാറ്റമില്ല. അവ സുത്തുനെ ആത്രയിക്കുന്നില്ലോ. വിശദപരമിക്കുമ്പോൾ. എയ്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ഭൂമി മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പാലേതനെ തന്നെ പ്രകാരമില്ല. ഗ്രഹങ്ങൾ സുത്തുനു ചുറ്റം പൂത്താകാരത്തിൽ തിരിയുന്നു. എന്നാൽ ഉല്ലികളിൽനെ സുത്തുനു ചുറ്റുമുള്ള പരിവർത്തനം അണ്ണാത്തിയിലാക്കുന്നു.

உழைக்கும் சபங்களிலே கள்ளகிலூ. அவர் பல வழியிலூ வழி வழியிலூ சாயாறனமாயி தழுவிக்கும் எடுதான் மெங்கு மாறும் அங்கு முழுவதையும், ஒதுக்கு மாறும் முங்கொன்றத்துவியும் ஸுஞ்சுகென அநுஞ்சுயிரும் அங்கு மாற்றும் கொடிக்கொள்ளுகின்களை. அவனுடைய வழிபாடு பலவியதிலான். விலகு பக்ஜை எடுதான் ராத்தைக்கும்மாறும் ஓரங்கு வயாயிரிக்கொன். விலகு சுருக்கு கூடுதலேபூாலெயோ மள்ளத்தரிக்கூடுதலேபூாலெயோ சென்றியவனும், மரட விலகும் அனேகடன் (2240 ஏத்தன) ஆவாழிவனுமாயி காளைன்.

സൂത്രനിൽക്കിന് . അകലുംതോറും അവയുടെ ഗതി ക്ഷണിക്കുന്ന വേഗം കരഞ്ഞു്, ഒരു മിനിട്ടിൽ 60 മെത്ര വരെ മനസ്ഥിതിനിൽക്കുന്നു; എങ്കിലും അതിനോട്ടുതുവങ്ങളോ ദം വേഗം ക്രൂക്കുന്നും ഒട്ടവിൽ ധാരാക്കഷയാകുന്ന പാമതിലെത്തുംവാറും അവ ഒരു മിനിട്ടിൽ 1560 മെത്ര വിതം പായുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഭൂമിയോ, ഉൽക്കരി വകുന്ന ഗതിക്കെതിരായി ഒരു മിനിട്ടിൽ 1080 മെത്ര വിതം ഓട്ടുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ഉൽക്കരി ഭൂമിയുടെ വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടാൽ അവയുടെ ഓട്ടത്തിനു മിനിട്ടുനിന്നും 2640 ഏക പ്രോഥുണ്ടാകുന്നു. ഇതു അചിന്ത്യമായ ശീലുത്തയോട്ടകുടെ പാണ്ടുവയ്ക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷിക്കരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭൂമിമേൽ വന്നിട്ടും ഉല്ലതം കൂടുതലായി കാണുന്നു! എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷു അപത്തു് എന്നു സംഖ്യിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. വായുവിന്റെ തടവില്ലാതെ നാഭാമണ്ഡലത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുക്കരിക്കുന്ന ഒരുത്തയക്കിലും വേഗത്തിൽ നിർബന്ധമായി ഓട്ടിക്കൊണ്ടിരിപ്പുവാൻ കഴിയും. എങ്കിലും നമ്മുടെ ഭൂമി ധാരാനുകൂലാണ് പോതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വോ ആ വായു മണ്ഡലത്തിലേക്കു് ഉൽക്കരി കടന്നാൽ അവയുടെ വേഗത്തിന്റെ ആധിക്യമുണ്ടു് നിന്മിത്തം അവജും വായുമായി ഒട്ടി ഉരസി നിരപ്പദ്ധവമായ ആ വിയായി അലിന്തൃപോകുന്നു. വായുവിൽ അക്കെപ്പുട്ടുന്നതു് അവയുടെ നാശകാരണമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്ന തേരഞ്ഞു് ആവിയായിപ്പെട്ടാകുന്ന കാഴ്ചയെയൊന്നും എയ്ക്കു് നക്ഷത്രമെന്ന പേരോട്ടുകൂടി ഭൂമിയിൽനിന്നും കാണുന്നതു്.

ഇതു നേരിയതായ വായ്പിനേൽക്ക് കട്ടിയായ ഒരു സാധനം വന്നരഞ്ഞാൽ അതു് ആവിധായിത്തീരമോ എന്ന പലക്ഷം സംശയം തോന്തിയേക്കാം. ഒരു തോക്കിൽ ഒരു ഇരിയുണ്ട് ഇട്ട് വെട്ടിവെച്ചാൽ ആ ഉണ്ട് പഴത്ര ചുവന്ന നിറമുള്ളതാകന്നതു നാം കാണുന്നാണല്ലോ. ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു വെട്ടിമരുന്നിൻറെ മുട്ടകൊണ്ടല്ല. ഉണ്ട് വെട്ടിമരുന്നകൊണ്ട് മുട്ടി തീ കൊടുത്താൽ പഴത്ര നിറം മാറുന്നതല്ല. അതു വായ്പിൽ തട്ടി ഉരുളുന്നതു കൊണ്ടാകന്ന പഴക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഉൽക്കുകളിൽ വേഗം തോക്കിൻറെ ഉണ്ടയുടെതീനേക്കാൾ ഏകദേശം എത്രക്കും അധികമാണ്. ഉരച്ചിൽകൊണ്ട് മുട്ട് വർഖി ക്കുന്നതിൻറെ കുമം അതിൻറെ വർദ്ധം അല്ലെങ്കിൽ ദ്രിഘാതത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഒരു സാധനം ഒരു മിനിട്ടിൽ ഒരു മെൽ വേഗത്തിൽ മരുരാന്നിനേൽക്കു തട്ടി ഉരുളുവോടു അതിനു് ഏതൊരു മുട്ടണ്ടാകുന്നവും നിരിക്കുന്നു. ഈ വേഗം നാലിട്ടിച്ചും ജനിക്കുന്ന മുട്ട് നാലു മട്ടങ്ങളും പിന്നേയോ, നാലു പ്രാവശ്യം നാലു്, അല്ലെങ്കിൽ പതിനാറു മട്ടങ്ങായിരിക്കും. ഈ കണക്കിനു് ഒരു തോക്കിൻറെ ഉണ്ട് വായ്പിൽ ഉരഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന തീനേക്കാൾ പതിനായിരും മട്ടു് മുട്ട് ഒരു ഉൽക്കപായും ഉണ്ടാകും. എത്ര സാധനവും മുട്ട് പിടിച്ചു പഴക്കുവോടു ഉണ്ടാകും. എത്ര സാധനവും മുട്ട് പിടിച്ചു പഴക്കുന്നതോടു പഴത്രങ്ങൾക്കി ആവിധായി തീരുക്കയേയുള്ളൂ. ഉൽക്കുകൾ ഇപ്രകാരം പെട്ടുനു് അത്രുത്തരം യ ഉപ്പുമേറ്റു് ആവിധായിത്തീരുന്നതിനേയാണു് നാം എയ്ത്തുനക്കുത്തുമെന്ന പറയുന്നതു്.

ഉങ്കൈകൾ സൂച്ചനചുറും അബ്ദാകാരമായ പാദം തിയിൽക്കുടി ഒരിക്കൽ ചുറഞ്ഞതിന് അനേകം ശതകാടി നാഴികളും ഭാടണം. ഇങ്ങനെ ഒരിക്കൽ ചുറു ന്നതിന് എക്കപ്പേണ്ഠം മധ്യത്തിലുന്ന മനസ്സംവത്സരം അദം വേണം. ഭൂമിക്കെട്ടക്കുപ്പോൾ മുരഖർശിനികൊണ്ടം വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞവിധത്തിൽ എന്ന് ത്രഞ്ചക്കുപ്പോൾ നമ്മുടെ വെറുകളിലും കൊണ്ടം നമ്മകൾ അവവെക്കാണുവാൻ കഴിയും. മറ്റു കാലങ്ങളിൽ അവ തീരെ അല്പശ്രദ്ധിക്കായി സൂച്ചകപ്പിത്തമായ പന്മാവിൽക്കുടിനെല്ലിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ നവവർ 12-0, 14-0, 20-0 തിയ്യതികൾക്കിടയിൽ (മുഖ്യികൾ ആല്പും) ഭൂമി ഇംഗ്ലീഷ് കൈകളിൽ മാർക്കറ്റത്തെ മിറിച്ചു കടന്നപോകം. ഇതിന് എതാനം മൺക്രൂറകളേ വേണ്ട. അപ്പോൾ അവയുടെ സാധാരണമായ കുട്ടത്തിനിന്നും അക്കന്നാട്ടനു പലതും ഭൂമിയുടെ വായുമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട് പ്രകാശിച്ചു നശിച്ചു ഭോമായിപ്പോകും. ഇംഗ്ലീഷ് സംഗതിയാലോണം നാം എന്ന് ത്രഞ്ചക്കുപ്പോളെ മുഖ്യികമാസത്തിൽ അഡിക്കം കാണുന്നതും.

എക്കപ്പേണ്ഠം മധ്യത്തിലുന്ന സംവത്സരങ്ങൾം കുട്ടപ്പോൾ ഉൽക്കൈകളിൽ കുട്ടത്തിനിന്നും കുട്ടി ഭൂമി കടന്നപോകം. ആ സമയത്ത് അനേകം ഉൽക്കൈകൾ എന്ന് ത്രഞ്ചക്കുപ്പോളായി നശിച്ചുപോകും. എന്നാൽ ഈ ക്കൈ മധ്യത്തിലുന്ന വംശങ്ങൾ കഴിയുന്ന അവധികളിലെ ലോക്കേ എതാനം ഉൽക്കൈകൾ നശിച്ചുപോകുന്നതായാൽ അവയുടെ ആകെയുള്ള എഴുന്നും കുമേഖ കരണ്ടു

പോകേണ്ടതില്ല എന്നും ഒരിക്കൽ അവ നാമാവദ്ധം മാകയില്ലെങ്കിലും ചിലർ ചോദിച്ചുക്കാം, അരത എന്നതനെന്നയാണ് ഈതിനു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉത്തരം പറയുന്നതു്. എകിലും അവയുടെ സംഖ്യയ്ക്ക് അള്ള വില്പാത്തത്തിനാലും ഭൂമി നശിപ്പിക്കുന്നതു് അവയുടെ എ നീതേംബരത്തു് ഒരു നോക്കിയാൽ വളരെ കുറവാകയാലും മുൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു് അവസാനം വരുവാൻ എത്തു യും അദി പിടിക്കുമെന്നു് നിയേയിച്ചുകൂടാം.

ആകാശത്തിൽനിന്നും പച്ച കാലങ്ങളിലായി ഭൂമി യിലേക്കു ദിശാ പലേടത്തും കിടക്കുന്നതായി നമ്മൾ ചുംബി കല്പകൾ ഇ ഉ എയ് അത്രക്കുറഞ്ഞേണ്ടു അവയുടെ അംഗങ്ങളോ ആയിരിക്കുമോ എന്ന ചിലർ ചോദിച്ചുക്കാം. അല്ല, അവയുടെ ഉത്തരവും വീഴ്ച യും വേരായാണെന്നാകുന്ന ജോതിസ്ത്രാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പായുന്നതു്.

പാഠം ഒ

ക്ലീനർ ചതി

അപ്പാട്ട വീട്ടിലെയെല്ലാനു നൽകുവാ-
ന്നപ്പോൾ നിമ്മിച്ചനിന്നൊരു നാഡ്
പാത്രത്തിലാക്കിയാട്ടുക്കു സ്വന്ധിച്ച്
യാത്രയ്ക്കു പിന്നെ തൊൻ പാത്തനേരം
പിൻവാതിലുടെയകത്തുകു പുകിനാൻ
പിള്ളയമായി വന്നോടിയപ്പോൾ,
തപ്പിനിന്നീടുവോള്ളപ്പോൾ കാണായ-
തപ്പിള്ളിക്കല്ലാമെ നൽകി മുവിൽ

താൻമെട്ടത്രകൊണ്ടാസപദിച്ചീടിനാൽ
 ഉനിച്ചുനിന്നു മനം കഴിക്കും;
 ശ്രദ്ധയോളായി ശ്രീ ഗോരയലേഷങ്ങൾ -
 ഒളാക്കവെ കൊണ്ടുന്നപുാത്രം തന്നിൽ
 ചൂരിച്ചപിനെന്നെല്ലപുാതിന്തു കെട്ടിനു -
 നായമരിയാതെ ദിനെപ്പുാലെ.
 താനങ്ങൾ പിനെന്നതൻ പിശ്ചക്കമായിപ്പോയ്
 നാനം തടക്കിനാൽനുനം നീക്കി.
 യാത്രയ്ക്ക് കാലമണംതൊക്കെ നേരത്ര
 പാതുവുമായി ഞാൻ മെബ്ലു മെബ്ലു!
 അപ്പുാട്ടു വീട്ടിലകത്തങ്ങൾ പുകിനേ -
 നപ്പുാട്ടു നഞ്ഞകവാന്തുനായി;
 കുറിഞ്ഞായോരു മതുകം തന്നിലേ
 പാരം കരിച്ചുജോക്കാരുള്ളുന്നപോറം
 മതുകം തന്നിലേ മെതുമേ ചെന്ന തോ -
 നപ്പുണ്ണു മുധിലപ്പുാതുമതനെ
 മെല്ലവേവെച്ചിട്ട് ചൊല്ലിനിനീടിനേ -
 നെല്ലാതും വന്നങ്ങൾ നിന്നനേരം,
 “വേഴ്ത്ത യിലേതാനു ഭസ്തു ഞാൻ കൊണ്ടുനു
 കാഴ്ത്ത യായ് നഞ്ഞകവാന്തുനിപ്പുാരം”
 എന്നതുകേട്ടവനേറിയ മോഭതതാർ
 നന്നായിതെന്നങ്ങൾ ചൊല്ലിപ്പുിനെ,
 ഭാജനം തന്നെയഴിച്ചു വെച്ചുനോട്
 ബാലകനുക്കുല്ലാം നഞ്ഞകിമുഖിൽ
 മററത്തിൽവന്നങ്ങൾ ചുററി നിന്നീടുന
 മറരജോക്കായിട്ടും തെരെന്നെല്ലപ്പോരം

തന്നെട കയ്യിലും മുന്ന നാലങ്ങവന
 നന്നായി വാരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൻ;
 കാതലായു ശേഷായ കൈതവം ചൂണമി-
 ചെപ്പതൽ താൻ ചെയ്തുള്ള വദ്ധനതെത
 കച്ചുകമായിട്ട് കാണഞ്ഞായ്ക്കു യാൽ
 അട്ടുനമാക്കരിഞ്ഞിലപ്പോരാൾ.
 ചബന്നകം നാടന്നിതെന്നിതെന്നല്ലാണു
 സദേഹിച്ചുവോട്ട് വായില്ലാക്കി
 ഒവരത്തിൽ നിന്ന ചവച്ചതുടങ്ങുവോരാൾ
 ഓവരാന്നായ്ക്കു മുഖങ്ങളെല്ലാം.
 തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ നോക്കിത്തുടങ്ങിനാർ
 കൊഞ്ഞതനം കാട്ടനോഞ്ഞന്നവോലെ;
 സ്വാലക്കൂട്ടംമുക്കുന്നം ചെബുമേ-
 യാവസ്യമായിത്തുടങ്ങിതപ്പോരാൾ.
 പിന്നെയങ്ങല്ലാണു വന്നനിന്നെന്നുവം
 തനിലെ പിന്നെയും ചൂണമിച്ചുണ്ടി
 കോപിച്ചുനിന്നും വേദിച്ചു കയ്യമാ-
 ജ്ഞേപറന്തിടിനാരായവള്ളം.
 ചുല്ലാമേ കണ്ട് പിരിച്ചുനിന്നിടിനാൻ
 പിള്ള കമാ ചുന്നിക്കാളിക്കുപ്പോരാൾ.

ചെറുപ്പേരി.

മുറജപം

തിങ്ങവന്നെച്ചുരത്തു കോട്ടയ്ക്കരുതു പത്രമനാഡിസപാ മിയുടെ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽവെച്ചു് ആരാറു കൊല്ലും കു ട്ടബ്യാറാ നടത്തിവരുന്ന ഒരു അടിയന്തിരമാക്കന്ന മുരജ പം എന്ന പരയുന്നതു്. 933-ൽ നാട്ടന്നിങ്കിയ മാ ത്രാണ്യവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ രാമയും ഭദ്രളവായ ദേയും കാലത്താണ് ഈ അടിയന്തിരം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുത്തു്.

മാത്രാണ്യവർമ്മമഹാരാജാഭു് അതിവീരനം ശ്രൂരം നം ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ രാമയും ഭദ്രളവാ അദ്ദേഹത്തിനു യോജിച്ചു ഒരു മഹത്തിവീരനം ആയിരുന്നു. അ വഴിക്കേപ്പേം കുടി അന്ന കേരളത്തിലെണ്ണായിരുന്ന പാല പാല രാജാക്കന്നാരെയും തോട്ടിച്ചു് അവരുടെ രാജുക്കൾ ഒഴി എല്ലാം കൈവശപ്പെട്ടത്തിം. തിങ്ങമനസ്സിലേയും ഒ ഉവായും ദേയും സാമത്യത്താൽ തോവാളുമുതൽ പാറയുർ വരെ ഒരേ സംസ്ഥാനത്തിൻ കീഴിൽ കൊണ്ടു വര ചെയ്യും.

തെന്തു രാജുത്തിനു ഭ്രേയസ്സു വർല്ലിപ്പിക്കുന്നതി നാണ്ഞകിച്ചും ആ തിങ്ങമനസ്സിലേക്കു് അനേകം കൊല്ല പാതകക്കാരം ചെങ്കും സംഗതി ആയിട്ടുണ്ടു്. അതി നെപ്പുററി അദ്ദേഹത്തിനു വച്ചതായ പദ്മാനഭാപദ്മം ഉണ്ണായിരുന്നു. ആ പാപശാനിക്കോയി എന്നു പരി മാരമാണു താൻ ചെങ്കുംണ്ടെന്നു് ആലോച്ചവാൻ

വേണ്ടി രാജുത്തുള്ള ശാസ്യം അനുമാരോധം വെബ്ലിക്കമാറേ യും വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സം നിശ്ചയിച്ചു. പണ്ട് കാർത്ത വിശ്വാജിമമഹാരാജാവു പാപമോചനത്തിനായി ഉ ഭേദിപച്ചും മുരജപച്ചും നടത്തിയപോലെ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അങ്ങനെന്നെങ്ങാൽ കർമ്മം ചെയ്യാൽ സകല പാപചും ന രിഷിച്ചെന്നു് എ ആദ്ദോഹനാശ യിൽ കുടിയിൽനന്ന് വിലപാനാർ ശാസ്യത്തിനൊത്തവ ലീം വിധി കൾപിച്ചു, ഈ താഖര് ഇന്നും നടന്നവയെന്ന മജ്ജപത്തിന്റെ ആദ്ദീമം.

മാർക്കഴി ഉ ഭേദിപചമന്നും ആഴിഉ ഭേദിപചമന്നും എ സ്കിൽ രണ്ട് ഉ ഭേദിപചം 919-ാമാണ്ട് മുതൽ ഇന്നും നടന്ന വയനാട്ടു്. ആരു വർഷംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പത്രം ഉ ഭേദിപചം കഴിയു നോഴാണു മുരജപം വയനാതു്.

ഈ അടിയ.തിരഞ്ഞീസ് അനുഭാവല ക്ഷാം ത്രപദ്ധോ ഇം ചിലവുണ്ടു്. ഉ ഭേദിപചം ത്രട്ടു എഴും ദിവസംവരണ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കാസ്തുകെട്ടി ചില മു ത്തങ്ങൾ അനുജ്ഞിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ആ ദിവസങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഷയ് വർദ്ധം എന്ന പരയുന്ന കാമന്ത്രിയശ്ലോഭമോഹമദമാശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു വശഗനാക്ക തെന്നാണു വെബ്ലിക്കവിധി. മുരജപകാലമായ അവ തതാര ദിവസവും ഇ ത്രത്തെ മഹാരാജാവു് ആദരിക്ക കതനെന്നവേണ്ടം. വേദം മൃഗവനം ഏഴുഡിവസം കൊണ്ടു ജവിച്ചു താരങ്ങോഴാണു് ഒരു മുറ എന്ന പരയുന്ന തു്. ഇങ്ങനെ ഒരു കഴിയു നോറു മുരജപചും ചൂണ്ട്, മായി. ഒട്ടവിലത്തെ ദിവസം ലക്ഷ്മിപചം എന്ന മദ്ദം തിവരതാടക്കുടി ഇ അടിയന്തിരചും അവസ്ഥനി കിന്നു.

அறவு எதாவதிவையும் மூலம் வள்ளல் கேமமாயின
கசின்னதான். வட்டப்பரிசு ஒன்றியை வீவையும் ஏற்றாக்கி
ஷித் வழக்கமானதான். விரிக்கங்குடி வீவையும் ஒரே மூக்கு
பரிந்தான் பிபவு வெஜுநாது. தீக்காச்சி தீக்காப்பு
யித் காஷிய மோத, கரிகாதுல், கநலித் தூத்துப்பு
நீ இதுவாயி பத்துமாய கூண்டின் வேஷநான் ஒன்
க்கைப்பதி உள்ளாயிரிசு.

നന്മയിരിമാക്ക് അവധിമാന സരണം കൂനാള്ളണം മുതൽ ആയിരത്താൻ പണംവരെ ദിവസംതോടും ദക്ഷിണകൊട്ടക്കണം. ഈ ഉ വകയുള്ളതനെ നന്മാലക്ഷ്യം ഇരപ്പിക്കവരെ ചിലവുണ്ട്. 925-ാമാണ്ട് മുതൽ തുടങ്ങിയ മുരജപം ആരാറവഡം കുട്ടബോർഡ് വട്ടക്കോളിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കുടാതെ ഇന്നും നടന്നവരുന്നു.

പാരം ၈

കലിയുടെ കളിയോഗം

കല്യാണത്തുജ്ഞൻ ആനന്ദദവനം പാംക്ഷാലയിലാണ് പറിച്ചിരുന്നതു്. അങ്ങനെയിരിക്കുന്നേം കലി ഒരു കളിയോഗം സ്കൂളംഗണങ്ങൾ കേട്ട്. അതിൽ ചേ ന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ആ കൂട്ടിയുട്ടു് മരതിമോഹം തോന്നി. അങ്ങാടിവീമിക്കിലുണ്ട് കളിയുടെ വേനം. കല്യാണത്തുജ്ഞൻ ആ വേനത്തിൽ ചെന്ന കലിയെ വന്നിച്ചുനിന്നു.

കലി:—എനിന്നാക്കൻ കൂട്ടി വന്നിട്ടുള്ളതു്?

കല്യാണഃ:—എനിക്കു നിങ്ങളുടെ കളിയോഗത്തിൽ ചേ ന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന മോധുണ്ടു്.

കലി:—ഹതിനുമുമ്പ് ചൊല്ലിയാട്ടം അഭ്രസിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കല്യാണഃ:—ഇല്ല. തോൻ പാംക്ഷാലയിൽ എഴു പാ വി പറിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കലി:—അതുകൊണ്ടായില്ല. വാസനയുണ്ടോ എന്ന തോൻ നോക്കെട്ടു. സദയിൽ പ്രസംഗിക്കാവാൻ അറിയാമോ?

കല്യാണഃ:—കരബ്രഹ്മാക്കു അറിയാം.

കലി തന്റെ യോഗത്തിലുള്ള എല്ലാപേരെയും വി ശിച്ചുട്ടി ഒരു രംഗം നിർണ്ണിച്ചു. ആ സമക്കാരു് പ്രസംഗിക്കാവാൻ കൂട്ടിയോടു് ആജത്തോപിച്ചു. കല്യാണത്തുജ്ഞൻ സഭാക്കവംകൊണ്ടു് രക്ഷാരംപോലും ഉച്ച രിക്കാവാൻ സാധിച്ചില്ല.

കലി:—എൻറെ യോഗത്തിൽ കുടണ്ണമെക്കിൽ എത്ര സദയിൽ ചെന്നാലും ആജേണ്ണും ദയപ്പെട്ടാൽ.

ആരെങ്കിലും തൊടക്കൾ മുൻഭിക്കാൻിച്ചാൽ അതു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. കേരളക്കപ്പോലും ചെയ്യേണ്ടതു്. എന്നാലേ സഭകളിൽ ജീവംനെന്നവാൻ സാധിക്കേക്ക യിള്ളു. ഒന്നാം അറിത്തുകൂടുക്കേണ്ടതു് ഉറക്കേ പരയ സീം. എന്നാൽ മുഖ്യമാർ വിശ്വപ്രസ്തിക്കാതിരിക്കേ തില്ല. വിവേകികളായ വിഭദ്ധമാർക്ക് സംശയം ജന്മിക്കുകയും ചെയ്യും.

കല്പാണഃ— എൻ്റെ ഗ്രന്ഥ എന്ന അക്കദൈനയല്ലപ്പോൾ പരിപ്രീച്ചിരിക്കുന്നതു്. വില്ലേജ് ഫലശ്വര വിവേകം വിന്നയം മുതലായവയുണ്ടാണോ ഉപരേ നിച്ചിട്ടില്ലതു്.

കലി:— ചീ! ഗ്രന്ഥവിന്റെ ശബ്ദപോലും എൻ്റെ ദുഃഖിക്കവും മിശിപ്പോകുന്നതു്. വളരെക്കാലം അഞ്ചുസിച്ചു് അന്നവിച്ചുറിയേണ്ടവയായ തത്പര്യങ്ങൾ എൻ്റെ യോഗത്തിൽ ലജ്ജവിട്ടില്ല കോലാ ഹലംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതാണോ. അതിനാൽ എനിക്കേ ഗ്രന്ഥക്കുന്നരക്കാണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവു മില്ല. കൂർവ്വമാരായിട്ടില്ലവരാണോ എൻ്റെ ആചാര്യനാർ. ശിഷ്യർക്കിളി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യാതൊരു ഗതിയും ഇല്ലാജ്ഞ, പരിപ്പു മതിയാക്കാനുള്ള തീട്ടക്കം, ഭരാറയം, അപ്പജ്ഞാനാക്കാണ്ടിളി സംതൃപ്തി ഏന്നീരാക്കാനും. ഭാഗ്യമില്ലവും ഇതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കിട്ടുകയുണ്ടു്.

ശ്രദ്ധയുണ്ടെന്ന പരിസ്ഥിതിക്കാണ്ടു് കലി കല്പാണക്കു പ്പാൻറെ നേരെ നേരെ നേരെ തുറിച്ചുനേരിക്കി. ബാലനായ ആ

വിപ്രാർധി വളരെ ദേഹപ്പെട്ട കലിയുടെ അടക്കത്തിനും ഹട്ടിപ്പോയി വീണ്ടും പൊങ്കശാലയിൽത്തന്നെ വന്നുവേ സ്ത്രീ. അതിൽപ്പിനെ ഭസ്തുനായ കലിയുടെ സഖ്യാദി തു ദിക്ഷകളിലെങ്കും ആ കൂട്ടി അടക്കാറില്ല.

പാഠം പ ചന്ദ്രവതി

ഈ ന്യൂചരിത്രം വായിച്ചിട്ടിളിക്കുവരുമ്പോൾ ദിലീപ് സിംഹമഹാരാജാവിന്റെ വൃസന്ധരമായ ജീവഹരി ത്രം ഓക്കുണ്ണണായിരിക്കുണ്ടോ. ഇംഗ്ലീഷ്കാക്സ് പ്രത്രേ കിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു മറക്കത്തക്കാതല്ല. അ ലും വർഷങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ്കിൽ പ്രമാ ണികഴിടെ കുട്ടത്തിൽ രഹാളായിരുന്നു. രാജാനിയിൽ എത്തുതന്നെ അടിയന്തിരങ്ങളോ ആദ്ദോഹങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ദിലീപസിംഹമഹാരാജാവിന്റെ വടി വൊത്തു തികഞ്ഞ സപ്രത്യേകം “പത്രധി” തലപ്പും പ്രത്രേകം പ്രജ്ഞയിൽ പെട്ടതെങ്കവയായിരുന്നു. അഞ്ചു മത്തിന്റെ അതിവിശ്വേഷമായ “നാട്ടവെന്ന്” വെയിൽസുരാജകമാരന്റെയും രാജകമാരിയും കേരള രാജകുടംബവത്തിലെ സകല അംഗങ്ങളും ഇഷ്ടത്തിനൊന്നു വിനോദത്തുമിയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്കാരിൽ ആഡിജാത്രാകോളഡയൻവർ അവകാടെ വർദ്ധത്തിൽനിന്നും വേരെ രഹാളായിട്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിനെ കരതിയിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനെ കുടാതെക്കണ്ട പ്രക്കാരമായുടെ യാതൊരു രോഗഭൂതം കുടക പതിവില്ല.

“പണ്ഡാവിലെ സിംഹാ”എന്നപുസിലുന്നായ സദാക്ഷാൽ രജിതസിംഹമഹാരാജാവിൻ്റെ പട്ടമഹിഷ്ഠി മും ദിലീപസിംഹമഹാരാജാവിൻ്റെ അമ്മയുമായ മഹതിയാക്കണ്ണ ഇള കമാനായിക്കയായ മഹാരാജാജി ദാന്ന്. അവരെ സാധാരണയായി മഹാരാജി ജിദാന്ന് എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്; എക്കിലും സാക്ഷാത് പേരു ചന്ദ്രവതിയെന്നായിരുന്നു. രജിതസിംഹൻ്റെ ഭാര്യയിരിപ്പും തക്ക യോഗ്യത അവക്ഷണായിരുന്നു വെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. മഹാരാജാവാക്കട്ടെ ശക്രമാരെ കുട്ടി ദോജിപ്പുച്ചു് അവരെ സകല ജാതിക്കാരിചും വെച്ചു് ഒരു പ്രധാനവർദ്ധമാക്കി തനിത്തു്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ രാജശക്തി കാണ്ണും ഭത്തയങ്ങൾക്കിവരെപ്പൂച്ചു്. ഓറിട്ടീഷ്യപട്ടാളങ്ങളോട് പൊരുത്തിനിനിട്ടിള്ളെ കാൽസാന് എന്ന ദേഹത്തിലെപ്പത്തിയ സൈന്യത്തെ അദ്ദേഹമാണ് ശ്രദ്ധിച്ചതു്. ഡൽഹിയിലെ തമാത്മമായ രാജപട്ടം അദ്ദേഹം വധിച്ചു് ഹംറ്റീഷ്യകാരണം ഭക്തിക്രം ദയത്തിനും ആരുപ്പും മഹാരാജാവിത്തിനു്. ഇള രജിതസിംഹമഹാരാജാവു മരിക്കുന്ന സമയം വരുന്നസിംഹൻ്റെ, ശരമിംഘൻ്റെ, ദിലീപസിംഹൻ്റെ ഇങ്ങനെ മൂന്നു പുത്രന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ മഹാപുഴാഖൻ്റെ അമാൻഷക്തികൊണ്ടു് തൃക്കിനിന്ത്തിയായിരുന്ന അന്നു കും അത്രാകുമികളിലും കച്ചടന്മാരമായ ഉദ്യോഗസ്ഥരുമുണ്ടായും സേനാധിപതികളും ആണ് പുത്രന്മാർക്ക് പിതൃധനമായി കൊടുത്തിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മരണശേഷം ഇവർ അധികാരശക്തികൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന സ്വം അനവേപിപ്പാനും പണ്ഡാവിലെ രാജുഭാരം

കൈകവ്യദപ്രക്രിയാനം ആത്മാത്തിയോടുകൂടി ചേ
ന്നായ്ക്കൈപ്രോബലെ കലാഹിച്ച തൃടങ്ങി. വരംഗസിംഹ
നെ കൊന്ന ശരസിംഹൻ സിംഹാസനാരോധണം ചെ
ൽ. പിന്നീട് അദ്ദേഹമാഡം ജൈവുനന്ന പിന്നുടൻ. ഈ
അദ്ദേഹ നാലു വർഷങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു രണ്ടുചതുരാഞ്ചം മരി
ച്ച. രാജുംഛുവനം ആളുവന്നുകലാധം കൊണ്ടും അഴിക
തികൾ കൊണ്ടും ആനുമണിക്കും കൊണ്ടും കലാടിവഹം
യി. മനുകളിം സേനാധിപനാഞ്ചം അധികാരവല്ല
പ്രതിസന്ധേകി അന്നോന്നും ചരിളിച്ച സപാധീനത്തി
ചുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം കൂടി കളിഞ്ഞു കാലഗതിയെ
പ്രാപിച്ച. ഒട്ടവിൽ അഞ്ചുവയസ്യമാത്രം പ്രായംചെന്ന
രാജകമാരൻ സവന്മാരുടെ ചുണ്ടുകൂടി മഹാരാജാവാ
യിട്ട് വാഴിക്കൈപ്രക്രകയും രാജകമാരൻറെ അമ്മ പ്രദവ
തി സപയമായിട്ട് രാജുകാഞ്ചും അനേപാശിക്കവും തു
ട്ടേക്കും ചെറ്റി.

അനാധിച്ചലി, സമിരഗൈത്തം അതിശയിക്കതെക്കു
കാജസ്സ് ഈ റൂണങ്ങൾ തികഞ്ഞിട്ടുള്ളവളായിരുന്ന ച
ന്തവതി. ത്രുക്കവും വനക്കുപുര ഈല്ലാത്തവരും ധീര
മാരും ആയ ശകനമാർക്ക് വഴിപോലെ യോജിച്ച ദേ
രാജാതിരും ആയിരുന്നു. ചന്ദ്രവതി രണ്ടാക്കണ്ണരിൽ കൊ
ണിച്ചിരുന്ന പ്രതാപം ആലോചനാമണ്ഡലപതിലും ഒ
രുപോലെ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സുക്ഷ്മം നോക്കുന്നതാ
യാൽ നേത്രാവായിരുന്ന മഹാചുരാഖൻറെ സപഭാവ
വിശ്രഷ്ടങ്ങൾ മിക്കതും ഭാത്യുടെ സപഭാവത്തിലും പ്ര
തിബിംബിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട്ടിത്തി കിടന്നിരുന്ന ത
ബന്നു അധികാരങ്ങളെല്ലാം പ്രദവതി കൂട്ടിച്ചേർത്തു

സ്വാധീനത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു. ഒരോധിപനാക്കം സൗന്ദര്യിപനാക്കം തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന കലമങ്ങളിൽ സ്കൂൾക്കളിൽ എത്രക്കുറവും യോജിപ്പിച്ചു. റാജുരെത്തങ്ങളിൽ ക്ഷേമവും സമാധാനവും വളർത്തി. കാൽസാഡൈസ്ക്രിപ്റ്റം ഭർത്താവിൻ്റെ പരിപാലനത്തിൽ ഇന്നനിന്നുവോലെ അതു ശക്തിമത്രം അജയുമും ആകിത്തീർത്ത്. പ്രാഥ്മിക്കുള്ളവരെ അല്ലോതെ മെല്ലദ്വോഗങ്ങൾക്കും ആരുമേയും നിയമിച്ചിരുന്നില്ല. മിട്ടക്കണ്ണം ബെയ്ഞ്ചുമും കണ്ട സൈന്യാധിപത്രം കൊടത്തുവന്നു. ശരംസിംഹനെ പടയാളികളിൽ തലവനായിട്ടും നിയമിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ രാജുരുതിന്റെ അതിർപ്പണാഭവാദം രാജുരേതാട് തൊട്ടുകിടന്നിരുന്നു. പണ്ണുബാധി രാജുപ്പരിപാലനത്തിന്റെ തികച്ചും അവിഭാഗങ്ങളും ശക്കസൈന്യത്തിന്റെ പ്രാബല്യവും ഇംഗ്ലീഷ്കാക്ക് ദയകാരണങ്ങളും അഭിരുചിയിൽക്കൂട്ടും. അവരുടെ അതിനുകളിൽ എല്ലായിടത്തും പട്ടാളങ്ങളെ പാപ്പിക്കുകയും ശത്രുനാശിനിത്തിരതിക്കും വലുതായ ഒരു സൈന്യാധികരമെന്നുകരിക്കുന്നതിനു അധികാരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനമാക്കിനടത്തി. ശക്കസൈന്യം അവരുടെഅതിനുവ൒ച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷ്യാദിക്കാരുടും അതല്ല ഇംഗ്ലീഷ്യകാർത്തങ്ങളിടെ രാജുരേതാടുകൂടിക്കയും അഭിരുചിയിലേക്കുന്നവെന്നും ഇംഗ്ലീഷ്യകാരുടും അതല്ല ഇംഗ്ലീഷ്യകാർത്തങ്ങളിടെ രാജുരേതാടുകൂടിക്കയും അഭിരുചിയിലേക്കുന്നവെന്നും വഴിക്കും പെട്ടെന്നും അതുവിലും കാരണം എല്ലാത്തന്നെയായാലും വളരെ താമസം കുടാതെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ശക്കയുലം' ആരക്കിട്ടും ഒരു വംശരൂതാളം തൃപ്തിയായി നടന്നു.

ഈ യുലകാലത്തു രാജ്യാധിപത്യവും സേനാധിപത്യവും ചാപ്രവർത്തിയിക്കൽ തന്നെ പരിണമിച്ചു. ദോധികളിൽ ഒരു കൂട്ടായാളും മാത്രം ചില ഉദ്ഘാതസ്ഥരും സേനാധിപത്യം ചാപ്രവർത്തിയെച്ചതിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ഗ്രം സമാധി ചെയ്തുവന്നു. വീരനായ ഭർത്താവിൻ്റെ യശസ്സിനെ പരിപാലിപ്പാനും സ്വപരാജ്യത്തിൻ്റെ സ്വപാത ശുരൂത്തെ രക്ഷിപ്പാനമായി ചില സമയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ നായികയുടെ തനിച്ചുനിന്നും പൊങ്കതേണ്ടതായിത്തുടർന്നിരുട്ടി വനിച്ചുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണും അവക്കാമിള്ളവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മഹ്രികളുടെയും പടനായകന്മാരുടെയും സമാധി കുടാതെത്തന്നെ രാജ്യംമെച്ചുകൊണ്ടും സേസ നൃത്ത നാട്ടിച്ചുകൊണ്ടും അവർശാവലംപാലെ സ്ഥിരതയിട്ടു നിന്നിരുന്നു. ദയക്കരമായ ഈ ശക്തിയും ഹരി അപുനിഖമാണെല്ലാം. മുധ്യകി മുതലായ ദിക്ഷകളിലും സാധാരണ ആവശ്യങ്ങൾക്കും പോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൈകാല ത്തും ഇന്ത്യയിൽ പടവെട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഉദ്ഘാതസ്ഥരുമുന്നായും സേനാധിപത്യമാരുമും ചതിപ്രയോഗത്തിൻ്റെ മല്ലാത്തിൽ എക്കാക്കിനിയായിട്ടും മഹാരാജികൾക്കും എന്നൊന്നാണ് സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു്! ചാപ്രവർത്തിയുടെ അനുഗതതിയില്ലാതെ ചാപ്രവർത്തി സവുപത്രം ഒരു പട്ടികയും ചെയ്തു. സോബാനും എന്ന ദിക്കിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ മഹാരാജിയുടെ സേസന്നത്തിനു തോറ്റ വിചരി എന്നു് ഒരു പടനായകൻ വന്നു പറ്റിത്തു ചേരും നാപാഡാവികമായ ശാന്തഗംഭീരതയോടുകൂടി ചാപ്രവർത്തി പരഞ്ഞതു മൂപടി ‘എന്നാൽ എൻ്റെ കാൽസാ

‘ക്രണും ഇന്തിയും ചെയ്യട്ടു’ എന്നായിരുന്നു. മഹാ ശാഖിത്വദ മന്ത്രിമാരിൽ ഒരാൾ യുദ്ധം സമാപിച്ചുക ഡാൻസ് നല്ലതെന്ന് ഉപദേശിച്ചുപോറ്റും ‘ഈ അവസര തീരു എന്നും അതാവും എന്നും ചെയ്യുമോ അതാണും കൊന്തു ചെയ്യുന്നതും’. തൊൻ ജീവിച്ചിരിച്ചുന്ന കാലംവരെ പഞ്ചാബും രാജ്യം ഇണങ്ങാക്കം അധിനിന്ദ്രിയപൂട്ടുന്നതു കാണുമാൻ ആഗ്രഹിക്കുവാലും’ എന്നാണും ആ ദേശപ്പും ശിനി മഹാപടി പറഞ്ഞതും. ഈ നിന്മായം നിമിത്തം മഹാരാജിക്കു സവൃത്തിനും അപേക്ഷിക്കാതെ നിന്മത്തി ക്രിസ്തുഭായിത്തീന്തുവരെ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

‘ജോൻഡലോറൻസ്’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ ലാഡു തീൽ റസിഡിംഗായിട്ടും സപീകരിക്കുന്നതുവെള്ളുവം രാജ്യ കാർഷികസകലതും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനോടും ശുഭലോച്ചി ചു ചെയ്യുന്നതുവെള്ളുവം സമ്മതിച്ചു മഹാരാജി സവൃച്ചതും ഒപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നബലംകൊണ്ടു രാജ്യഭരണം മുഴുവൻ റസിഡിംഗാണും അധിനിന്ദ്രിയപൂട്ടുന്നതു യാം മഹാരാജിയെരാജ്യത്തുനിന്നും ഒഴിച്ചു പഞ്ചാബിലെ മേൽവാഴ്ച ഇംഗ്ലീഷുകാക്കി അധിനിന്ദ്രിയപൂട്ടുന്നതുവാൻ വേണ്ട മാർഷൽ ഗ്രൂപ്പായി അനേപിസ്റ്റും തുടങ്ങുകയും ചെയ്യു. എന്നാൽ ഈആഗ്രഹംകപടന്നിതികൊണ്ടും വ്യാജത്രുംകൊണ്ടും ഉപാത പ്രത്യേകത ചുത്തിൽ സാധിക്കാം എന്നതെല്ലായിരുന്നു. പത്രജ്ഞ വയസ്സുമാത്രം പ്രായം വെന്ന ദിലീപ്പസിംഹമഹാരാജാവിന്റെ പേരു പറഞ്ഞു മഹാരാജിയെ രാജദേശമത്തിനു കരിപ്പുടഞ്ഞി പെറ്റുമെണ്ണു നാട്ടുകടത്തുവാൻ സാലന്നായ രാജകൂദാരനെ

കൊണ്ട് കല്പന ഒപ്പ് ഭവിച്ചു, മഹാരാജാഡൈ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാർത്ഥിലേക്കും പിന്നീട് കാഴിയിലേക്കുമാറി,

നിരാകരണകല്പനയുംകൊണ്ട് അധികാരി മഹാരാജാഡൈ സമീപത്തിൽചെന്ന പഞ്ചാബു വിച്ച പോകാമെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ “ആര്യദയാശംഗം ഹസ്ത കല്പന” എന്ന ഖ്യാതിയുംകൂടി വോചിച്ചു. കമാരനായ മഹാരാജാവിൻ്റെതു തന്നെയാശംഗം” അധികാരിബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ ‘വോടില്ല; തൊൻ രാജാവിനെ വണങ്ങേണ്ടവുള്ളാണ്. തൊൻ പഞ്ചാബിലെ രാജത്തിയല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവം എന്നമാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് തൊൻ ശരിഷായിട്ട് രാജ്യം വിച്ചപോകാം. എന്നേക്കാരിച്ചു നിങ്ങൾ ലേംഡ ദേഹപ്പേണ്ടെന്നെന്നു. തൊൻ കല്പനയെ നിരാധിക്കയാക്കു എൻ്റെ സപന്തം പുതുന്നീരനേരെ ജനങ്ങളെ ഇഷ്ടക്കിത്തീക്കകയാക്കു രഖിക്കലുംവെയ്യുന്നതാണ്. എല്ലാം കലാർത്ഥവേണ്ടം എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതു്.’ എന്നാതും മറപടി പറഞ്ഞു.

കാൽസാസെസന്റെതെ സഭനാശിപ്പിക്കുവാൻ യേജിമാത്രാശംഗം ചന്ദ്രവതിക്കാഴിയിലേക്കുമാറിയതു്. അവൻ ആരു സെസന്റത്തിന്റെ ഒരു പാദഭവതശായിക്കും. കാഴിയിലേജ്ജു മാറ്റുന്ന വിവരം അവൻ കേട്ട ചേപ്പാം ‘എത്രയാലുംവേണ്ടില്ല, കാരാർബാരം കാഴിയായാലും കാലപരാണിശായാച്ചും ശരിതന്നെ’എന്നപറഞ്ഞു കാഴിയിൽപ്പായി തുക്കതോടും വണക്കരോടുംകൂടി താമസിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ മനസ്സിന്തക്കിയ ക്ഷോഭം അവക്കും സ്ഥിക്കേതക്കുത്തല്ലായിരുന്നു. പത്രനെ ചൊല്ലി മന്ത്രവതി വിലപിച്ചില്ല. കാരാറുമുത്തിയെക്കാരിച്ചും

അവർ വ്യസനിച്ചിലും അധികാരയന്ത്രങ്ങളുടെ നാൾ തത്ത്വങ്ങരിലും മഹാരാണി ചിന്തിച്ചിലും. പദ്ധതിബോർഡ് കംജർവ്വംസപാതത്രാവും യശസ്സും എന്നെന്നേയും നജ്ഞ മായിപ്പോയതിനെ ഒരു ടിട്ടമാത്രമാണ് മഹാരാണിയും ദുരിപ്പായതും. വ്യസനം സഹിക്കുവായും തെരോഗത്തിൽപ്പെട്ട കാശിനാരത്തിൽ അന്ത്യസനന്ന സമിതിയിൽ കിട്ടപ്പായി.

ഈ വർത്തമാനം പദ്ധതിയിൽനിന്നും ജനക്ക കൂടം കാർസാബെസന്റും കേട്ട്. ചന്ദ്രവതിക്കവേണ്ടി അവൻ അട ജീവനെങ്കുടി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അവർ ദയക്കൂട്ടു ആവരായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കപടനീതി യാവട്ടു ശക്കമായുടെ ഇടയിലുള്ള ഉദ്ഭോഗസ്ഥമാരുടെയും സേവനാനായകമാരുടെയും രാജദേശാധിക്യലിയാവട്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ എതിക്കുന്നതിൽ നിന്നും കാർസാബെസന്റും നിരോധിക്കുവാൻ ശക്തമായില്ല.

ഒന്നാം ശക്കുലവും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. ഗൗർ എന്ന പ്രഭവിന്റെ കീഴിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷു പട്ടാളം തോറു രൂപ പറവാനും. തയ്ക്കാലത്തേയ്ക്കു ശക്കമാരുടെ ശക്തി പ്രഖ്യാപിക്കുവായി. എന്നാൽ ഗ്രജരാത്തിൽ ഉണ്ടായ യുദ്ധം തത്തിൽ ശക്കമാർ പരാജിതരാവുകയും അവരുടെ ഭാഗം നിന്നും ചിന്തിച്ചിരി മിക്കവയും പദ്ധതങ്ങളിൽ ലഭിക്കുകയും ചെങ്കു. ബ്രിട്ടീഷു ദവർജ്ജേണ്ടിയനിന്നും പദ്ധതിബോർഡ് ദാജ്രും കൈകേരി. ദിലീപ്പസിംഹമരംഗാരാ ജാവിനെ ശ്രീമദ്യിൽ കൊണ്ടപോയി തുണ്ടുമതത്തിൽ ചേരുക്കും ചിലവിനു തക്കതായ മാലിവും കൊട്ട

അക്കുകളും ചെല്ലു. അതിനുശേഷം അഞ്ചേരം ഒരു ആളും യുവതിയെ കല്പണാക്ഷിത്തു; അതിൽ സന്നാ നിങ്ങളുണ്ടായി.

അക്കാലത്തു മഹാരാജി ജിനൻ—പദ്മാബിലെ മഹാരാജാജനിയായിരുന്ന വീരയുവതി ചന്ദ്രവതി—കാശി വിശപനാമക്ഷത്തിനു സമീപം ആരും ഏതും ഇല്ലാതെ രോഗത്തുരയായിക്കിടന്നു. ഒന്നരം എടുവിസമല്ല അനേകം പർശമായി ഇങ്ങനെ കിടന്ന ആളും കിടന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ പ്രജന്തയില്ലാതെ പ്രലപിയ്ക്കുന്നതിൽ ‘എൻറെ മുരാരായ കാൽസാഭൈസന്റെ! പിൻവലിയ്ക്കുണ്ടോ! ശക്രാന്ത അശ്വസും സപാത ത്രുച്ചും നിങ്ങൾക്കായായിക്കണേ’ എന്നല്ലാതെ മരിറാതെ വാക്കിം പറയാറില്ല.

ടുവിൽ ബ്രിട്ടിഷ് റവർമേണ്ടിനു ദയതോന്തി. മഹാരാജിയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ അനുജ്ഞം ശോചിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. ഈ അത്യാസനാധിത്തിയിൽ എന്നേന്നാണ് ‘ആഹ്വാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്! മഹത്തായ ശക്വർത്തെന്ന ചിത്രിക്കുന്ന ആ മഹാരാജിയുടെ അന്ത്യകാലത്തു്’ ആ ദേഹത്തിനെ സന്നോഷിപ്പിക്കുവാൻ യാൻ യാതോന്തിനം കഴിക്കയില്ലെന്നോ? പുതുനീറം അരികെ കൊണ്ടുചെന്നാൽ വശ്വ വൃത്രാസചും വനേക്കാമെന്നു കരത്തി മഹാരാജിയെ കരക്കത്തായിരുത്തുകയും കൊണ്ടുചെന്നു. പാശ്ചാത്യ, ദയ, കാലത്തു് മഹാരാജിയും കിയായ ഒരു സൗഖ്യമായി ശേഷിത്തു്. ആ ദേഹത്തെ

കപ്പൽ കയറരി ശീതിലേജ്ഞ തച്ച്. എന്നാൽ ആ കീത്തിമതിയുടെ സകൾ അഭിജ്ഞങ്ങൾക്കിം കാലഗതാ തന്നെ പരിഹാരം കണ്ടി. അവർ പോകുവഴി കൂട്ട ലിക്കവച്ചതനെ വീരസപ്രസ്ത്രം പ്രാപിച്ച്. ശവം സമുദ്രത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുയോ ചെയ്തു.

പാഠം ന്

ഇന്റജാലം

ക്ഷതിയരായ കൊച്ചിനാട് ശക്ത-
ക്ഷിതിനാമൻ മുരപോലെ കാത്തകളം
അതി ചിത്രമൊരിന്റജാലഡണം-
യതിനെപ്പറ്റിയൊരുക്കിയോതിചനേൻ.

1.

പരബ്രഹ്മിപരം ചുകരം പീതാം-
ഖരന്തുൻ, പടവിന്റജാലശാസ്ത്രി
സരസം മലയാളനാട് ചുറ്റി-
ചുരുംബയും മുതിര്ത്തു മിക്കവക്ഷം.

2.

രക്കാളിരണ്ണാകളിൽ നിന്നി-
ടുചൻ കൊച്ചിലേയ്ക്ക് പോയിട്ടേം പാ-
പരമാക്രമാന്തര കായൽ മല്ല-
തിരയിൽക്കണ്ണിലിൽ ചന്തവാൺിഞ്ചെത്തെ.

3.

പല പട്ടകൾ പാവ. പാന്തജാലം
വിലയേറം ചില രത്നാഭ്യംഞ്ഞു
വിലസുന വിരിപ്പിലിപ്പകാരം
പതുലം വെച്ചും പട്ടങ്ങളിലിപ്പി.

4.

ഇത്രവാങ്ങവിനെന്നെടത്തു കാട്ട—
നിരുവയ്യേൻ, പകിട്ട് ചൊല്ലിടനു
അതുകണ്ഠമാർപ്പണ തിരിഞ്ഞുബോട്ടിൽ
പുതമന്ത്രിതമേഖാരാശൈ നോക്കി.

5

എഴുന്നറ മരച്ചുരിപ്പുകാല്ലി—
ടേഴുമംയാളുമബോട്ടിൽ നിന്നിരങ്ങി,
അഴകിൽപ്പുരഭേഗിപിട്ടകാട്ടം
പുഴയിൽക്കാൽനടയായ് നടനുചെന്ന.

6

അടിയോന്നവന്നുനി വെച്ചിട്ടുണ്ടോ—
ളിടിയുന്ന റിലക്കാളു താണിടനു
വടിവോടവനേതിയപ്പാഴയ്യും
പിടികിട്ടാപ്പട്ടിവാണിഞ്ഞും ഇങ്ങീ.

7

ഒടവിൽപ്പുരഭേഗി. കായലിക്കൽ
ക്കടക്കമത്തുനുവരയ്യുംശാഖപോയി.
പടവാം പരന്നപ്പാഴാളു കജ്ജം—
പ്പുടക്കമാഞ്ഞാമണംനെപ്പിടിച്ചു പോക്കി.

8

കരയും ദ്രിജനേകന്നിഞ്ഞു പിനെ—
ക്കാരെയെത്തിപ്പുതിനാളു ബോട്ടുകേരൻ
പരഭേഗിയെയാഘരിച്ചു വിശ്വാം
ധരണിഞ്ഞൾ നലമോട്ട് സംക്രഹിച്ചു.

9

തമമോട്ടമ കൊച്ചി പുക്കിരങ്ങി—
ടുരച്ചൻ ധാണിഞ്ഞ രാജഭാനിയിക്കൽ,
നമനായകനാഘരിച്ചു പീതാം—
ബരനും പരിത്രഞ്ഞി പ്പുണ്ണിഞ്ഞു.

10

வெறுயாடியிலிருஞ்சாலங்களூ்
வெறுவாயூஞ்மிதென ஶாஸ்திராஷ் ததி
வெறுயா வெறாலூ் விசிறுமெனாய்-
வெறுமானிபுரங்கவெற்று தழுராங்.

11

‘ஹவகொநாசெஙாந்தகாரெஙாந்தா-
திவதிலித்துவகெ’நிடஞ்செஙாக்கி
அவங்கிபதிசெங்கவாந் ‘கோப்பி-
லிவகெ’நால் வினங்கெதாடா மங்குங்.

12

ஏவந்திண்ணிகென தாமஸி புவாரே
கங்கார்வங் நிரங்கிதங்வரத்தில்
ஒங்கீகந்காரங்காதுகண்டு
மநங்காமிடி மின்சுங்ககஞ்சு.

13

மஷபெற்று கணாரமாய் அருங்கணி
புஷபொண்டி கடலும் கலகணிவிண்ணி
அங்கிகாயங்குமொன போலிள்ளணி
வழிமுண்ணி புமபாடவே புஷண்ணி.

14

கங்காயலிலாங்கு போயி முரை
திரயாய் கோவிலகத்தினங்கு முரை
அங்கென் மக்குங் ஸெற்யவிமீ
நிரவாதிக்படியோலுமாயி வெஞ்சு.

15

புஷங்கமமோ, நாக்கங்கீவங்
கங்காங்கெஞ்சாக காலமோயிதெங்கோ?
ஹங்கங் கங்கோடிவங்கமோத்தா-
காங்காங்கோ விரகிருஞ்சாலங்கள்கி.

16

- കുരുൻ മഹലായ ബോട്ടകാരി-
കുമമായ് കണ്ണ മഹാജലാഗമതതിൽ
ക്ഷമവിച്ച വലിച്ചുകേരി മാട-
ക്ഷമകാപ്പും നീരയച്ചത്ര ബോട്ടണ്ണാം. 17
- അതിലേജ്ഞമ പട്ടർ മുന്പുകേരി-
നന്തിനായിച്ച ജനാലവാതില്ലെ-
യുതിയോടുകടന്ന ഹാടി, ഹോടെ
പതിയാതപ്പാശാരാളണ്ണത്രതാങ്ങി. 18
- ഇതിലേന്ന കിരിച്ചതന്മാനം
മതിമോഹം പിണയാമതിനു മുന്നേ
യുതികൊണ്ടുമനസ്സിലായി കാഞ്ഞം
യുതികുട്ടിലായുതികൊണ്ടു മാടമാജൻ. 19
- ജവമോടിയ പട്ടരെപ്പിടിച്ചു-
ഒഴിവന്നപ്പാത്ര തിരിച്ചറിഞ്ഞവിപുൾ
അവനാമർമ്മായ മുവ്വുകത്താ-
വവനാക്കാം മരച്ചേരിപ്പുകാരൻ. 20
- മഴയിരല്ലായ കാറുമില്ലകാരി-
ല്ലശലേരുന്നടിയില്ലമിനലില്ല,
പുഴപൊഴപ്പലമില്ല ബോട്ടമില്ല-
പ്പുാഴമോ കേവലമിന്റാഡമല്ലാം. 21
- ചോരാനല്ല ക്ഷമയുകത്താ-
വാരാണന്നന്തരിഞ്ഞിടാതെ
ദോഃരാസ്സും ദൈപ്പംട്ടെന്നേനാ-
ത്താശാൽ നാണിച്ചുാടി വിപുൾ. 22

୧୯୮୦ ମେସର୍

കത്തിവയ്ക്ക്

గොවසුරිප්‍රයෝග දූතඩායවයුടේ දූලතක් මහුදු? බසුරි සායාරීන ගමිකෙන්වගාත් පිළිගො වභාතිපු. ගෙඹායියු මැණියාන්තෙනා. පළ එකු හා ව්‍යායියු මූල වියමාඟා" රංජාතු වරා තෙතින්ගේ රහස්‍යමහුදු? ගෘජාත ගැරිත පළඇටියිඵුනු ලකේසාපලක්සිං අරංකරයිවෙත් තු පිශ්චමාඟා. මූලයිත ජ්‍යිතඇති ආංකඛදෙකු මොගාඟාකෙළුයු ආවයුදෙ විෂ්ඨුභුතු ගෘජා ගැංශිතු නිර්මිපු. රැකත්තිත මුණු ගිරිමිපුරාත්‍ර ගෙ තරං අරංකරයි— ගෙප්තාඟාකරයි— මූල තරගිතු. මුණු ටයාඟා. රොගාඟාකරයි ගෘජා කෙනිති කෙනිකුතියාත් ආව පද්ධිතු ජ්‍යිත විෂ්ඨුභුතු උංජාකරණ, මූල විෂ්ඨුභුතාඟා ගොගතින්ගේ සාක්ෂාත් කාරණ. රොගාඟාකරයි ගෘජාතියාත් යුතු ගැංශිතිලෙ ගෙප්තාඟාකරයි ගෙතුකු, නැතුම් ජ්‍යිත රොගබීජස්ථානු ගෘජාපුළික්ෂවාත්, ආවයුඟාතා ක්ෂාති විෂ්ඨුභුති ගෘජාපුළිකාත් තෙ ප්‍රතිවිජ්‍ය ගොංචිච්චා ගුම් තුන්ස්සා. රොගාඟාවින්ගේ යුතු ගෙප්තාඟාවින්ගේ රුජු බෙවාබුද්ධාපොළ පෙන්වා ගොගතින් ගෙප්තාඟා ගෘජාතියාත් ගොගතින්ගේ යුතු ප්‍රතිච්චා ගොගතින්ගේ යුතු.

കവാടം ശരീരം തന്നെ ജയിക്കം. രോഗാണവിനു ക്കീണിയും ശേപതാണവിനു സാമർപ്പിയും ഉള്ള ഫ്ലോറ രോഗം പ്രത്യക്ഷമാകാൻതന്നെ ഇടവഴാതെ ക്കീണിച്ചു രോഗാണക്കൈയും അവയുടെ ക്കീണിച്ചുവാ സ്വത്തെയും ബലമുള്ള ശേപതാണക്കും ക്കീണംകൊണ്ട് നാ ശിച്ചിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ഒണ്ട കുട്ടക്കും തുല്പ്രബലമെങ്കിൽ രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, പക്ഷേ പാമമായ ജയംശരീര തനിശ്ചതന്നു ആരാറിപ്പിയ്ക്കും. രോഗാണവിനു നല്ല ബലം ദും ശേപതാണവിനു സാമർപ്പിക്കാൻവരായിരുന്നാൽ ശാന്തി തോട്ടും, അതായതു രോഗി മരിയ്ക്കും. ക്കത്തിവ യേപുകൊണ്ട് ശേപതാണക്കൈടെ സാമർപ്പിക്കും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെവാതുന്നതു.

അഭ്രാസംകൊണ്ട് എത്ര പ്രഭുത്വിക്കം സാമർപ്പാ ശുട്ടമണ്ണി. അഭ്രസിച്ചു ഒരു ക്കഡവണ്ട് എത്രവേഗം ഒരു കലം ഉണ്ടാക്കിവാൻ കഴിയും. നമുക്കം അവനേപ്പോലെതന്നെ കുള്ളണ്ണങ്ങിലും പരിചയക്കാരവുകൊണ്ട് അവൻറെ അട്ടാത്തതാനൊക്കകയില്ല. ഓരോ രോഗാണുക്കൈടെയും വിഷം ഓരോ ജാതിയാണ്. അപ്പോൾ അവ ഒരു നഹിപ്പിക്കിവാനെങ്കിൽ പ്രതിവിഷങ്ങളും ഓരോനിനും പ്രത്യേകംതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നു വരുന്നു. കലം ഉണ്ടാക്കിവാൻ നല്ല സാമർപ്പിക്കണായതുകൊണ്ട്, ഒരു തന്റെ ഇരുവാൺിയുണ്ടാകാൻ സാമർപ്പിക്കും വരുന്നതുണ്ട്. അതുപോലെ ഓരോ ജാതി രോഗാണംകൈടെ വിശ്വതിനും പ്രതിവിഷമുണ്ടാക്കാനെങ്കിൽ സാമർപ്പിക്കും പ്രത്യേകമായിതന്നെ ശേപതാണക്കുംക്കണം. ഈ ഒ

കാഞ്ചിസാധ്യത്തിനായി ചെയ്യുന്നതിനാണ്. മനസ്സു നേരു കൊല്ലിംഗോ, അമ്പവാ, മോഗം പ്രത്രക്ഷമാക്കാൻ പോലുമോ ശേഷിയില്ലാത്തവിധി ആക്കിത്തീർത്ത രോഗാശാക്കാളി ശരീരത്തിൽ കൂത്തിവയ്ക്കുന്നു. ശോവന്നു തിന്പണ്ടാഗം മുതലായവ ഈ ജാതിയാണ്. ഈ ക്ഷീണിച്ചു രോഗബിജങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിയ്ക്കുന്നോടു ശരീരത്തിലെ ശ്രേപതാശാക്കൾ അവയെ എത്തിക്കാണും അവഞ്ഞുന്ന വിഷത്തിനു പ്രതിവിഷമുണ്ടാക്കുന്നും തുടങ്ങുന്നു. ഈ അല്പാസ്തതിന്റെ ഫലമായി ആ ശരീരത്തിലെ ശ്രേപതാശാക്കരംകൾ ആ രോഗാശാക്കാളാടക്കതിക്കാണും അവയുടെ വിഷത്തിനു പ്രതിവിഷമുണ്ടാക്കാണും പ്രത്രേകിച്ചും സാമർത്ഥ്യം സിലിക്കാണും. ഇതിന്റെ ഫലമായി നല്ല ബലമുണ്ടും രോഗാശാക്കരം ആ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനിടവന്നാലും അവയെ തോല്പിക്കുവാനും ശ്രേപതാശാക്കരംകൾ സാധിക്കുന്നു. ഈ താണം കൂത്തിവയ്ക്കിണ്ടാൽ രഹസ്യം. ഈ അല്പാസ്ത കൊണ്ട് ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥയെന്നാണും സാമർത്ഥ്യം എന്നും ആയും ദിവസം പറയുന്നതും.

ഈ തത്പരന്തതനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രോഗചികിത്സയും നടത്താണെടു. പാന്ധുവിഷം, പേപ്പുട്ടിവിഷം, മുതലായവയുടെ പാഖ്യാത്രചികിത്സ ഈ വിഹരിക്കുന്നും. ഒരു ജന്മവിൽ-പ്രായണ്ണ കൂത്തിരയാണ് പതിവും—അതു ചത്രപോകാൻ മുടയാക്കാത്തവിധി വളരെ നേത്ര പാന്ധുവിഷം അല്ലെങ്കിൽ കൂത്തിവയ്ക്കുന്നവെന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്തു വിവരിച്ചു വിധ

തതിൽ പാനുവിഷതെ നശിപ്പിക്കാൻ ആ കതിരയുടെ കൈത്തരിനു കരു സമർപ്പം ഉണ്ടാകുന്നു. അല്ലിവസംക്ഷിപ്പിന്തു കതിര പുരുഷമിതിയിലാവുന്നോടു ആളുതെരക്കാടം അല്ലംകുടു ശക്തിയായ വിഷം കതിവെയ്യേണു. ഇങ്ങനെ പലകാലം കൊണ്ട് സാധാരണ ഒരു കതിര ചെയ് കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടതിൽ വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കതിവെച്ചാലും ആ കതിരയ്ക്ക് ഒരു ഭോഷ്യം പററാതുവിയം ആ വിഷം സാത്രുമായിതീരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇരു കതിരയുടെ കൈത്തരിൽ പാനുവിഷത്തിനുള്ള പ്രത്യുംഗിയും വളരെ ധാരാളമായി കാണാം. പിന്നെ അതിന്റെ കൈതം കരബ്രുട്ടണ്ണ തെളിയുറവിയുടെക്കണ്ണു; ഇതാണു പാനുകടിച്ചുവന്ന കതിരവയ്യുണ്ടുള്ള ഒരു ദിവസം. ഇരു രക്തത്തെളിയിൽ പാനു വിഷത്തിനുള്ള പ്രതിവിഷം ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ട് പാനുകടിച്ചുവന്നിൽ ഇരു കതിരവെച്ചാൽ പാനുവിഷം നശിച്ചുപോകും. ഇതാണ് ചികിത്സാത്മകായ കതിരവയ്യുണ്ടിന്റെ യുക്തി. ഇരു രണ്ടുതരം കതിരവെയ്യുകളിൽ വേണ്ട സമയത്തും, വേണ്ടവിധത്തിലും ആയാൽ നല്ല ഫലാദ്ധിത്താണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ചുമ്പുകവായന

സൗഖ്യപ്രഭാഷ്ട് നീഞ്ഞു തിരിച്ചുശ്വരവാദിപ്പുതിപ്പിണ്ടിന് ദി ശ്രദ്ധവർത്തിക്കേൻറ മാനസികമായ വളർച്ചക്കും അല്ലെ നാത്രക്കിം ഒഴിച്ചുകൂടാതെ നോണം ചുമ്പുകവായന, ഏ തൊങ്ക കാലത്തും മനസ്സുകുടാതെ ആന്തമായ പരിപ്പും തതിനും അതുന്താപേക്ഷിതമായി തീനിട്ടിട്ടിരു ഗുഹ പാരാധാരാജാബാം. ലേഡാക്കരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പരി സ്ഥാരാജാപ്പളിൽ ഒട്ടുക്കായ ഭാഗവും മനസ്സുകും ഗുഹ അംഗ പാരാധാരാം ചെങ്കുടിക്കേൻറും അവയിൽ പ്രതി പാഠിച്ചിട്ടിരു തതപങ്കശൈപ്പുറി ശരിയാകി വിചിന്ത നും ചെങ്കുടിക്കേൻറും ഫലമാണെന്നാജീതിനും സംശയ മില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും വിജ്ഞേന്തശങ്കാളായ പല തുന്ന തതപങ്കം ചിന്നപ്പുതിജീവനംപാലെ ചുരുപ്പുട്ടുകൊ ണ്ണിരിക്കുന്ന തൃപ്പ പരിപ്പുതന്നുരാജാജിൽ ചുമ്പുകവായന മനസ്സുവർത്തിനു തീരെ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ നോണായിരാന്നി നന്നിരിക്കാം.

ഗുഹപാരാധാരാം, ഒരു മനസ്സുപ്പാംറ മാനസികമാ യ വളർച്ചക്കും ഒക്കെന്നമാണോ ഒരു പാദ്യാത്മര നൂകാരൻ പറങ്കിട്ടിട്ടിരു പരമായിമാം. ഒരു നൂഹുക്കേൻറ കായികമായ വളർച്ചക്കേൾക്കുന്നും എത്രതേരു തും ആവഹ്നമാണോ, അതുതന്നു അവക്കേൻറ മനസം സ്നേഹത്തിനു ചുമ്പുകവായനാണും അത്രാവശ്യമാകും.

എത്രതന്നു നല്പിതായിരുന്നാൽ കുടിശ്ശും വാരിവലി ആകഴിക്കുന്ന ഒക്കുന്നും നമ്മുടെ ശാരിത്തിക്കേൻറ പോഷ

ഓരതിനം നിലനില്പിനം ഉപകരിക്കുന്നതല്ലപ്പോ. ഒപ്പ് ത്രിശാഖയും ഇരും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽ കൂടിയാണ് ആരോഗ്യത്തിനം പററിയ സാധനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉക്കി കരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോതു ശാപ്പാട്ടരാമമഹാർ താഴിം തകരും മുകററം ഉക്കിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നേടുന്നു. ഈ തത്പര പുസ്തകവായനയിലും നാം അനുശ്ചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നന്ദി എ മാനസികമായ വളർച്ചയും വാജ്ഞാനിനം ഉതകന പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ നാം വായിക്കാം.

ഒരു മനഷ്യൻ്റെ തുണ്ടതിനം ഭോഷ്ഠതിനം ആ മനഷ്യന്മായി സാധാരണ സംപര്കം ചെയ്യുന്നവർ ഒരു അദ്ദേഹ ഉജ്ജ്വലവാടികളും യിൽത്തീരുന്നവോ, അതുപോലെ തന്നെ ഒരവൻ്റെ തുണ്ടതിനം ഭോഷ്ഠതിനം അവൻ സാധാരണയായി വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളും വിക്രൈക്കുമെന്നും തിനെ സംശയമില്ല. ഒരവൻ നന്നാകന്നതും ചീതത്താകന്നതും ആയാൾ പാരായണംചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഒരാൾ സാധാരണം അഭ്യര്ഥിയായി വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്നാറിണ്ടാൽ ആശാജ്ഞിടെ സപ്രാവശ്രേണിയും, വാസനയേയും മറ്റും പററി നശിച്ച ക്ഷാന്തിയിൽ ഒരു എക്കാലം അഞ്ചാനം സിഡിക്കുന്നതാണ്. അറുപ്പീലജിൽഡായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു താഴുലം സപ്രാവശ്രേണിയിൽ വന്നവേ സ്റ്റിച്ചിഡി റൂനതകൊണ്ടു ചിലക്കു ജെയിൽവാസം കുടി അനുബദ്ധിപ്പാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സംസ്കാരപരമായ ഗ്രന്ഥപാരായണംകൊണ്ടു ധീരാത്മരക്കു ഇംഗ്ലീഷിൽത്തിന് വരാണ് അധികവും, അതുകൊണ്ടു പുസ്തക

അഡർ തിരഞ്ഞെടുക്കണ വിഷയത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയുള്ള വരായിരിക്കണം. കേവലം വജ്ജിക്കേണിവ യോ, അത്രാവഗ്രൂത്തിന് മാത്രം വായിക്കേണിവയോ, എന്നോഴം നന്നിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കേണിവയോ എന്നിങ്ങനെ പ്രസ്തുക്കങ്ങൾ മുമ്പ് തന്ത്തിലാണ്. ഇവയിൽ അവസാനത്തെ വകുപ്പിൽപ്പെട്ട പ്രസ്തുക്കങ്ങൾ, നമ്മുടെ സാമ്പി തൃത്തിൽ എന്നവേണ്ട മറേറെതു സാമ്പിതൃത്തിലോ, വളരെ കുറച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു.

എത്ര വളരെ പോഷകഗതിയുള്ള ക്ഷേണിയോ ക്ഷീക്കേണി രീതിയിൽ ക്ഷീച്ചൂൽ മാത്രമേ ഉപകാര പ്രദമായിരിക്കുമെന്നു. അതുപോലെതന്നെ എത്ര വിശിഷ്ടഗമ്പിയോ വായിക്കേണി രീതിയിൽ വായിച്ചൂൽ മാത്രമേ ആ ഗമ്പത്തിൻറെ പാരാധിനാംകൊണ്ടു നമ്മകൾ മനസ്സായിത്തീരകുമെന്നു. വളരെ യുതിപ്പെട്ട രാഖി വലിച്ചു കഴിക്കുന്ന ക്ഷേണി നമ്മുടെ ദേഹത്തിൻറെ പോഷണത്തിനപകരിക്കാത്തപോലെ തന്നെ തിട്ടക്കുത്തിയുള്ള വായനകൊണ്ടും ധാതോങ്ങ പ്രയോജനങ്ങൾമീലു.

ഈതിവേഗത്തിലോടുന്ന ഒരു മോട്ടറകാറിലോ, തീവണ്ണിയിലോ കയറി നാം നാട്ടുവരത്തുകൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവുന്ന ക്രയതുക. പോകുന്നവഴിക്കുള്ളപ്പെട്ടവിധി മനോഹരകാഴ്ച കുറഞ്ഞു നമ്മുടെ ദ്രോഢിക്കു എത്രം വിഷയിഭവിക്കുന്നവുന്നല്ലാതെ, ആവക കാഴ്ച കുള്ളുക്കൂട്ടമായി നിരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ നമ്മൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് "വളരെ യുതിയോടുകൂടിയ വാ

യന്നും എന്തോക്കേയോ പില കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി നാം വായിക്കുന്നവെന്നല്ലാതെ ആ വക കാഞ്ഞങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യു വേണ്ട വിധത്തിൽ ആസപടിക്കുവാൻ നമ്മകൾ കഴിയുന്നില്ല. അതിനാൽ നാം വായിക്കുന്നതു ശാന്തമായും നമ്മുടെ മുഴുവൻ മനസ്സും ശുഖ്യയും വായിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരിക്കണം.

ഒരു മനസ്സുണ്ട് യോഗ്യത ആയാൽ കരും കണക്കുമില്ലാതെ വായിച്ചു പിടിന പുസ്തകങ്ങളിൽ സംഖ്യയെ യല്ല, വായിക്കുന്ന സ്വന്നംഭായത്തെയാണ് ആശയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഒരു വായനശാഖയിലും എല്ലാ ഗുണം അഴിം വെള്ളതെ വായിച്ചു തളളിവിടന്തിനേക്കാൾ എരുത്രേയാ നല്ലതു വിശിഷ്ടങ്ങളുായ പത്ര പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു വായിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാതെ കണ്ണിൽ കണ്ണ പുസ്തകങ്ങൾ മുഴുവനം വാരിവലിച്ചു സാപ്പു, ട്രാമമഹാതീരം സല്പും സംഖ്യപോലെ വായിച്ചുതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ധാരണാശ്വരത്തി മദ്ദിവേദിക്കുകയാണു ചൊജ്ഞനുതു്. ലോകചരിത്രത്തിൽ പ്രസന്നി നേടിയ മഹാത്മാക്കളെല്ലാം ചുങ്കങ്കിയ പുസ്തകങ്ങൾ മനസ്സിൽത്താൻ വായിച്ചു പഠിച്ചവരാണ്.

പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവോരു ഒരു നോട്ടേജുക്കിം അത്രാവശ്യമാണ്. പുതിയസംഗതികൾ കാണുന്നവ ഒരു അതാര്ഥ സമയം തന്നെ ഇം നോട്ടേജുക്കിൽ കുറിച്ചു വെച്ചുണ്ടാണ്. നോട്ടേക്കരിക്കാതെ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടും യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എത്രവളരെ ഓഫ്‌ഷീറ്റി യൂജ്ജിവർ കുടി വായിച്ചുസംഗതികൾ കാലാന്തരത്തിൽ

۱۳۰۰ می

ପ୍ରକାଶକ

മലയാളത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻറെ ആകുമണ്ണത്തിനു ഒരുവരെ ‘തിങ്ങാവാ’-ഉണ്ടുന്നതുവെച്ച് വിജയപ്രഭാ ശക്താലങ്ങളിൽ മാമാക്കം അലേപ്പുകോൽ മാമാക്കം എന്നും മരുമൊസവം എഴുപ്പാഷ്ടിച്ചു വന്നിരുന്നു. മാമാക്കം

എന്നാൽ മാധ്യമകും അതായതു മാധ്യമാസത്തിലെ മകം എന്നാണ്' അതുമാം. ഈ മകരത്തിലെ കൂദതവാവു കഴിഞ്ഞു കുറഞ്ഞതിലെ കുറതു വാവിനക്കുത്തു വരുന്ന മകരാക്കന്. ഈ ഉത്സവം പന്തിരാണ്ടുകുട്ടൻഡോരം— അതായതു് ഒരു വ്യാഴവട്ടം തികയും യോരം—നടത്തുന്നതും ഇതുപരത്തു ദിവസം കൊണ്ട്' അവസ്ഥനിക്കുന്നതും ആക്കന്. ഈ പരത്തു ദേവന്മാരും അവരവരുടെ അവസ്ഥയുള്ളടച്ചതു ആയോജനങ്ങളുടുകൂടി തിരുനാവാമണം പ്രത്തു് എഴുന്നുള്ളിച്ചു കൊണ്ടുവരും. കുററി എഴു നേരശുഭ്രക്ഷനും ആനകളിടുന്നതും മനികളിടുന്ന വഞ്ചലകളിടുന്ന സപ്പണ്ണം കൊണ്ടായിരുന്നുവതു.

ഈ മാമാസമഹാശവത്തിൽ വെച്ചുകുന്ന പണ്ട പെരുമാക്കുന്നരു കേരളത്തിലെ രാജാധിരാജാക്കന്മാരായി അവരോധിച്ചിരുന്നതു്.

ചട്ടവിലത്തെ പെരുമാളും ഓസ്ത്രരവിവർഖൻ എന്നും പരമാൻ പെരുമാർ കൊട്ടങ്ങളുടുർ 'മഹോദയ' പട്ടണത്തിലുള്ള 'തുക്കലഗ്രേവരപുരം' എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ കുറ കുറക്കുവശമുള്ള ഉടക്കമണ്ണലും ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു തന്റെ സാമാന്യരാജാക്കന്മാരിൽ ഓരോയത്തക്കം കേരളരാജ്യം വിജേച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോരു തിരുന്ന വാവള്ളുവക്കോനാതിരിക്കു് അതായതു് 'വെള്ളാട്ടരം' രാജാവിനു് അധിനിവേശനം ചെയ്തുനിഛ്കുക എന്നും ആ സ്ഥാനത്തിനു നിലപാട്ടതു എന്നും പറയുന്ന വരുന്നു. നിലപാട്ടനിഛ്കുന്നതിനു മനു് ആമെങ്കിലും വല്ല സക

ടമും ഉള്ളജ്ഞിൽ ആയതു് അപ്പോൾ തന്ന തീക്കക യോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നസമയത്തിനു തീർക്കാമെന്ന മു തിജന്തെചയ്യു യോ ചെയ്യുതിനു ശേഷമേ നിലപാടേല്ലു വാൻ പാടിഡി.

ഈദൈന മാമാകം വെള്ളിംഗ്രരാജാവിന്റെ അല്ലു ക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്നകൊണ്ടിനു, കാലത്തു് ഒരു കൗതുവ ക്കാരൻ മാസ്തിഷ്ഠ സാമുത്തിരിയെക്കണ്ടു് “ഇതുവരെ മല യാളത്തിൽ ഏകാധിപത്രം വഹിച്ചിരുന്ന മഹാനാർ നിലപാടനിന്നിനു സ്ഥലത്തു് അതിനു തക്ക യോഗ്യ തയില്ലാത്ത ദരാറ നില്ലുന്നതു കണ്ടു് അടിയന്ന സങ്കടമാ യിപ്പോയി” എന്നറിയിച്ചു. “അതിനെന്നാണോ നില്ലു ത്തി?” എന്ന സാമുത്തിരിപ്പാടു് ചൊണ്ടിച്ചപ്പോൾ “കല്ലു യുണ്ടെങ്കിൽ അടിയൻ നില്ലുത്തിയുണ്ടാക്കാം” എന്നപറ ഞ്ഞു. അവൻ വള്ളു വക്കേന്നാതിരിയെപോയിക്കണ്ടു് “മാ മാക്കത്തിൽ നിലപാടനില്ലോൻ അവിടേല്ലുല്ലാതെ ഓ ഗ്രൂപ്പായില്ലപ്പോ” എന്ന മുഖ്യമായിപറഞ്ഞു. അനുകേ ടു് “എന്നിക്കാരു സംഗതിവശായ സിലിച്ചുത്തല്ലോ? എ നീറമെതപ്പു കൊണ്ടല്ലപ്പോ” എന്നായിരുന്ന രാജാവി നീറ മരച്ചി. “അങ്ങനെയല്ലോ. അവിടേയേക്കു സംശയ ആണെങ്കിൽ ഒരു വീരപരീക്ഷ നിയേയിച്ചും ഇം സം ഗതി തീരുമാനിക്കാമല്ലോ,” എന്ന സാമുത്തിരിക്കുന്നുകാ രന്നായ മാസ്തിഷ്ഠ വീരവാദം പുരബ്രഹ്മവിച്ചു. ഇം പോരി നബിളി രാജാവു സപീകരിച്ചു. പിന്നതെത മാമാക്കത്തി സു് അപ്രകാരം പരിക്ഷിച്ചതിൽ വെള്ളിംഗ്രരാജാവി നീറ വീരദേന്നാർ ഇങ്ങവരിയായി നില്ലുന്നതിനീറ മ

യുതിൽക്കുടി സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ സെന്റ്രതിലെം വൻ ഒറയ്ക്ക് പോതി വെട്ടം കുള്ളും ഏല്ലാതെനില പാട്ടനരയിൽ ചേന്ന കയറി. അന്നമുതല്ലു നിലപാട്ട നില്ലവാനുള്ള അധികാരം സാമുതിരിപ്പാട്ടിലേക്കായി.

നാരായൻിയക്കത്താവായ മേപ്പുത്തുർ നാരായൻ ഭട്ടിരിജുടെ കാലംവരെ ഈ ഉമോസവം നടന്നിരുന്നു, നിശ്ചയംതന്നെ. അദ്ദേഹം മാമാക്കകാലത്തു് അസംഗ തിയായി പേരാറിൽ ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കതെത്ത പുറി,

നദിപ്പഴുരിസമ്പ്രാണ
നഫ്രസാരംപയോജനി
നിജാത്കട്ടിരാത്സായാദേഹ
നഞ്ചാത്മാഃ ഫ്രയര്ജനാഃ.

എന്ന ഒരു പരൽപ്പേർ ദ്രോകംകൊണ്ടു് അന്ന ന കന്ന സംഗതിക്കേണ്ണും അന്നതെത ദിവസതേണ്ണും രേവ പ്രൗഢത്തിട്ടണ്ടു്. പതിനേഴലക്ഷ്യത്തി ഇങ്ങപത്രതാഥായി രത്തി ഒരു തുറിയുണ്ടപത്രു് എന്ന കലിഡിവസമാണു് ഈ ദ്രോകത്തിലുള്ള പരൽപ്പേരുകൈണട കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു കൊല്ലുവഹ്വം 786-ാമാണ്ട് മിച്ചുനമാസം 22-ാം തീയതി ആകന്നു.

പാഠം ത്രി

താടക

പെൻഡി മരലകരചരനാ—
 യുഗളിക്കാഡൈ തുകാണടി
 ദാങ്ങപോലെ നജനിചരി—
 വരദുകണ്ട പറഞ്ഞു മനി:—
 “നരഭോജിനിയിൽ താടക—
 വരക്കാം ദശമതനയ
 ശരംതൊട്ടക്ക വിരവിനൊട്ട്
 രാമരഹ്യം നാമജയ.

1

അതിചുവന്ന തലമുടിയും
 വലിയ ത്രമ കണക്കേ വായും
 ചുവന്ന വട്ടപ്പുരിപ്പോലെ
 ചുവന്ന കണ്ണിനിഴ്മികൾ രണ്ടം
 പെരിയ വല്ലും കണക്കേ വയ—
 റരിയ പദ്ധതികൾക്കാണടി
 ധരണിതലം കലുക്കിവന്ന
 രാമരഹ്യം നാമജയ.

2

വീണടിന്ത മുലകൾക്കൊട്ട—
 ഓംതടടിക്കമട്ടികൾ കൊണ്ടി
 പാഞ്ഞു മുഗപടലഭിഗി
 മാഞ്ഞു തങ്ങനികരങ്ങളിൽ
 പാഞ്ഞുവന്ന പിടിച്ചു തബർ
 പ്രാണങ്ങളെക്കൊള്ളുമുഖവു
 ബാണംകൊണ്ട കൊട്ടക്കരസി
 രാമരഹ്യനാധിജയ.

3

രൈത്തിയെന്ന നിന്തച്ചു നീയും
വധിപ്പുതിനു മടിക്കവേണ്ടാ
പെരുത്ത ഭജ്ഞവധം നീനുക്കു
വിധിച്ചു വിധിയിൽത്തെന്നറക.
തടിച്ചി രാനു പിടിച്ചു നമു-
ക്കടിച്ചു തിനുന്നതിനുമുഖേ
കൊട്ടക്കുരസി വിഗ്രിവംകൊണ്ട്
രാമരാലുനാമജയ.

4

ഭേദണ്ഡലം വിഴുങ്ങുവാനായും-
വാപോളിക്കുമ്പുരസുത
ബീർയാജിമഹാവിജിതയായി
വാസവനാലോങ ദിവസം
ലോകം മുന്നം നിരീന്ത്രമാവാൻ
സേവിക്കുന്ന ഭൂതപത്രിയെ
വാസുദേവൻ കഴിച്ചു പണ്ടി
രാമരാലുനാമജയ.

5

മുത്തവരപ്പരഹ്നുകൊണ്ട്
ഭാർത്തവശം മരിച്ചു നിജ
ധാത്രിയുടെ കഴുത്തു പണ്ടി-
തോക്ക് എലി രഹം.തിലക്.
പാക്കത്തു കലഞ്ഞ വില്ലു
ചേക്ക് നല്ല പവഴിത്തനിൽ
രാഷ്ട്രസിയെക്കുക്കു ശിവ-
രാമരാലുനാമജയ.

6

പിടിച്ചുകൊണ്ട് കടിച്ചതിനു-
നാവർക്കളിട കൂടലു നിണ-
മുടലിലണിഞ്ഞിൽ വരുന്നു
തടിച്ചുയന്ന് രജനി പരി.
തൊട്ടക്ക ശരം ചെവികഴിയേ
വലിച്ചുനീട്ടിട്ടുന്നയ്ക്കു,
മടിയും തു മനതിലക
രാമരഹ്യനാമദജയ.

ഇരുപത്തിനാലുപുത്രം

പാഠം ഫർ

കോക്കോ

‘കോക്കോ’ എന്ന പദാർത്ഥം മലയാളത്തിൽ വന്ന രൂക്ഷപീട് അധികക്കാലമായിട്ടില്ല. ഈയിടയിൽ ജന സദാ അതിനെ സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചു തു അറിയിരിക്കുന്നു. എക്കിലും ആ സാധനം എതിൽ നിന്നും എങ്ങാക്കുന്ന എന്നോ, അതു ശരീരപോഷണത്തിന് എത്രതേതാളം ഉപകരിക്കുന്ന എന്നോ മനസ്സിലാക്കിട്ടു തിരുവാൻ വളരെ ചുത്തശ്ശെമന്നതനെ പറയും.

തകരഞ്ഞപുകളിലാക്കി വരുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ വാങ്ങിപ്പാൻ കിട്ടുന്നതുമായ ‘കോക്കോ’ എന്ന പദാർത്ഥം താമരാർഭത്തിലും ഒരു പൊടിയായിട്ടാണ്ടോ

നാം കണ്ണിവയന്നതു്. ഈ ചൊടി ‘കൃഷകാ’ എന്ന ചെടിയുടെ ഫലങ്ങളിൽനിന്നു് ഉണ്ടാക്കുന്നതാക്കം. ഇത്തരം സസ്യം സാധാരണയായി അത്രുജ്ജ്വലപ്പേശം മിലം പ്രത്യേകിച്ചു് അമേരിക്കാരാജീത്തമാണു് ഡാ രാജമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഇന്റാരാജീത്ത മലയാളത്തി ചും ചിലേടങ്ങളിൽ ഇപ്പോന്നില്ല. കാഴ്ചയിൽ ഇതിനു് എൻബീറിയൻ കാപ്പിച്ചേട്ടുകൂടിയുടെ വല്ലപ്പു മണിക്കൂർ പരയാം. കാപ്പിച്ചു പതിനാറപതിനേട്ടു് അടിപൊക്കമുണ്ടാകും. കാപ്പി ഇലക്കുടെ സംഗ്രഹായത്തിൽ തന്നെയാണു് ഇതിന്റെ ഇല. നീളംമാത്രം അല്ലെങ്കിൽ കൊണം; ചുഡ്യു് വളരെ ചെറിയതും ചുവന്ന നിരത്തിലും കുറഞ്ഞാണു്. തടിയാൽ നിന്നു ചൊട്ടി ചുറപ്പെട്ടുന്നതായ അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പീച്ചിങ്ങയുടെ അതുതിയിലാണു്; വല്ലപ്പും ഏകദേശം അനുതന്നെ എന്ന പരയാം. ഏട്ടുത്തൽ പത്തിഞ്ചുവരെ നീളവും മുന്നുചുതൽ എണ്ണിഞ്ചുവരെ വള്ളവുമുണ്ടാകും. കാപ്പിച്ചു് കഴുവിക്കിഴങ്ങവി ന്റെ വല്ലപ്പുത്തിൽ ഉള്ളിരും അതിയിവളമായ തോലുകൊണ്ടു മുടപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതും അയ കുത്തകളുാൽ അവ ഗർഭിതങ്ങളാക്കാം. ഏകദേശം അൻപത്തുൽ തുട്ടുവരെ കുത്തകൾ ഒരു രാജേരാകായയിൽ ഉണ്ടാകും. മീനും മേം ഇം ഇം കാലങ്ങളിലാണു് ഇം ചെടി പുണ്ണിക്കുന്നതു്. കായയ്ക്കു മുഖ്യപ്പെട്ടുന്നതിനു മുന്നമാസം വേണ്ടിവരുന്നു. വളമിട്ടു്, ചെടിയെ എത്തുതോളം രക്ഷിക്കുന്നവോ അതുതോളം കായകളിടെ വല്ലപ്പും പെട്ടുവും കുടിക്കാണ്ണന്നതാണുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേകം പരയാനി

ലുജ്ജം. പ്രധാനമായിട്ടുള്ള വലം ചാരംതന്നെന്നാണ്
കീലം അദ്ദേഹം എല്ലപോടിച്ചു കടയ്ക്കലിട്ടു മു
ടന്നതുകൊണ്ടു കായ്ക്കുമ്പോലിയായി ഉണ്ടാക്കും. നന
കെട്ടം അമാന്തിക്കാതു്. എല്ലായ്പോഴും കടയ്ക്കുതു
വെള്ളംകെട്ടി നിറത്തെനം. നല്ലപുജ്ഞിയുള്ള ചെടിയിൽ
നിന്ന് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ തുറന്തിന്നുപെടുത്തുതു
മുകളിൽ കൊക്കോ എടുക്കിനുവരു. അന്നുവം തുടങ്ങു
ന്നതിനു ആട്ടിയതു് അഞ്ചുരക്കാലം വേണ്ടിവരുന്നു.

ഈനി കൊക്കോ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എങ്ങനെ
എന്നും അതു് ഏതുവിധിയഥണ്ണും അല്ലോ പ്രസ്താവി
ക്കാം. മുപ്പുചെന്ന കായ്ക്കുള്ള പരിപ്രേക്ഷിതു തൊണ്ട
കൂളത്തു് ഉള്ളിലുള്ള ക്രയകൾ തൊലിയോടുകൂടിത്ത
നെ ഒരു വലതാശ പെട്ടിക്കുത്തിട്ടു് അടച്ചുവെയ്യുന്നു.
അവിടെത്തന്നെ പത്രം പതിനൊരുഡിവസം ഇരിക്കുന്ന
തുകൊണ്ടു് ഈ ക്രയകൾക്കു പുഴക്കു തുടക്കയും തന്നി
മിത്തം അതുകൂടിടെ നിരത്തിനു വ്യത്രുംസം വരുന്നതു
കൂടാതെ സപാട കുടക്കയും ചെയ്യുന്ന എന്നാണു പറ
യുന്നതു്. ഇതിനാശേഷം അതുകുള്ള പുരത്തെടുപ്പു വെ
യിലത്തിട്ടു് ഉണക്കി വെടിപ്പുവരുത്തി വെക്കുന്നു. ഇങ്ങ
നെ ഉണക്കം ചെന്ന ക്രയവാക്കുന്ന ഓരോ പട്ടണങ്ങളിൽ
ലേക്കു വ്യാപാരത്തിനു് അയച്ചുകൊട്ടക്കപ്പെട്ടുന്നതു്.
എന്നാൽ വ്യാപാരികൾ അതുകുള്ള പിന്നേയും വെയ്യി
ലത്തിട്ടണക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൊലെല്ലും പൊലിജീസ്റ്റു
പോയി ക്രയവിന്റെ പരിപ്പുമാത്രമായി ശേഷിക്കുന്നു.
ഈ പരിപ്പുകുന്ന കൊക്കോനിബേംസ് എന്ന പരയ

നെപ്പുടന്നതു്. ഇതു പൊടിച്ചുതാക്കുന്ന കോക്കോ. ഈതാ സൗഖ്യമായിട്ടുള്ളിരുത്തും ധാരാത്രത്തുമായ തരം. മേൽപ്പറമ്പതു കോക്കോപ്പരിപ്പിൽനിന്നും നേ ആം എത്താനും കൂളത്തു പൊടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു് ഒന്നും, പ്രബുസ്ഥരയും സ്ഥാനാർച്ചു, കുട്ടിച്ചേര്ത്തതു് മരവാനും ഈ അപനെ രബ്ദിതരത്തിൽ കുട്ടി സാധാരണയായി കോക്കോ ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുണ്ടോ. കാപ്പിപ്പൂട്ടി, തേയില, എന്നി വക്കളിൽ പോലെ ഈ പദാർത്ഥത്തിലും വ്യാജം വളരെ നടന്നവയെന്നാണ്.

കോക്കോ പരിപ്പിനു് ആവശ്യകാർ വളരെ ചുരുക്കം. ഈ സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ ജനങ്ങൾക്കു നല്ലതു മുൻ എത്തെന്ന മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്ന നഞ്ചു് ഉംഗിക്കാ യുന്നതാണോ. ടെച്ചിൽ പറമ്പത്തുമും പ്രബുസ്ഥരയും സ്ഥാനാർച്ചും ചേര്ത്തിട്ടുള്ളതുണ്ടോ. ശ്രീരഹോസ്ഥന്റെ നും വേണ്ടതിൽ അധികക്കൂടി നേരു് കോക്കോവിൽ ഉള്ളിരുക്കുന്നോ അതിനെ മിത്തപ്പുട്ടുള്ളവാനും സ്പാഡക്കുട്ടി വാനും ആണോ ഈ കുട്ടി ചേര്ത്തിരിക്കിയെന്നതു് എന്നു് ഈ പ്രാപാരികൾ മേലാളിക്കുണ്ടു്. കോക്കോ പരിപ്പിലും തും നേരു് എത്താനും കൂളത്തു പൊടിച്ചുണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതു തരമാണും രണ്ടാമതായി പറമ്പത്തതു്. ഈ തരത്തിനും വില കുറെ കുട്ടിക്കുലം ജനങ്ങൾക്കു് ഈതിലാണോ അഭിരുചി കാണുന്നതു്. ഈ ടാക്കിക്കാങ്കുടെ അഭിപ്രായ തത്തിൽ മുന്നാരം കോക്കോ ക്രൂഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദീപ നും വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നും അഗ്നിമാന്ത്രം ദൈവിക്കുന്നു എന്നും ആക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ ഈ

തരത്തെയും ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. കൊക്കോ
എന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ സാരമായ അംഗം അതിലെ നെ
യുാബന്നറം ആ അംഗം ഇല്ലാജീവയുന്നതുകൊണ്ട് തുടർ
ചെം നാളിയും കൊക്കോ പിശുമാത്രമായിത്തീങ്ങം എ
നും അവർ പറഞ്ഞുവയ്ക്കാം.

ഈ കൂന തരചും ക്രൂരതെ ‘ചോക്കോഭൂര്ജ’ എ
നും വേബോയ്തരവും ഉണ്ടാക്കി വരുന്നുണ്ട്. അതിൽ
കൊക്കോയും പദ്യസാരയും മാത്രമെ ചേന്നിട്ടുള്ള. സ്റ്റാ
ച്ച് അംഗേശമില്ല.

ഒരു സ്റ്റാ കൊക്കോഭൂര്ജാകിയിൽ അംഗസ്റ്റാം വീ
തം .നെയ്യുണ്ടായിരിക്കം. ഇതിനാലാണു കൊക്കോ ന
ഡ്ലായ കൊക്കോപദാർത്ഥമായി സപ്രികരിക്കുന്നുണ്ട്.
മായയും കാപ്പിയും .ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദേഹ
പോഷണത്തിനും ഒരു മാർഗ്ഗമായി എന്ന പറവാൻ ത
നെ വയ്ക്കു. അതുകൂടി ശ്രീരാമക്ഷയും ഇംഗ്ലീഷമായ
യാത്രയെ പദാർത്ഥചും അടങ്കിട്ടില്ലെന്നും അതുകൂടി നി
ത്രും ശ്രീലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തെരുവുകൾക്കു കൂടിണും ത
ട്ടക്കയും തമിലം പലപ്രകാരത്തിലും തുറന്നുവരുമെന്നും പിം
പെട്ടകയും ചെയ്യുന്നു.

പുണ്ണ മര

ആധികാരിയുടെ രേഖാഗ്രഹം

‘ജപ്പാനിലെ നെൽസൺ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘പേരമരണ നെൽസൺ’ എന്ന പാദ്യാത്മാർ രേഖാഗ്രഹിനെ നൽകിട്ടുള്ള പേരു പാദ്യാത്മാരുടെ സ്വന്ദര്ശനിലോ നത്തിനു യോജിച്ചുതെന്നല്ലാതെ രേഖാഗ്രഹിന്റെ പ്ര ശ്രൂതിയും തക്കതാണെന്നു പറയുന്നതുകൂട്. ഒന്നാമതായി ചെവനാ-ജപ്പാൻ യുഖത്തിലും പിന്നീട് പത്രം കൊല്ലും കഴിഞ്ഞിട്ടു് ആർത്തർ തുറമുഖം വളരുത്തുപോഴും കോറി യൻ എടുക്കുന്നതു യുലത്തിലും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടുള്ള അസംഘാന്ധമായ ബുദ്ധിവൈദികവും കൈശലയുംസെമ്പ ത്രവും ദെയൽവും നെൽസൺ ചാരിത്രത്തിൽ കേടു കേരളവിപോലുമില്ല.

കൂദത്തിങ്ങളും താടിമീശയും മേൽമീശയും ഉള്ളവനും തടിച്ചുങ്ങണ്ടു പൊക്കം കുറഞ്ഞതവനും ആളു ഒരുള്ളിട പ്ര തിച്ചിായയാണ്¹ രേഖാഗ്രഹിനെ ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ള വരുടെ മനസ്സിൽസ്ഥിരമായി പതിനെത്തുകിട്ടുകയും. ഉട്ട പ്രക്രമ്പായതെനാട് കുടാതെ കണ്ടിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കൈസൗത്തിൽ ചേന്ന് ഒരാളാണെന്നുപോലും ആയംതന്നെ ശക്കിക്കയില്ലെങ്കിലും, നാവികക്കൈസൗഡായി പാശ്ച പൂണ്ണംവേഷകെട്ടി പടക്കപ്പുലിന്റെ പിന്നല തത്തിൽ നായകനിലയിൽ നിങ്കുന്നതു കണംായ ആ സ്ഥാ നാജിനു² അദ്ദേഹമല്ലാതെ മരറാങ്ങവനും അർധനല്ല നും എവനും സമ്മതിച്ചുപോവും.

1857 അക്കൂബർ 14-ാഡ-യാൾ^o അദ്ദേഹത്തിന് നീറ ജനനം. ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിലെ നാവികസെസ്പ്ര തനിനീറ നേതൃസ്ഥാനം വഹിക്കവാനുള്ള പ്രാപ്തിയല്ലാതെ പ്രായം അദ്ദേഹത്തിനായിട്ടില്ല. ജപ്പാൻ നാവിക കൈന്ത്രത്തിലെ പ്രസിദ്ധമാരായ മരഭള്ള അധിക്ഷീത നാരെഫോലെ ഇദ്ദേഹവും സത്യമവർത്തിയ്ക്കുപ്പുട ഒരാളാക്കുന്നു. ബാല്പും ദിതക്കുതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു ‘കടക്കലാളു’ കലശലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു കപ്പൽ പുട്ടാളത്തിൽ ചേങ്ങവഴം^o മോഹം ജമഗ്സിലും മാനും നാതനെ പരായാം. ജപ്പാനിലെ നാവികപരിജ്ഞാര ഔദിയം ആരോഗ്യാചന്തയിൽ കിടന്നിരുന്നു കാലത്തും അവ യെ സംബന്ധിച്ചു പ്രായംഭസംഹതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന തിൽ രോഗാവിനാശായിരുന്ന മിച്ചക മേലധികാരി കഴിട്ടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയും അവർ ആ യുവാവിനെ ഈ വിഷയത്തിൽ പരിവയിപ്പിക്കവാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 1873, 1874 ഇം കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം “വോഴ്‌സ്റ്റർ” എന്ന കപ്പലിൽ നാവികവിഭ്രം അഭ്രസിക്കുകയായിരുന്നു. അക്കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിനീറ നടപടിയെപ്പറ്റി “വിശ്വാസം” “അതിവിശ്വാസം” എന്നാണ് ഗ്രാക്കുന്നാരുടെ ഡയൻ പസ്തുക്കാക്കിൽ എഴതിക്കാണുന്നതും. “വോഴ്‌സ്റ്റർ” കപ്പൽ വിച്ചപിരിഞ്ഞതിൽപ്പിനെ ഒരു പടക്കപ്പുലിലാണ് അദ്ദേഹം പയററിട്ടുള്ളതും അവിടെപ്പറ്റിക്കേണ്ട വേലജുടെ സകല അംഗോപാദാങ്കളിലും എലിസ്മമായ തിന്നീരശ്ശം ഗ്രീനിച്ചു നഗരത്തിലുള്ള നാവികവിഭ്രം

അലയിൽ ചേൻ തങ്കണ്ണംബന്നമെല്ലാവീവിനു എത്തിവരുത്തുകയും ചെയ്തു് സ്ഥാപിച്ചുവായിരുന്നു സത്സപ്പാവംഡലം അദ്ദേഹത്തിരുന്ന സമഖ്യാതികൾക്കിം മുഖ ക്രമാർക്കണം എന്നവേണ്ട, അദ്ദേഹമായിട്ട് ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള ശുഭകരംക്കൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിരുന്ന പേരിൽ മുതിപ്പാതിയായിത്തീർന്നു.

ചെന്ന—ജപ്പാൻഡുലം ആരംഭിച്ച ദിവസം ‘കൗഷിങ്ങ്’ എന്ന ക്രമപ്രാഞ്ചിയത്രക്കാണു് ‘മേധാച്ചിരോഗാ’പ്രമാണിയായി തുടങ്ങിയതു്. ഈ ദോഷാ-ചെന്ന തീക്ഷ്ണപ്രാഞ്ചിയാൽ ധാരുക്കവ്വനിവകയായ കൈപ്പിങ്ങ്-ക്രമപ്രാഞ്ചിലെ ക്രമപ്രാഞ്ചിത്താൻ ‘ഗാത്സ്-വർത്തി’ എന്നും രാജായിരുന്നു. അതിലെ അധികാരികളിൽ നാവികരണങ്ങളിൽ ഒരു മുഖ്യകാരായിരുന്നതിനു പുരുത്വം ആഭ്യന്തരിയായാൽ കൊടുത്തിരുന്നും അതിൽ പാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ ക്രമപ്രാഞ്ചി ചീനപ്പട്ടാളക്കാരെ കൂടിനിറച്ചു് ഓഫോരോ സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. ചെന്നയും ജപ്പാനം തമിൽ അദ്ദേഹാഴ്വരെതെ നില ആർത്തർ തുരുവം ആകുമി ക്രമനതിനാമുന്നു റഷ്യയും ജപ്പാനം തമിലുണ്ടായിരുന്ന നിലപോലെതന്നെന്നയായിരുന്നു. യുദ്ധവിളംബരം പ്രസി ലബ്ധപ്പെട്ടതുകൂടി കഴിത്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ എപ്പോഴും വെടി പൊട്ടുന്നതു കേരംക്കിവാൻ കാര്യത്തെക്കാണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ജപ്പാൻകാരുടെ നേന്നമതെതെ ക്രമപ്രാഞ്ചി തതിൽ ചേൻ ‘നന്നിവ’ എന്ന ക്രമപ്രാഞ്ചിരുന്ന അധികാരിയായിരുന്നു റോഗം. കൈപ്പിങ്ങ് പുരക്കടലിൽക്കൂടി

പായുന്നതു 'നനീവ' കണ്ട്. ഉടനെ നനീവയിൽനിന്നു ഒരു പാഴവെടി പൊട്ടകയും കൈഷിങ്ങ് പെട്ടുന്ന നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. രാഖ കൂപ്പുളകളിൽ ഒരുമിച്ചു ജീപ്പാ നിലേക്കു പോകുന്നുമെന്ന 'നനീവ'യിലെ ഒരു ഉപനായ കൻ പാമരത്തടിമേൽനിന്നു മുറു കാണിച്ചു. ഗായസ് വർത്തി സമ്മതിച്ചു. കൈഷിങ്ങഡിന്റെ മേൽത്തടിമേൽനിന്നു വീന്നീക്കുന്ന പീനപ്പട്ടനായകമാർ കോപം അടക്കുക വാ ആതെ 'കൈ കാലത്രം തൈദാരാ കീഴടങ്ങഡില്ലേ'നു വിളിച്ചു നിലവിളിച്ചു. പെട്ട പൊളിഞ്ഞു. 'ഗായസ് വർത്തിയും പരിവാരവും 'നനീവ'യിലേയ്ക്കു മാറിക്കൊള്ളുവാൻ 'രോഗേ, തനെ മുറു കാണിച്ചു. പീനകമാർ അവരുടെ വിട്ടില്ല. നാലു മൺിക്രൂഡനേം രോഗേ ക്ഷമിച്ചു. പിന്നേയും ശത്രുപക്ഷകമാർ വഴിപ്പെട്ടുന്ന വട്ടം കണ്ണില്ല. കൈ വെടി; എൻജിൻമുറി പൊട്ടിത്തുറന്നു; കൂപ്പുലിലേയ്ക്കു വെള്ളിച്ചു തിളച്ചുകയറിത്തുടങ്ങി. ഗായസ് വർത്തിയും കുട്ടകാംസം സമുദ്രത്തിലേക്കു കത്തിച്ചു ചുട്ടി; ചേവ നക്കാങ്ങട വെടിയും അവരുടെ പിത്രുടനും. അക്കപ്പാശയും 'നനീവ' അവരുടെ രക്ഷപ്പെട്ടതിനിലെ. അതോടുകൂടി കല്പു താഴുന്ന കുട്ടത്തിൽ 'കൈഷിങ്ങ്' പീനപ്പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി ആഴ്ചിയുടെ അടിത്തടിലേയ്ക്കു യാത്രയായി. അന്നമുതല്ലേം ചെചനാ-ജീപ്പാൻ യുലാവസാനത്തിൽ ചീനപ്പട്ടാളത്തെ സ്നേഹികരിച്ചു 'വെവ-വെഹ-വെവ' യുലം വരെ എല്ലാ കടലേററംങ്ങളിലും രോഗേവായിക്കുന്ന മുമാണി. അതിന്റെ ശേഷം അട്ടേമാരത്തിനെ ഒരു കപ്പൽപ്പാളയത്തിന്റെ നായകനായി നിന്മയിച്ചു'

‘വൈസ്’ അധ്യാർഹിരാജ് എന്ന സ്ഥാനത്തെയ്ക്ക് കയറരും കൊടുത്തു.

രോഗാവിനെ വീരനായ ഒരു ആയുധപാണിയായിട്ട് മാത്രമേ ലോകം അറിയുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു ദോഖാവിനോറതിൽ അധികരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രണാം അംഗു മത്തിനുള്ളിൽ ലോകം അതു കണ്ണിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം ആയിരിലും മിച്ചക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിനെ ഇംഗ്ലീഷ് തന്റും അറിവാനുള്ള മിച്ചക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിനെ ഇംഗ്ലീഷ് നിലയിൽ കൊണ്ടവനിട്ടുള്ളതും. ഒരു കമാണ്ഡലിന്റെ എത്രയും ഭർഗ്ഗദാനമായ രോദ നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നെല്ലായിങ്ങനുള്ളിപ്പും കീഴിലേറ്റാഗസ്യമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നതിൽ തെറാദപരാന്നതിന്റെ ചുങ്കക്കും അദ്ദേഹമായിട്ടുള്ളതും പെരുമാറിട്ടുള്ളവക്കുംകൈ ആവും മേതുക്കുള്ളായിരിക്കുന്നു. ‘‘തന്റെ കീഴിലുള്ളവരെ വിരലുകളെപ്പോലെ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന ഒരാററ കമാണ്ഡൽ ഉണ്ട്’. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ‘രോഗാ’, എന്നിങ്ങനെ ‘നിസ്താൻ’ എന്ന സ്ഥലത്തു നാവിക ഗണങ്ങളിടെ ഇടയിൽ ഒരു ചൊല്ലുതന്നെ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനുള്ളിൽ കോട്ടും ആഴവനും തോല്ലും പറവുന്ന കാൽത്തിലാണ്. ഇതിനെ കളിയശക്കിക്കൊണ്ട് പല കമകളിലും ജപ്പാനിൽ നടപ്പുണ്ട്. ഒരിയ്ക്കൽ ‘രോഗാ’ തീരെ അവലുമായ എന്നേ ഒരു കല്പന കൊടുത്തു. അതു കീഴിലേറ്റാഗസ്യമാരിൽ ആരോ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു. രോഗാ കുരുപ്പും നേരത്തെയ്ക്ക് ഒന്നം മിണ്ണിയില്ല. എന്നതിന്റെ ഫലം അരുതു തന്റെ മേലധികാരിയുടെ കല്പനയാണ്. ത

നിക്ഷ അതിനെ കീഴ്'വന്നങ്ങളോ ഭാരം മാത്രമേയുള്ളു' എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു് അവിടെ നിന്നു പോയി. കല്ലുന ചിൻ വലിയ്ക്കും ചെജ്ജു.

. ബഹുമാനപ്പെട്ടിൽ മുമ്പനായ 'റോഗോ' വിനീ തന്റെ അനുഗ്രഹസ്ഥനാകനു. ഒച്ചനാ യുദ്ധം കഴി ഒരുപ്പോറ്റ അർത്തിന്റെ ഒരു വർത്തമാളുവാൻ ഉപനായകനാരിൽ ഒരാളു നിയമിച്ചു. അധികാരി രോഗോവിന്റെ ഉപദേശം 'കാഞ്ചം വിട്ടു കളിയ്ക്കുത്തു', മേഖലോഗ്യമന്മാരെ സൗതിക്കുത്തു', സത്രമേ പറയാവു' എന്നായിരുന്നു. റഷ്യാജപ്പാൻ യുദ്ധം തുടക്കമന്ത്രിനു 'കോബൈ' എന്ന സ്ഥലത്തു ചങ്കവർത്തിയുടെ സന്നിധി നിന്തിൽ ജപ്പാൻ - പടക്കപ്പെട്ടകളിടെ ഒരു ക്രടിക്കാഴ്ചയു യുദ്ധം കവാത്രും ഉണ്ടായി. അനും റോഗോവിന്റെ പാശയ 'നനീവ' കൊടിക്കപ്പെട്ടിട്ടു സമീചത്തിൽ ക്രടികടന്നപോയപ്പോറ്റ റഷ്യൻ്റെതന്നുംവരത്തിലെ ഒരു ഉദ്ദോഗസ്ഥൻ 'റോഗോ'വിനെ വളരെ സൗതിച്ചു പറത്തു. 'റോഗോ' അതു കേടുവെന്നതനെ നടപ്പിപ്പിപ്പി. ക്രപ്പലുകളിടെ വലന്നങ്ങളിൽ തന്നെ ദേശിവെച്ചു കൊണ്ടു നിന്നു. പരിശോധനയാക്കു കഴിഞ്ഞതോപ്പോറ്റ അട്ടത്രു നിന്നിരുന്ന 'താക്കരബൈ' എന്നാങ്ങളോഗ്യമനോടു 'വേണ്ടിപ്പി, ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നമ്മൾക്കു തോർവി വരുമെന്ന ഭയം വേണ്ടി' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ആ റഷ്യൻ്റെ നേരെ നോക്കി ഒന്നു ചിരിച്ചു. തന്റെ പേരു മാച്ചിവെച്ചു കീഴുള്ളോഗ്യമന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു ശേഖരിച്ചിച്ചു പറയുക എന്ന റോഗോവിന്റെ സന്ന്ദായം പ്രസിദ്ധമാണ്.

തന്റെ ശത്രുക്കളെ സംഘരിക്കുന്നതിനായി താനും തന്റെ പക്കി ബൈസ്റ്റുവും സഹിക്കുവാൻ ഒരുക്കെ മുണ്ടനും, വിജയപ്പട്ടത്തിലാണ് ‘നേതർസഖ’ മരിച്ചിട്ടുള്ളതു്, അതുപോലെ താനും മരിയ്ക്കുന്നതായാൽ സങ്കേതാഖമാണും കോറിയൻ എടക്കുകയും ഉല്ലത്തിനു പുരപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ‘റേറാഡോ’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭാധാഭിയോട് പരഞ്ഞതിട്ടുള്ളതായി വിശദപ്പാസയോ ഗ്രമാക്കംവണ്ണം ഫല്ലാവിച്ചു കാണുന്നതു്.

പാഠം മൃ

തപാൽ

അണ്ണാബും 11-ാംന്തുറാണോടുകൂടിയാണു തപാൽ എന്ന ഏപ്പും ഇല്ലാണ്ണിൽ ആല്ലോ നടപ്പായതു്. ഈ നാൽ അനും അതു ഗവമേംണ്ണിന്റെ മേലനേപ്പശണ തേതാടുകൂടിയായിരുന്നില്ല. തപാൽക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കരാറുകാരെ നിയമിക്കുകയായിരുന്നു പതിച്ചു്. കുലി ക്ഷണം വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുരത്തിന്റെ കുട്ടയു കുവന്നസഹിച്ചായിരുന്നു കുലി ചുമതലിയിരുന്നതു്. ഈ നും എഴുത്തിന്റെ തുക്കംനോക്കിയിട്ടാണുണ്ടുാണു കുലി നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. ഗവമേംണ്ണിന്റെ മേലനേപ്പശണംകുടാതെ നടന്നിരുന്നകാലത്തു തപാൽ വഴി കൊണ്ടുപോകുന്നസാധനങ്ങൾ കൂടുവോക്കു പതിവായിരുന്നു. അനും ഇല്ലാണ്ണിൽ പോലും വെച്ചവഴികൾ ചുരുക്കമായിരുന്നു. ഉള്ളവതനെന്ന ഗതാഗതത്തിനു ബൈശക്കത്തും കുറ

எந்தவயுமாயிருள்ளது. இது வசீகந்தியானால் தபாற மோ ஜிக்ஷைதின் ஸங்கலனத்தை சொருமாற் அன்ற யாராலுமாயிருள்ளது. அதுகொள்ளுகிறது, தபாறகொள்ளுகிறது உபகாரம் ஹாஜிதித்தில் ரதாங்கள் அனில்லாதெபோயிடும்.

குடிநூடிகளை உபடுவது ஸமிக்ஷவாங்கு வழுதாயும் சுவமேங்கித் தினதென்ற தபாறக்காற்றுத்தித்தில் புவேஶித்து வில நியமங்கள் நடபூங்களி. தபாறக்குத்துமாலே துக்கிகொழுவாங்கு அனவாடம் நால்கி. அதுகொள்ளும் தபாற மோஷனாங்கு முழுவாடம் அடக்கமியிடு. பூரம் தபாற தேவாந்தரங்களிலேக்கு கொள்ளுபோக்குதைகள் ஹாஜிதெபைக்குத்தும் அன்ற ஸாயிதைகளிடு.

1840-ஆம் ரோட்டிஸ் மிதி ஏற்கு ஒரு மதாங்காள் ‘பெனிபோஸ்ட்’ நியமம் ஹாஜிதைக் கடபூங்கியிடு. ஒரு பெனி விலபிடித்து ஒரு ட்டித்துாற் ஹாஜிதைக்கிலே ஏற்றுக்கொண்டு ஏற்றுக்கூல் ஏற்றுக்கொடுக்குத் தொகையை நியைத்து. இது நியமம் நடபூங்கித் தெருதோட்டுக்கு ஸாயாரள்கூக்கும் தபாற உபகாரமாயிருக்கிறது. தீவிள்ளி நடபூங்குதொட்டுக்கு தபாற உபகாரம் எடுத்துயிக்கும் ஸெஞ்சக்கும் வர்லித்து. ஏற்றுக்கூல் கூல்புபோக்குதையாயி. கால்தாமஸ்வும் கருத்து.

ஹபூங்கு ஒரு பேரூர்க்கின் மரராய் பேரூரேதை கைங்கூடு முமியித் தேவாரிடத்துக்கின்ற ஏற்று ராஜைதைக்கும் தபாறவசி ஏற்றுக்கூல் வகுக்குத்தும் பள்ள

ധൂ മരം അയപ്പാൻ സൗക്രാന്തികിനിക്കണ. ആദ്യം ജനങ്ങൾ തന്നെ അവകാട സൗക്രാന്തിനവേ എറി ഒരു ദേശത്തുനിന്ന് മററായ ദേശത്തിലേക്ക് ഉണ്ടിയതു വഴി പണം അയയ്ക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഈ ഏ പ്രാട് ആദ്യം ഗവമേംണ്ട് ചുമതലയില്ലെ നടത്തിവ നിങ്ങന്തു്. തപാൽവഴി ഗവമേംണ്ട് ചുമതലയിൽ മൺഡാർഡാ'യി അയയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പിന്നീട് ഞായതാണ്. അതു കൊണ്ട് ഗവമേംണ്ടിലേക്ക് ഇന അടിക്കണ വളരെ ലാഭമുണ്ട്.

സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്ക് നിത്രവുത്തി കഴിച്ചുണ്ടാവുന്ന സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരേപ്രാട് തപാലാപ്പീസിൽ ചെയ്യുവത്തുനാണ്. ഈതിനു 'സേവിക്ക്' സ്‌ബാക്ക്' എന്നാണു പറയുന്നതു്. എത്ര ലഘുവായ സംഖ്യയും ഇതിൽ പലിശ്രദ്ധീചക്കുന്നതാണ്. ആവശ്യംപോലെ പണവും പലിശയും കിട്ടകയും ചെയ്യും. പൊതുജനസമായത്തിനായുള്ള ഈ ഏപ്രാട് സക്കം റിത്തനിന്നും ആദ്യം നടപ്പാക്കിയതു് 1861-ൽ ആണ്.

നാട്ടരാജ്യങ്ങളായ കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂരും സപ്രതികാരി നടത്തിവരുന്ന ഈ ഏപ്രാടിനു് അഞ്ചുക്കു എന്നാണു പേര് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. പോസ്റ്റാഫീസിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതുപോലെ മൂലാദുകളിൽ ആദ്യപതിച്ച ലക്ഷ്മാട്ടകളിൽ കാർധകളിൽ മരം അഞ്ചുലാപ്പീസുകളിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതാണ്.

എഴുത്തുള്ള മാത്രമല്ല, കമ്പിവഴിക്കും നമ്മുകൾ തത്തമാനങ്ങൾ അറിവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമാഗ്രിക്കിൽ

ക്രൈസ്തവ കമ്പിത്തപാലിന് ‘കേവിൽ’ എന്നാക്കണം പറയുന്നതു്. ഈ തിനം പറമെ ‘ടെലിഫോൺ, വഴിയായും കമ്പിത്തപില്ലാ കമ്പിത്തപാൽവഴിയായും ആക്കരശവി മാനംവഴിയായും തപാലിന്റെ പ്രയോജനം നിർവ്വഹി ചെയ്യുന്നതു്’. ഈ സ്ഥാപിച്ചതിൽ ആളികളിടെ ചൊയ്യ പാ ലീസിൽനിന്നു് എടുക്കിവാനും, ഇംഗ്ലീഷിലെ പാട്ടുകൾ ഭോക്യാക്കിനഗരത്തിൽ കേരളപ്പിടിച്ചു ജനങ്ങളിടെ സുവിശേഷക്കുള്ളാദി ദിനംപുതിയെന്നപോലെ വർഷിപ്പിച്ചു പരിപ്പൂരിച്ചുപോരുന്നു. പ്രായംഗികശാസ്ത്ര അദ്ദേഹക്കാണ്ടു് ഈ തുല്യപതാംനുറവരാജിൽ ലോക തത്ത്വജ്ഞാനാധിക്കാരിയിൽ അഭിവൃദ്ധി ഏതുമാറ്റുമെന്ന വണ്ണിച്ചു പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

പാഠം മൂ

ഉറക്കം

ആത്മാധ്യ രാജാധ്യു്, മനസ്സുമന്ത്രി,
പദ്മേന്ദ്രിയം കീഴ്യിക്കാരിവർദ്ധം;
രാജുംഗമംഗം പലതുണ്ട് ഒമ്മ-
രാജുത്തവക്കിങ്ങിളിച്ചവാണരക്കം.

1

താനാക്കരം തക്കരംക്കുതക്കന്നതായി-
ക്കല്പിച്ചു കമ്മങ്ങളെയെന്തിയോളം
എപ്പാണ്ണും ചെയ്തുതുന്നിരിക്കു-
ണ്ണരത്തു ഭേദം നിലയാണറക്കം.

2

ഇടപ്പു വിന്നാനിയെട്ടത്തിനാൽ
തുടർച്ചയായിത്തൊഴിയ്ക്കുന്ന ചെയ്യാൽ
കൊള്ളപ്പിലാമേവനുമെന്ന നാട്ടിൽ
നടന്ന ചൊല്ലും ഗ്രാമവാസിരക്കം.

3

ഉണ്ട് നാക്കെന്നാങ്ങാരതേജോ-
ഗ്രാമം വിളക്കും രവിയസ്തമിച്ചാൽ
കനത്തുകുടുന്നാരിക്കുറിൽ മട്ടം
ജനശദിതൻ കണ്ണടരാശാരക്കം.

4

ഉറക്കെതിരാധഗ്രാത്തിന തേളി-
കിരക്കെമേനോത്തു ഒക്കെപ്പു ദേശഃ;
ഇരയുടിരട്ടിപ്പടിഡില്ലമക്ക-
ശ്രൂരയുട്ടുവാനുള്ള മരന്നരക്കം.

5

കാർത്തിക്കുട്ടൻ റാഡിൽ

പാഠ ഫല

മുത്തചാക്രാർ

അന്നമന്ത്രം പരമേശപരപ്പാക്രാന്നേയാകുന്ന മുത്ത
ചാക്രാന്തു പരാത്തു വരുന്നതു്. പ്രാവസ്യം പരാവാ
ണം നാട്ടും നടി ചുവാനും ഇട്ടുവരുത്തേംപുംപെ ഇക്കാ
ലാരുതന്നല്ല അക്കാലഗ്രാഹം ആരുമുഖായിജനില്ല. ചാ
ക്രാങ്കു സ്ഥിരവാസം മുഴിക്കുള്ളതു് സ്വപ്നവന്ന

vi 8

ക്കനിലായിങ്ങനെവക്കിലും അധികദിവസവും തൃപ്പണി¹ തുറ, തിരുവന്നൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി യാട്ടങ്ങൾക്കിം ക്രത്തകർക്കമായി സബ്യരിക്കുകയാണെന്നതിലും.

1036-ൽ നാട്ടനിങ്ങിയ മാത്രാണ്ഡാഡി മഹാരാജാവു് ഇഷ്ടയതന്നുരാനായിങ്ങനെ കാലത്രുളും ഇഴഗ്രഹവി ഒരു വിചാരിപ്പുകാരനെന്ന പ്രസിദ്ധനായ വൈശ്വകാരണെ അഭ്രസിപ്പിക്കുവാനായി ചാക്രാംഗ്ക തിരുവന്നൂരും കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അങ്ങനെന്ന താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോടു ഒരു ദിവസം കാരഡകൊള്ളിവാനായി കടൽപ്പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ട് സാധാരണമായാൽ കടൽക്കാരഡകൊണ്ട് സുവിക്കുവാനായി, അനേകം അട്ടികൾ കടൽക്കുമ്പെയിൽ ക്രൂക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനും പതിവുചേപാലെ ഒരു ജനസൂഹിയാം അവിടെ ഉല്ലാസത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ക്രൂക്കത്തിൽ നായക്കു മുൻനടത്തിക്കൊണ്ടു് ഒരു സായ്‌പും ഒരു മഡാമയും നടന്നിരിക്കും. അവർ ബഹുതിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞാണ് നടന്നിരിക്കുന്നതു്. തികിത്തതിരക്കുവാനുള്ള മട്ടികൊണ്ട് ചാക്രാംഗം സായ്‌പിന്നീറ പിന്നാലെക്കുടിനാറിക്കൊണ്ടു് ചീററിക്കൊണ്ടു് അഞ്ചുമിങ്കും സബ്യ കിച്ചിങ്ങനെ നായ ചാക്രാംഗട മുവിൽ എത്തി. നായ ദേശാട പെരുമാറി പാശിച്ചിച്ചിട്ടിപ്പുംതത്തിനാൽ ചാക്രാംഗം അല്ലെന്നും പരിഞ്ഞിക്കുകയും അതിയായി ദേശപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ദേശപ്പെട്ടുതോറും നായയും ഉണ്ടാമോ വർദ്ധിച്ചതുടാണി. സപ്രസംഗാരെ കടിക്കുകയി

ബ്ലോഗ് സായ്‌പിനും മാമായും നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെ വിളിച്ചുതുമില്ല. തന്റെതരമില്ലോ തെ, ചാക്രാർ ഒരു കല്പിതത്തു നായയുടെ നേരെ എറിയുന്ന നാട്ടം നടിച്ചു. നായ നിലവിലിച്ചുംകൊണ്ട് സായ്‌പിന്റെ സമീപത്തിലേക്ക് ഓടി.

ചാക്രാർ നായയെ കല്പിക്കൊണ്ട് എറിഞ്ഞുവെന്ന് സായ്‌പു നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം റസിഡൻസ് സാങ്കും കിടന്നു. ചാക്രാരെ വിളിച്ചുവരത്തി വിവരം ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ നായയെ ഒന്നം ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ലോ അദ്ദേഹം മറപടിപറഞ്ഞു. സായ്‌പിനു വിശദപാസം വന്നില്ല. എന്നാൽ ഇളിയതനുരാൻറെ ആളുതിനനാബന്നു നാറിഞ്ഞപ്പോൾ, കാത്തം കൊട്ടാരത്തിലറിയിച്ചതിൽനിന്നും ശേഷമാവാം എന്നെങ്കിലും നടവടി നടത്തുകയുണ്ട് എന്ന തീർപ്പുടുത്തി. പിറോടിവസം സായ്‌പും മാമായുംകൂടി മഹാരാജാവിനെ മുഖംകരണിക്കാവാൻ പോയിടന്നു. അപ്പോൾ ചാക്രാരുടെ അനുത്രേതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംഗതിയും അറിവിച്ചു. സായ്‌പു് അവിടെ ഒരുപ്പോൾ തന്നെ ചാക്രാരെ ആളിയച്ചുവരത്തി എംഞ്ചുത്തിന്നും രാമാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ സായ്‌പിനോട് പറഞ്ഞു മറപടിതന്നെന്നാണ് തിങ്കമന്ത്രിവിച്ചത്. ചാക്രാരുടെ സ്നേഹിക്കണ്ട് നായയെ നാട്ടവില്ലരക്കാണ്ട് ചാക്രാർ ഭൂമിപ്പിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ വിവരം സായ്‌പിനും അറിവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും സാങ്കും സമാധാനമായില്ല. നേരുക്കു ചി അഭിനന്ധിച്ചു കാണിക്കാവാൻ മഹാരാജാവും ചാക്രാർ

രഹട ക്ഷീംച്ച. കല്പനപ്രകാരം ചാക്രാർ അഭിനയവും തുടങ്ങി. അവിടെ ഘനസ്ഥിതി കരിക്കപ്പുകളുക്കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പിനന കയ്യപക്കളിലെ ഒരു കല്പ ക്രതിസ്ത്യുചക്രി തയ്യറത്തോളും പെട്ടേൻ സാധ്യവിനി പിന്നെറ തലയിൽ ഇട തായും നടപ്പിച്ചു. യമാത്മമായി ഒരു പെരുവ്വാറ തന്നെറ തചയിൽ വന്ന വിശ്വവൈന നിയുക്തിയും രാജകയ്യും തചയിൽ വെച്ചു “അരയേറു” എന്ന നിലവിലിച്ചു സാധ്യപ്പെ ഒരു ചാട്ടംമാടി. മാനസയും അതുപോലെ മാറിലെത്തു നിലവിലിച്ചു പോയി. അവൻ സപ്പം പിത്തരായാ തനിന്ത്തിന ശേഷമേ യമാത്മാധിതി അഭിനയിലുള്ളു. “രിട്ടും തൈദരം ഇങ്ങനെന്നും നടന്നാരെ കണക്കിട്ടി ലു” എന്ന് അവൻ ചാക്രാരെ പ്രശംസിച്ചു പഠഞ്ഞുകയും വളരെ സജ്ജാനങ്ങൾ കൊടുത്തു ശാന്തിക്കയും ചെയ്തു.

പാഠം ഫർ

അയോദ്ധ്യ

അയോദ്ധ്യചുരി ഭാരതവണ്ണയതിലെപ്പറ്റം തുടി ചെപ്പുത്തം സൈകരമായ അനവധി കംഗ്രേസ്കളിൽത്തും ആരക്കം. സാധാരണയായി വിനോദത്താസവേശി ദേരോസ ഏഡാം ചെയ്യുന്നവർ അവിടെ പോകാറില്ലെങ്കിലും, നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന അഭനകം ഭക്തന്മാരാൽ ദിനംപുതി ഇതു നാടകൾഡിനപ്പെട്ടുനാണ്ട്. മുഹമ്മദ് ക്ഷേമ മെക്കാചും ശ്രീസുംനിക്രംഖലം യൂദഹാർക്കം

കൈവശലേപമും പ്രോബല്യാണ് മിന്തുകൾക്ക് അങ്ങെ ലൃംപുരി.

പുരാതനകാലത്തിൽ ഇതു^o ഒരു വലിയ പട്ടണമായിരുന്നു. ഇതിനു തൊഴ്ചയും റാഡ് ചതുരഞ്ജനാശികയോ ഇം വിസ്താരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് സാധാരണ പറയുന്നതുകൊണ്ട്. സൗത്ത്-വംശരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യമായ കോൺലുത്തിന്റെ തച്ചസ്ഥാനമായിരുന്നു ഇതെന്ന് ഉള്ള ഹിക്കവാൻ പല കാരണങ്ങളുണ്ടോ. വളരെക്കാലം കോൺലരാജുരുത്തെ ഭരിച്ചുതിന്റെ ശേഷം, അവർ അവിടംവിട്ട് രാജപുത്രതാന്ത്യിലും മറ്റും ചെന്ന വസിച്ചു. ഉദയപുരം, ദേഹാദിപുരം ആദിയായ രാജ്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ ഉട്ടവധം ചാരിത്ര്യം ഇം വിധമാക്കുന്നുകൂണ്ട് ഇപ്പോൾ ഉള്ളമിച്ചുവരുന്നതു. അശോകരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പിന്നീടുമിക്കളേണ്ണും കാലങ്ങളിൽ ഇവിടെ ബുദ്ധമതത്തിനു വളരെ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. വിക്രൂഢിത്രിൻ്റെ അവിടെ ബുദ്ധ മഹാന്നായുടെ ശക്തിയെ പിന്നെയും സ്ഥാപിച്ചു. വിക്രൂഢിന്റെ വംശരൂത്തെ പിന്നുത്രുടന്ന് ഭേദനമതകാരായ തുടി ബോധ്യാക്കിയുംബുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇം നഗരത്തിനു ബുദ്ധമതാ, ഭേദനമതം മുതലായവയുടെ സ്വന്നക്കുത്തെ സമ്പാദിക്കവാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ തുറിരാമചന്ദ്രൻ്റെ ഭരണവികമായ മാമാത്രത്താലാണ്^o ഇതിനു ഇതു അധികം പ്രാധാന്യവും ശ്രദ്ധപ്രകടവും സിലിച്ചിച്ചിരുന്നതു. അയോദ്ധയിൽ ആകാലവങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന നിസ്തുലങ്ങളെപ്പറ്റി രാമായണം

அதிக்கின நூக்கு நழைவுள்ள முறிப்பான் ஸாயிக்கூ தாக்கா. பூயானபேசு குறுவகஸமல்கூலும் ஏதும யக்கூய மனியவெங்கூலும் ஏறிபூண்மாய ராஜ வீமிகரம் ஆக நாரத்திலெழுாம் உள்ளாயினா. அது விடெ யாங்கூக்கூது கரிசுபோலெ ஸபாடுக்கூ வெஞ்ச வும் ஸுலமொயிக்கூதிகால், க்கூமலேவத அதிகென கூக்கூது வாயித்துக்கூப்பு. அவிடெ மகோமொய நூக்கூய உப்பாங்கூது விகோமொயல்கூது உள்ளாயினா. ஞீராமலீர ஜாங்குவொய அனயோலுப் பூதுய யிகும் மாஹாதூருக்குத்தாளைக் கிறுக்கைதூப்பும் விசைப்பும் அனாவயி கெதாங்கு ஹவிடெ வா ஜீக்கூதியும் ஏதொருத்துமென்குத்து து?

தீவளமிகுமாற்றமாயி “பிஸ்வாஸ்” என மூல
கடத்தியதினாலோல், ஏல்லாண்ணூறு பொடி பரை
கொள்ளிக்கொண் ஒரு நிரத்தில் குடி நாலு நாழிக டீ
கால் போயாக அரயோல்லரில் வெல்லாம். அதில்கு
சில போகங்கொடும் குருவையாக்கட ஸஂவீ குமேள் வ
ல்லித்துவதைக்கு காளங்கொரு ஏவுண் அதுவேற்றும் தொ
நாதிரிக்கையில்லை. நிரத்தில் விளை வெங்கைத் தூப
கிடாகங்கரை குருவையாக உழைதினாக, ஹவ மாதுமே
அது மூலத்தில் உழைவென் அதூரும் ஸஂஶயித்துபோ
க்கவான் ஹடயுள்ளது. ஹப்புாம் அவிசெ காளங்கா கூர
க்குவையாக ஜங்கால் யாதொடு வியத்திலும் உபகுவி
கொள்ளிக்கொண்டில் கடுமையை அறநிலைமில்லை. பற்ற
குவிவரவேலூலும் வலுப்புத்துவம் ஸெப்பிட்டான்ஸாரம் குவதை

അഴിവാനുള്ള പാടവഡം, ഗംഗീരമായ കുടിന്യാറക്ക് ഒരു മൂലകിപ്പിച്ചിച്ചു് എറിയുവാനും, മേഘപടലത്തോളം കുതിച്ചു ചാട്ടവാനും, സമുദ്രങ്ങളേൽ ചാട്ടി കടക്കിവശാനും ഉള്ള പ്രാണ്ടിച്ചും ഉണ്ണായിരുന്ന വാനരവീരമാരെ അത്രുതവിതുമക്കുള്ളൂറിനാം എല്ലാം കേട്ടിട്ടിപ്പുയോ; കോട്ടയുടെ അതുതിയിലും “ഹനമാൻകോട്ട്” എന്ന പ്രേരായ ക്ഷേത്രത്തിലാണ്, മനുരാമക്കുത്തിരോമൻിയായ ആ വാനരോത്തമനെ ജനങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി ഭജിക്കുന്നതു്. ഈ കോവിലിന്റെ ചുവങ്കളിനേൽക്കുരങ്ങും തിക്കിത്തിരക്കി നിൽക്കുന്നതു കാണാം. അവയിൽ ചിലതു് ഉപദേവികളാകയാൽ അവയോട് വരുമുക്കിച്ചു പെയ്മാറേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ വരുന്ന അപരിചിതമാരെ ഇവയുടെ അനുമക്കളിൽ നിന്ന് പലപ്പോഴും രക്ഷിക്കേണ്ടിവരുംണ്ടു്.

വിസ്തു തമായ മനൽ പ്രജാശത്തിൽക്കൂട്ടി ദാക്കുന്ന “ഗോഗ്രാ” നദിയെയാണ് സാധാരണയായി ജനങ്ങൾ നേന്നാമതു സദ്ധർശിച്ചു വരുന്നതു്. അനുരാമൻ സ്ഥാനം ചെഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അപാരമായ മാഖാന്ത്യുമിശ്ച രാമാധ്യത്തിൽ ചെല്ലുന്നതിനു്, വിസ്താരമിശ്ച മനൽ പ്രദാനത്തെ ബുല്ലിമുട്ടി കടന്നിട്ടിവേണം. “സപ്രദാമം” എന്നകുടിപ്പേരും ഇ പാസ്പുറം ലത്തിൽ അനവയി തക്കമാർ പ്രതിനിന്നു സ്ഥാനം ചെഞ്ഞുന്നണ്ടു്. പിലർ തക്കതിപ്പുമും രാമായണം വായിച്ചു മറുള്ളിവക്കു് അത്യും പറന്തുകൊട്ടക്കുന്നതു് ഇവിടെ പല ദിക്കിലും കാണാം. നദീതീരത്തിലും പഴയതും പുതിയതുമായ

കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടോ, മുഹമ്മദ് ദീയപരമായി കൊള്ളേണ്ടതുമോ. അതുകൂടും വളരെ മനോഹരമാകും. കരജപരമാർ അക്കൗമി ആഡം ചാടിക്കളിക്കുന്ന വിശാലമായ ഒരു സ്ഥലം ആ കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടോ മറ്റൊരു ഭന്നിലുായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നഗരത്തിന്റെ മല്ലാംഗത്തിൽ വിക്രൂതിയാരാജക്കി യുടെ മഹനീയമായ ഒരു പ്രതിമ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. അതു വളരെ അഴകുള്ളിത്തുമുണ്ടോ മന്ത്രവോലെ വെള്ളത്തിൽമായ മാർപ്പിറ കല്പകൊണ്ടുണ്ടാക്കി, ഉയൻ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ കല്പകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയതുമുണ്ടോ അതിവിശദിച്ചുമുണ്ടോ ആയ ഒരു മേൽപ്പുരയും അതിനുണ്ട്. ഇതിനെതിരിലായാ ബുദ്ധശിരസ്സിൽ സ്വിംബി തെരു പ്രതിജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കേൾക്കുന്നതുമുണ്ട്. ബുദ്ധമതപ്രാർത്ഥനിന്റെ അവഗിജ്ഞാനാളിയിൽ ഒന്നാണ് ഇതെന്ന പ്രത്യേകിച്ചു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലപ്പോ.

അയോല്പയിലുള്ള മഖ്യപ്രഭാഷങ്ങളിൽവെച്ച് എറവും മഹാത്മപരമൈയതു “ജനസ്ഥാന”മാകുന്നു. ഇതാണ് ത്രീരാമൻറെ ജനസ്ഥാനി. ഇതു രണ്ടുനിലകളിൽ ഒരു ഒരു കെട്ടിടമാകുന്നു. ആ മഹാത്മാവിൻറെ ജനന ഘൂതതാന്തം അതിന്റെ ചുമരകളിലുള്ള ശിലകളിൽ കറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനട്ടു മുഹമ്മദിയരുടെ ഒരു പഞ്ചിയ മണ്ഡി. ഇതു ദുരു ധിനു കേൾക്കുന്നതുമുണ്ടോ അവിടെ ധിനുകളിൽ മഹമ്മദിയരുടെ വന്ന വദിച്ചിരുന്നു. അതിൻറെ മറ്റൊരു ത്രീരാമൻറെ അടക്ക കൂയാണുന്ന പരശ്രമവന്നു ഒരു സ്ഥലമണ്ഡി.

ക്കാരംകുടി ഒരേ ക്ഷേത്രത്തിൽ വന്നിച്ചിരുന്നതിനാൽ 1885-ൽ ഒരു വലിയ കലമന്ത്രാവകയും, എഴുപത്താഞ്ച് മുഹമ്മദീയക്ക് പ്രാണാപായം വരികയും ചെയ്തു. സുമിപ്പത്തിലും ഒരു ത്രാശാനാസ്ഥലത്തിലാണ് അവരുടെ ശബ്ദങ്ങളെക്കഴിച്ചിട്ടിരുക്കുന്നതു്. മേലിൽക്കലമന്ത്രങ്ങളും മാവഗ്രഹം ക്കുന്നതിനവേണ്ടി ഗ്രീട്ടിംഗുവർമ്മേണ്ട് ഒരു വേദിക്കെട്ടിയിട്ടാക്കിയതിനാൽ, അതിനുള്ളിൽ മുഹമ്മദീയർ പ്രാത്മനാഭികളെ ചെയ്യുവാൻ, പുരക്കുറ്റുകൾ രാമദേവനെ ജീക്ഷവാനം തുടങ്ങി.

വളരെ വിസ്താരമുള്ള ഇററത്താൽ ചുറരുപ്പുട്ടതു്. വെള്ളത്തക്കുളുകൊണ്ട് പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് അതും ഒരിയ തുക ഒരു അമ്മന്തിലാണ് അയോല്ലാരാജാവു നിവസിക്കുന്നതു്. പല തരത്തിലുള്ള ചെടികളിൽ മറ്റൊരു ഇതിനു ചുറണ്ട നട്ട നന്നച്ചുംഡാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇതിനുള്ളതു് പഴയ രാജധാനിയുടെ അവഗിഷ്ഠങ്ങൾ കാണാമുന്നന്താക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉന്നത്തായ ഗോപുരം അനേകം ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടു് മറ്റൊരു മന്ദിരമാകംവണ്ണം അലാങ്കുത്തമായിരുന്നു. മഹാവിശ്വവിന്റെ അവതാരമായ ത്രിരാമചപ്ര ന്റെ ജന്മദ്വാര അയോല്ല അനന്തരാചനിയമായ മഹാത്മയുമുള്ള ഒരു പണ്ടുസ്ഥലമായി ഹിന്തുകൾ ഗണ്ണിച്ചോരുന്നു.

പ്രാം റോ

യുവചനിപ്പി

ഭാരതവജയത്തിന്റെ തൈക്കപടിന്നെതാരെ മുലാകിയുള്ള കേരളീയർക്ക് അവരവരുടെ വാസനമലത്തിന്നുള്ളതു വിശേഷങ്ങളുള്ളകില്ലോ നടന്ന കണ്ട സന്ദേശംക്കവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ യുണോ അതിന്നുറും സംഗതിയാകുന്ന! പരിജ്ഞാരം വർലിച്ചിട്ടുണ്ടാവുന്ന തുനിമമോടികൾ അനുഭിക്ഷകളിൽ ഒഴിയുപോലെതന്നെ ഒരുക്കാലത്തെല്ലക്കിൽ മററായുള്ളതു അതു നാട്ടിലുംഡാണുവോദയക്കാം. എന്നാൽ അതിമാനപ്പെടുത്തിയാൽ ഉണ്ടാവുന്നവയും അന്ത്യായുമ്പുകര ഓഫീസിലും ആയ ചില കാഴ്ചകളും. ആയവ ഒരുക്കാലത്തും ഫോറോ പകർക്കുന്ന കാണ്ണന്നതല്ല. ശ്രീമദ്ദിലുള്ളതുപോലെ നാഥുടെ പുശ്രകളും അടിയിൽക്കുടിയും തീവണ്ണി എടിയേക്കാം. സിസിലിമാജ്ചുത്രം അശ്വിപ്പത്തം മല്ലുക്കേരളത്തിൽ വന്ന പൊങ്കുന്ന കാഞ്ചം അസാല്ലും തന്നെ. ഇമ്മാതിരി അത്രുതകാഴ്ചകൾ ഓരോ ദേശങ്ങൾക്കു പുതേതമായിട്ടുള്ളവയും കണ്ണിലെല്ലക്കില്ലോ കേടുന്നവിക്കേണ്ടവയും ആകുന്നു. ആ കുട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് മുഖ്യപ്പെട്ടി.

ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉത്തരങ്കുണ്ണായുവക്കുലിലും അയൽ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുമാതിരി പ്രഭാവുരുത്തിനാകുന്ന യുവചനിപ്പി എന്ന പരയുന്നതും. കാന്തരാജേൻരായും വിജയത്തി

എൻറയോ ശക്തികൊണ്ടാണ് ഈ പ്രദ ഉണ്ടാക്കന്നതെന്നു് ഉംഗിച്ചുവരുന്നു.

ഈ ദിപ്പിച്ചിഗ്രഹശതിക്കുന്ന ആളുതി പലവിധി അതിലും ഉണ്ട്. ചിലപ്പോറ അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ അനേകാഡിരും എയ്റ്റുനക്ഷത്രങ്ങൾ ഒക്കെമിച്ചു് അർലുചന്ത്രാകാരങ്ങൾ ചന്ദ്രവാളത്തിൽ വന്നവീഴ്ന്നപോലെയും, ചിലപ്പോറ ചന്ദ്രത്തിക്കുന്ന അഴികൾ പോലെയും, ഭ്രവലയരിക്കൽനിന്ന് ലക്ഷ്യാപലക്ഷം വാനം അപരി കൊള്ളത്തിവിട്ടുലത്തപ്പോലെയും, എയ്റ്റുനക്ഷത്രങ്ങളിൽ വാനങ്ങളിൽ ഇടതുന്നകലപ്പോലെയും, അചുവും ചിലപ്പോറ ഓഹത്തിൽനിന്ന് ചിന്നിച്ചിരുത്തുന്ന മഴീക്കോട്ടുകൂടിയ സപ്പുത്തിക്കുന്ന ആളുതിയിൽ വളരുപ്പുള്ളതും, മറ്റപലപ്രകാരത്തിലും കാണുന്നുണ്ടു്. അതിക്കുന്ന നിരം സാധാരണ അങ്ങനോദയവായ്ക്കുന്നതോടു തുല്യമാകുന്നു. ആരുമാസം മഴവൻ സുത്രം ചുറിട്ടും ഉത്തരാഘ്നിതീരങ്ങളിൽ ഈ പ്രകാശത്തിക്കുന്ന സമായമില്ലെങ്കിൽ കഴിത്തുകൂട്ടുന്നതല്ല.

ഒരുക്കൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ധർമ്മപ്രകാരം കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനു് ആല്ലും കുമരുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു് ഒരു വില്ലിക്കുന്ന ആളുതിയായിത്തിന്. പ്രഭയ്ക്കു് ആളുതി ലഭിച്ചതോടുകൂടി വിൽവളവിക്കുന്ന ഇടയ്ക്കിടെ വരിവരിയായി മഞ്ഞരല്ലിക്കളിൽ നിഴലുംകുട്ടി ഭ്രവലയത്തിൽ (ചന്ദ്രവാളം) വന്ന യോജിച്ചു മണാമം മാരുടെ വിശ്രി നിവർത്തിയപോലെ ആകയും ചെയ്യു. ആ നിലയിൽ മഴീകൾ അതിവേഗത്തിലുള്ള

കുലന്നതോടുകൂടി തുടങ്ങിയാൽ ചെറുവാളുത്തിൽനിന്നും മേഖലാട്ട് പലവികയും ഉടനെ ചുവട്ടിൽത്തന്നെ വന്നുകൂട്ടക്കും ചെയ്യുകൊണ്ട് ക്രൈസ്തവമാരം നിന്നും. പിന്നീട് ആ സ്ഥലാവിശ്വാസം വിശദിപ്പിച്ചെടുത്തിയിൽത്തന്നെ ആകാശമല്ലുത്തിലേക്കു മുമ്പേനു ഉയർന്നു. കുറെ ചെന്ന പ്ലോറാ മട്ടാക്കേ മാറി. രാജകിലീടാകുതിയിൽ ആകാശത്തു കിടന്ന തിളക്കുവാൻ തുടങ്ങി. രഫ്റ്റികളിൽ നിരവധി പകർന്നു. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് അനേക നിരക്കായി മാറിമാറി വന്നു. അപ്പോൾ ലക്ഷ്യം നാശന്തരങ്ങൾ പെട്ടതു പതിച്ചാലുള്ള പ്രകാശം ഉണ്ടായി. പിന്നു അതു ഒരു കൈ കൊടിക്കുന്നും ആകുതിയിൽ മേഖലാട്ട് ചെന്നു. ഈ ദിപ്പിപതാക്കുചെടുവാലു ചുവപ്പും നടപ്പായ പ്രകാശം ബാശി എല്ലാം കട്ടത്തെ മണ്ണത്തും ആയിരുന്നു. മുമ്പേനു വല്ലപ്പും ചുത്താൻ ആത്മേ കാണാതാവുകയും ചെയ്തു. ലോസ്റ്റ് എന്ന ഒരു സായ്‌ച്ച് ഈ ജഗന്മാഹനമായ കാഴ്ച സ്വീകരിക്കുവാൻ തുമിച്ചുനോക്കി. എടുത്താനും പലിച്ചവെകിലും നിറം മാത്രം വന്നില്ലതെന്നു.

പാഠം റ. ട്രി

സർമ്മാണം

നന്നാടു ജംഗതെരുമ്പുശീക്കേവേണ്ടുവെക്കി—
ലന്നുവന്നുക്കരം പലതുണ്ടെല്ലാബെയ്ക്കുപുതിയിൽ.
യാതൊരു പുമാനിയാണ് ജീവിച്ചു വസിക്കുന്നോരും
ആതുരന്മാരാം പുറ്റജിന്നുകരം ജീവിക്കുന്നു

അച്ചുമാനങ്ങളുമെന്ത് കേവലം ജീവിക്കുന്ന
 സത്യചുമാനുവർ തന്നെ സാധുതാനുവർത്തനു.
 തക്കത്തിൽ തന്നെ മുക്കി മാത്രംമും വേണ്ടുവെക്കിൽ
 പക്കത്തിൽ ചോദംതിന്റു കോയിക്കാരു പാക്കേണമോ?
 പൊക്കത്തിൽ പറക്കുന്ന പ്രത്യും കിളികളിലും
 ഒക്കവോ തന്നെത്തന്നേ പോറിക്കുക്കുന്നില്ലോ?
 അഡണംകുളി ജനാ വത്താലും ജീവിച്ചാലും
 മിക്കതുമനേപാശനമാക്കാനുമെന്തോ ജേരുഞ്ഞാ!
 ഒക്കവേ നിന്തുപിച്ചാൽ ഭ്രവതിസേവകരുണ്ടു
 തന്റെക്കല്ലുന്നതുനു സാല്പ്പരമന്നറിഞ്ഞാലും
 തന്നുടെ ബലത്തിനും പെട്ടുചുംതിനും താഴ്ച
 വന്നപോകാതെത്തന്നു വല്ലതും സാധിക്കുന്നും.
 മുക്കിമാത്രമേയല്ല മാനിക്കരക്കുണ്ടിപ്പായാ
 ശക്കികാട്ടുനുമനേയേവക്കം തുട്ടിയുള്ളൂ.
 ശോകടു രേവം തിന്നാനാലുമിച്ചീചന്നാരു
 ശപാകളിലും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കരച്ചും കലഹിച്ചും
 തനിന്മു മാംസമില്ല തന്റെമില്ലന്തല്ലോ—
 ദിനമുക്കണ്ണംപോലുള്ളിസ്ഥിരമേൽ പിടിപെട്ടു
 കരിബിക്ക് ചണ്ടിപോലെ കടിച്ചുകൊണ്ടുതന്മി-
 ലിരഹിപ്പേലുായിക്കുന്നേരു കുക്കിപ്പുരാണം നാല്ലി.
 തനിച്ചു സിംഹങ്കരംക്കു തന്നുടെ ഭയിൽ വരും
 തനിച്ചു ഒക്കാഞ്ഞാക്കുളേ വധിപ്പാൻ മോഹമില്ല
 മറിച്ചു കൊല്ലാനക്കാഡുനോടുമരുവെയ്ക്കു
 നടിച്ചു കട്ടംചോര കടിച്ചേരു തുള്ളിയുള്ളൂ.
 എന്നതുകാണ്ടുവെന്നും തന്നുടെ ബലം കാട്ടാ—
 തന്റുമാക്കുന്നാരും കുക്കിപ്പാൻ ചിതംപോരാം.

പട്ടിക്കണ്ണങ്ങളും കൈംണ്ട് ചെല്ലേബാളവൻ
 കാട്ടന ശോധി കണ്ണാലെതുയും വിമിയാകം
 വട്ടത്തിലോട്ടം പിന്ന വാലങ്ങ വിറപ്പിക്കം
 മട്ടകൾ കുത്തിക്കുന്നുഴിയിൽ പരന്നതാണും
 ചൊട്ടുന ദാതാവിന്റെ വക്രമുമാരവു-
 മോട്ടാട്ട് നോക്കിച്ചില ശമ്പുങ്ങൾ പുറപ്പുടി-
 ച്ചിങ്ങനെ വിള്ളുതികൾ കാട്ടാതെ ക്ഷീപ്പാൻ തങ്ക്
 ചുങ്ഗാതിക്കൊങ്ങനാളിൽ സംഗതിയാരത്തിലു.
 കുംഭിരാജനു തിന്മാൻ വാഴ്ത്തും കൈംണ്ടതെന്നാൽ
 സംഭ്രമംകൂടാതവൻ മെടിച്ചു ക്ഷീച്ചീടിം
 ഗംഭീരവിലോകനഭാവവും ദയകരം
 വസനാംപ്രയൂഷന്റെ ഭാവമിങ്ങുന്നുവെന്നു.
 തന്നാടവില്ലുകൊണ്ടം തന്നാടവശത്തുംകൊണ്ടം
 തന്നാടരത്തും കിങ്ങനുവൻ മഹാധനരുണ്ട്;
 ശ്രാവിനേംപ്പൂഅലക്കിഴിഞ്ഞാനുയിച്ചുള്ളുനുവൻ
 കേവലം കൂമിപ്പായനേന്നതേചൊൽവാനുള്ളൂ.
 വിക്രമങ്കാണ്ടം വിജയനാഭികൾക്കൊണ്ടം പത്രം
 ദിക്കുകൾവെളിപ്പിക്കം കീർത്തിയാവള്ളുതേതാട
 യാതോരു പുമാൻമഹാമാനിയായും ജീവിക്കുന്ന
 നീതിമാനവൻജീവജീവനേന്നുവെച്ചും
 മരദജ്ജ മഹാമുഖം കൊററിനുമാത്രം കൊള്ളിം
 മരദമിരുന്നമൊന്നം പററാതെ ജീവിക്കുന്നുവൻ
 പെററമാതാവിനുള്ള യെറവനമാകുംവുക്കും
 പററക്കുവണ്ണിപ്പാനോരു കോട്ടാലിത്തനേന്നയവൻ.
 ആരാനും ബലിപ്പിട്ടു കൈകൊട്ടുകൊരുക്കുന്നു
 പാരാതെ പറന്നുവൻ ചെന്നങ്ങ പിണ്ണംകൊത്തി-

അതിനാക്കാണബിനിക്കുന്ന കാക്കനും ജീവിക്കുന്ന
എന്നതുപോലെ മഹാമനസ്സും ജീവിക്കുന്നു.
സപ്ലഡബിയായുള്ള മാനഷൻ മഹാദീനൻ
സപ്ലഡലാതേതക്കാണ്ട് തൽക്കുണ്ണം പ്രസാദിക്കം,
അപ്പമാംജലാധാരം പുരിപ്പാൻ മഴത്തുള്ളി
സപ്ലഡണ്ണാധാരം പോതമായതു നിറങ്ങിട്ടും,
മുഖികൾ തണ്ട് കൊച്ചുകൊരുണ്ട് ജലംകൊണ്ട്
ആശിതമാക്കിവാനെന്തു പാനിയും വേണ്ടും?
കുത്രുചുമത്രുചും ധർമ്മ ചുമധ്യർഥവും
നിത്രുചുമനിത്രുചും സത്രുചുമസത്രുചും
ഇത്രമുജ്ജിതിലൊനും ചെറുമേ ഗ്രഹിക്കാത്ത
മർത്രുനും പ്രത്രക്കാളിമേതുമേ ദേശം നാല്ലി.

കമ്പന്നവിയാർട്ട്.

പാഠം ഒരു

ക്രിസ്ത്രിജ്യഭാഗം

അമേരിക്കയിൽ ഇവെന്നരേഖയും സ്റ്റീററും എന്ന
കാജുത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംസ്ഥാനമായ റൂഫേഡ്
ക്ലിഫ് ചേന്ന റൂപാർട്ട് സും എന്ന പ്രദേശത്തു പത്രമായ
യോട്ടക്രടിയ സ്ക്രൂപ്പാധനത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന ഒരു
സ്ക്രൂഡ് ഉണ്ട്. സ്ക്രൂഡിനു റൂപാർട്ട് നാർമ്മക്സ്ക്രൂഡ് എന്ന
നാമം പേര്. ഒമ്പതു വയസ്സുള്ളതാൽ ഇങ്ങപ്പത്ര വയസ്സു
വരെ പ്രായം ചെന്ന കുട്ടികൾ അതിനും പെണ്ണുമായി അം
നേക്കുമ്പോൾ ഇതു സ്ക്രൂഡിൽ, ലോകത്തിലെ മരു സ്ക്രൂഡിക്ക്

ചീൽ സാമാന്യമായി വില്പാത്മികക്കൂർ പഠിപ്പിക്കാറുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കു പുറമെ രാജുരേണവിഷയമായും സമാധാനവേദാവിഷയമായും ഓഫോ കാൺക്രൈസ്തവോപാദാല നടത്തുവാനും തങ്ങളിടെ രാജുക്കളിൽ അന്താരക്കാലത്തു നടപ്പുണ്ടി നിയമങ്ങളിലും സഭാചാരങ്ങളിലും അന്താര നിശ്ചി ശരിയായി നടക്കാവാനും വില്പാത്മികക്കൂർ പരിശീലിപ്പിക്കാവാൻ ഒരു പ്രത്യേക ഏപ്പാട്ടി സ്കൂളാലുവർത്തക നാർ ചെയ്യിട്ടുണ്ട്.

സ്കൂളിലെ കെട്ടിക്കൊള്ളും സ്കൂളിനോട്ടുകൂടി ചേരുന്ന പണിയില്ലാത്തിട്ടിട്ടുള്ള കെട്ടിക്കൊള്ളിയ്ക്കുന്ന അഭ്യർഥക ക്ലാസ്സുടെ മേലനേപാഷണത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നതു്. ആ കെട്ടിക്കൊള്ളിയ്ക്കുന്നതിന്തിക്കും നിഃവാചിച്ചു വാദ്യാത്മികളിടെ പാഖ്യപ്പിടിക്കുന്നു അനേക വാദിക്കാർക്കി ഓദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിഃവാചിച്ചു തീയതികളിൽ ഓഫോരോ വാദിക്കാർക്കിലെ വില്പാത്മികരും എല്ലാം കുടി ഓഫോ പ്രതിനിധിക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നും പിന്നീടു്. ആ പ്രതിനിധികരും എല്ലാം കുടി ഒരു മഹാസമാജം കുടക്കും. ആ മഹാസമാജത്തിലെവച്ചു പ്രധാന ഉദ്ദോഗസ്ഥരും തിരഞ്ഞെടുക്കും അതിനുശേഷം ആ ഉദ്ദോഗസ്ഥരും അവരവരുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ പണിക്കാരും വേണ്ടനു കീഴിലും ഉദ്ദോഗസ്ഥരും നിഃവാചിക്കും ചെയ്യും. പ്രസിദ്ധിക്കും മുൻപു ഒരു കൂട്ടാശം വരുമ്പോൾ നിഃവാചിക്കും ചെയ്യും. ഇതു രാജുരാത്രിയിൽ ആശംക്കുക്കും പെണ്ണക്കുടിക്കും മുംബിംഗം സ

കുല അവകാശങ്ങളിൽ അധികാരങ്ങളിൽ ഒരപോലെയാണ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു സ്കൂളിലെ ബഹുമാന കാണേംതാണ്. പ്രസിദ്ധം മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ തനിക്ക് കിട്ടുമെന്നുള്ള മോഹത്തോടുകൂടി ഓരോരോ കൊച്ചുകണ്ണുങ്ങൾ താന്ത്രങ്ങളുടെ യോഗ്യതകളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തങ്ങൾക്കു ഇന്നിനു ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടുമ്പെക്കും ഇന്നിനു നന്ദായ എഴുപ്പം ചെയ്യുമെന്നും മറ്റും പ്രസാദിച്ചു കെട്ടിടങ്ങളിലെ ഓരോ മരികളിലും തുറന്ന പറമ്പിലും മറ്റും വെച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ നടക്കുളിച്ചു ശിപ്രസാമാജികന്മാരെ വശികരിക്കുന്നതും, ശിപ്രസാമാജികന്മാർ ഓരോത്തരത്തെക്കുറിച്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽത്തും ഓരു ചെച്ചുന്നതും, ഓരോത്തരത്തെക്കുറിച്ചു അനുലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നതും, കൊച്ചുകൊച്ചു പോലീസുകാർ ഒപ്പുകൂടി ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ജാഗ്രതയോടുകൂടി ദണ്ഡം പാണികളായി അങ്ങമിങ്ങം നടക്കുന്നതും എല്ലാം കാണുന്ന കാഴ്ച കളാണ്.

ഈ ശിപ്രരാജ്യത്തിലെ നീതിന്റൊന്നുവും വച്ചെല്ലാ പരിഷ്കാരമിന്തിയിൽ തന്നെയാണ്. വിഭ്രാത്മികളുടെ വാസനമലങ്ങൾ നാലായുന്നരാങ്ങളാണി ഓഗിക്കേപ്പുട്ട് ഓരോന്നറത്തിനും ഓരോ ആദ്യക്കോട്ടതിയും എല്ലാ റഡിനും കൂടി ഒരു അപ്പീൽക്കോട്ടതിയും എക്കുപ്പുട്ടത്തിനും കൂടും. അപ്പീൽ കോട്ടിലെ വീഡീജല്ലി സ്കൂളിലെ പ്രധാന അല്പാപകൾ (പ്രിൻസിപ്പാർ) :എത്കന്ന.

ഓരോരോ നഗരത്തിലെ ആദ്യക്കോട്ടതിയിൽ അഞ്ചു ജല്ലിമാർ ഉണ്ട്. അവർ മുമ്പുന്നമാസം കൂടി

ബോധം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടനാവാണ്. കോടതി ചെ
യുന്നതു് എഴു യിൽ ഒരു തവണ മാത്രമേ ഉള്ളി. വല്ല
കററാം നടന്നാൽ പോലീസ്സുകാരൻ ഉടനെ കററക്കാ
രൻറു പേരും കാരത്തിൻറു സാപ്രഭാവാഖ്യം കററത്തെ
പുറൻ തെളിവു കൊടുക്കാവാങ്കു സാക്ഷികളിടെ പേരു
കളിം മറ്റു വിവരങ്ങളിം പോലീസ്സു സുപ്രധാനിനെ
അറിയിക്കണം. നഗരക്കാടതി കുട്ടന ദിവസം സുപ്ര
ധാന്തു് കററക്കാരൻു് ഒരു സമർപ്പം എഴുതും. ‘സ
മർപ്പു് ഒരു പോലീസ്സുകാരൻ കൊണ്ടുപോയി കററ
ക്കാരൻറു മുമ്പിൽവെച്ചു് അവൻ കേരംക്കാൻ തക്കവ
ണ്ണം വായിക്കണം. അങ്ങനെന്നാണു് സമർപ്പു് നടത്തുന
തു്. സമർപ്പപ്രകാരം നടന്നില്ലെങ്കിൽ കററക്കാരനെ
വാരണ്ണിൽ പിടിച്ചു മാജരാക്കണം. കോടതി അലക്ക്യു
മാഷ്ടന ഈ ഫലക കററങ്ങൾക്കാണെതു ഈ ശിത്രരാജ്യ
തതിലെ പീനൽക്കോഡിൽ എററാവും കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ
നിദ്യുതിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതു്.

‘സമാധാനലംഘനം’ എന്ന കററമാണെതു ശിത്ര
രാജ്യത്തു് അധികാവും സംഭവിക്കാറാജ്ഞിതു്. ശിത്രരാജ്യ
തതെ പീനൽകോഡിൽ ഈ കററത്തിൻറു വിവരണം
‘പാരിച്ചിനശ്ശുസമയത്തു് സംസാരിക്കുക’ എന്നാണെതു.
സമാധാനലംഘനം ചെയ്യുന്നതിനു പുരമെ തൃഞ്ഞാമ
ഹാരുടെ വല്ല കല്പനകളിം തെരാറിനടക്കുക, ആഞ്ചോസ്ഥായ
വാക്കുകൾ പറയുക, കളിച്ച പറയുക, വുത്തികേടായ വ
ല്ല പ്രസ്തിയും ചെയ്യു, മതലായ അനേക കററങ്ങൾ
പീനൽകോഡിൽ വിവരിച്ചിട്ടിട്ടു്. ഈ ഫലക കററ
ങ്ങൾക്കു ശിക്ഷകൾ കറിനമായ താക്കിതു്, രാജ്യത്തെ

വിഷയത്തിൽ പാക്കടപ്പാനുള്ള ചില അവകാശങ്ങൾ എം അധികാരങ്ങളേയും പ്രസ്തുതിചെയ്യും സ്ഥിഷ്ടമായ ഒരു കാലത്തേക്ക് റഡാക്ഷക്, സ്ക്രോളെ പറ്റുകളി മുതലായ വിനോദങ്ങൾ തീർ ചേക്കാതിരിക്കുക, സ്വാസില്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ സ്വിശ്വമായ ഒരു സമയത്തേക്ക് മററാറേയും കണ്ണാതെ ഏക കാന്തമായി ഇങ്ങനെയും, ഒരു ക്രൂക്കങ്ങളിൽ നിന്ന് ചില ദാ ഗങ്ങൾ, തജ്ജമചെരുവിക്കുകയെയാം പകത്തിക്കുകയെയാം കണക്കുകൾ കുട്ടിക്കുകയെയാം ചെരുകു, മുതലായവയാകന്. ഈ ശിക്ഷകളും കുറഞ്ഞും താരതമ്യം പോലെ എററക്കരച്ചിലോടുകൂടി ജീവിമാർ വിധിക്കുന്നതാകന്. ഈ ജീവിക്കുന്നതുക്കളെ പ്രസാരം നിജുക്കപാതമായി നീതിന്റെയാം നടത്തുന്ന ജീവിമാർ വേറെ കാണുവാൻ പ്രധാനമാണെന്ന വിലാസം അഭിപ്രായം. ഒരിക്കൽ ശിന്തുംബാജുതെത്ത പ്രധാനഗവബന്ധങ്ങളിൽ ഒരു കരം ചെയ്തിനും ഒരു നഗരകോട്ടതിലിലെ ജീവിമാർ ഒന്നതു ഓവസതെത്ത എകാന്തത്തും ശിക്ഷ കല്പിക്കുകയും, ആ വിധി അപ്പീലിൽ സ്ഥാരപ്പെടുകയും ചെയ്യുവണ്ടു!

പാഠം ഒന്ന്

സമസ്യാക്കിക്കിൾ

(നോം ഓറം)

ജനങ്ങളുടെ ഖുല്ലിയുടെ അപകടത്തും നോക്കു. ലോകത്തിൽ എത്രയോ ജാതി സ്പഷ്ടിക്കാണ്ടു്; പക്ഷി, മുണ്ണം, മുക്കം, ലത, നടി, നീരം, നാട്ടു്, കാട്ടു്, മല, മരങ്ങമി, കായൽ, കടര എന്നവേണ്ട, ‘സ്പഷ്ടിക്കുട്ടം

കുംഭാനവയ്മിതിലണ്ണയാതുള്ളിത്തും' വേണ്ടിവോളം യാ രി വിതറീട്ടും പ്രോഡ അഫ്ഫോറികളായ മന്ത്രക്ഷേ മാ തും എന്നാണാണോ. വിശ്വാസം? ബുദ്ധാവു പടച്ചവിട്ട നാതാക്കെ ആക്ഷിംവേണ്ടിയാണെന്നു മാന്ത്രക്കീടും സംരാധിച്ചിട്ടും ഇല്ല. മന്ത്രക്ഷിംവേണ്ടി; അവരുടെ സു വര്ത്തിനു മാത്രം; എന്നാണിതിൽ ശക്കിക്കാരാളിത്തും! ഒരു ക്ഷുജിക്കു മോഹമുള്ളവർ കാട്ടവെട്ടിതെളിച്ചു കൈഞ്ഞിട്ടും; പുണി നികത്തിക്കാളിത്തും. പാൽ വേണ്ടോ? പത്രവിനെക്കു രക്ഷവാൻ വിരോധമില്ല, പക്ഷേ കുട്ടിയെ തോല്പിച്ചിട്ടും വേണം. നടക്കാൻ വരയുക്കിൽ കഴുത് വേണോ കഴുത്, കതിരു വേണോ കതിരു. കരി വലിക്കാൻ കുള്ളിക്കണ്ണു, കനാലിയില്ലോ' തീരനീകൊട്ടക്കണമെന്നമാർപ്പിപ്പ്. എല്ല പുരങ്ങരയ്ക്കു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുത്തുന്ന തോൽ സുക്ഷിപ്പു കൊള്ളിത്തും; പുണ്ണനു മാത്രം അടച്ചു പിടിച്ചായും മതി. വെറുതെയാണോ വായു് അടച്ചു കെട്ടുന്നതും? എഴുനില മാളികയ്ക്കു മരത്തിനുവേണ്ടി ദൃഢിമിട്ടുന്നതും. കാട്ടവെട്ടി തെളിക്കാമല്ലോ. പക്ഷികളോ മുരഞ്ഞോ വല്ലതു ശൈക്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും പോയി ചാവട്ടു. ആയുമിരിയാതെ കാട്ടിൽ രളിച്ചിരിക്കാനെന്നതാ? മാംസത്തിനു ഒ ചിയുള്ളവണ്ണാക്കെ കാട്ടിലേക്കു കുക്കാം, സകലതും അവിടെ തയ്യാറാണോ. ചെന്ന വിവരം വെട്ടി പൊട്ടി ചുറിചുകൊട്ടതൊൽ വേഗംതെക്കു ചാടിയോടി വന്ന കാക്കതെ വിശ്വകാളിത്തും. മാൻ ചേടച്ചുണ്ടക്കിൽ വിട്ടു യജ്ഞം ചെതു ! കണ്ണാലും നന്നാം, തിന്നാനും കൊള്ളിത്തും. ഉ പദ്ധതിമാട്ടിപ്പുതാണും. ആന്നയാണെങ്കിൽ ചേന്നയും

മാതിരിവേണം; കഴി കത്തി മുട്ടണം. കൊള്ളിരുത്തേ എ സ്ഥി! കാട് മന്ദിരങ്ങൾ തോട്ടമോ കലവറയോ എന്ന മനസ്സിലാബുന്നില്ല. കാടകയറവാൻ പേടിയുജ്ഞവരോ തോക്കെട്ടത്ര ശ്രീലമില്ലാതെവരോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്രം വഹ്നെമാക്കുന്ന ഗാട്ടിലും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുഡ്യൻകോ ശിയുടെ ഷുദ്ധ ഷുജയുടെ കൊള്ളില്ലെങ്കിൽ മജാമമമാരുടെ തോപ്പിക്കായിക്കോട്ടെ. വെളുപ്പിനെഴുന്നേരു കൊക്കു മക്കാൽ' എന്ന പ്രാത്മിച്ചതുകൊണ്ടായില്ല. അര കോൽ നീളുമെങ്കിലും കൊക്കിനുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നു ചോ ഇതിക്കുന്നയാഭേദനായിരിക്കാം. അതോന്നും പറവില്ല. താരാവിന്റെ കൊക്കിന നീളും പേംഗാനത്തിട്ടാണോ? ചിരകു തുറിക്കു മാത്രം ആയാൽ പോര. പറക്കാൻ ശ്രീ ഘം വേണം. ആട്ടകൾ തൊഴ്ച എടുക്കുകയോണ്ട് 'ഈ നേപ്പേ' എന്ന നിലവിളിക്കുന്നതിന്റെ അന്തം ആരുക്കി ലും ഓക്കുന്നണോ? സമസ്യാളികളിൽ 'ഈജ്ഞം' വേണു എന്ന പറക്കയാണ്. അതു 'ഈ നേപ്പേ - എ - എ ഇ - ഇ നേപ്പേ' എന്ന പേടിച്ച വിരുച്ചുകൊണ്ടു പഴയ ഭാഷ സം സാരിക്കാതെ ദെയൽതോടങ്കുടി 'ഈജ്ഞം' എന്ന പറ ഞതാൽ ഭേദഭുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇജ്ഞം ക്ഷുണ്ണിക്കാ നാകമോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. ചെമ്മരിയാടിന പുറത്ര കുവിളിരോമംകൊണ്ടു ചുത്തപ്പുണ്ടല്ലോ എന്നൊരു ദെയൽമാണും. ഇതു അഭിമാനം വേണു. മേൽ ക്ഷേത്ര രം കഴിച്ചുവരുന്നതു കഴുത്തിൽ കത്തിവെങ്കില്ല. പുത്ര ദിനത്തിന പ്രത്യേകിച്ചും പ്രത്യേകം കണ്ടപിടി ആരിക്കുന്നു; എലിവയം പല വട്ടമായിട്ട് കഴിച്ചാൽ

മതി. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും കൊള്ളേണിക്കുകൾക്ക് എലിച്ചാറിനു പത്രമായതു്. ‘അധിംസാ പരമോധമ്മം’ എന്നതു മുകൾ വെള്ളം ചെലുത്തിക്കഴിഞ്ഞതാൽ, കുടാതെ നി സുതിയില്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുനേരം ജപിക്കും. അബ്യ! മനഷ്യരുടെ സപാത്മം! അവക്ഷേഖിയുമുംഭാവം! ഈ ഒരു വർത്തമാനമുണ്ടാണു ഗ്രൂപ്പമായും കേടുവരുന്ന അന്ന കഴിഞ്ഞു നിഃശ്വരുടെ കമി. കുറ കുത്ത് മുഖ്യം വാലും വെച്ച് നാലു കാലിനേരു നടക്കുകയേ പിന്നെതരമുള്ളൂ. കുറ അന്നാരിൽനിന്നാണു മനഷ്യരുണ്ടായതെന്നു പറച്ചുനവ കം മനഷ്യർ കുറങ്ങാമാരാകുന്നതു കാണാറായും. കുറമാണോ മന്ത്രം ശ്രൂരം ശ്രദ്ധാസം വലിക്കുന്നോരുകുടി കാലക്കോഴി വന്നിരുന്നു കുത്തിച്ചുട്ട് കുത്തിച്ചുട്ട് എന്നുംവിട്ടുന്നതു്. എങ്കാണ്യാണോ? ഇങ്കു എന്നുംതുവരുതെ നേരെ വെരുക്കാതിരിക്കുക?

മനഷ്യരെപ്പോലെ സുവാദം ദിവവാദം കോപവും സ്നേഹവും മറ്റൊളി ജീവിക്കുക്കൂടുണ്ടോ? ഇവരായ്ക്കു പറിച്ചുമന്നോ? ഒ! അതുമുണ്ടോ? ആന ഭാഷ പറിക്കുന്നതും അപ്പുക്കാളും സമ്മാനം തുച്ഛിയായായതു തല കണ്ണക്കുന്നതും കാക്കാലമാർ പാബിനെ ആടിക്കുന്നതും തല്ലിപ്പു പിച്ചിച്ചിട്ടായിരിക്കും. കാക്ക പിണ്ണം കൊത്താൻ വാന്നുതു തല്ലിപ്പു പിച്ചിട്ടോ?

എട്ടുകാലൻ വല വിശി ക്കുണ്ണം സന്ധാരിക്കുന്നതും ആരെകുംബം മനസ്സിന്തി നോക്കിട്ടുണ്ടോ? ആല്ലോ? തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് കൊതുക്കു മതലായ വെറപ്പുണ്ണിക്കു ഡാ

രാളം സഖ്യാരമ്മിള ദിക്ക് നോക്കി തിരഞ്ഞെടുക്കണം. അവിടെ വട്ടത്തിലോ നീളുത്തിലോ എങ്ങാണിച്ചേരും സൈകളുംപോലെ വല വീശിയ്ക്കുന്നതാണ്. ആഴ്ചകൾ വല്ലവ ഓ നോക്കിനില്ക്കുന്നബേജിനും സംശയം തോന്തിയാൽ മതി, പണി നിരത്തി ഒളിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവകാശം റജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാൻ നിമുത്തിയില്ലാഞ്ഞതിട്ടായിരിക്കുന്നും ഈ തു സുക്ഷിക്കുന്നതു". പക്ഷേ സുക്ഷൃദ്ധിക്കാരനായതു കൊണ്ട് എപ്പാണ്ണോഴം കണ്ടാവെനും വരിപ്പു. ആ തരം നോക്കിയാണ് മനസ്സുർ നെയ്ത്തിന്റെ സുതും കൈക്കലാക്കിയതു. എന്നാൽ അവക്ക് നല്ല ബുദ്ധി തോന്തി പറമ്പനടക്കമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു ഒരു കുട്ടിയിൽ ഇഷ്ടചൗഢി കീഴും തിക്കെള്ളു മനസ്സുർ ക്ഷമിക്കായില്ലെന്നു കരാറു ചെയ്യു. കൊതുക്കെള്ളു കരാറിയന്നും ഒഴിവാക്കമായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ തോന്തിയ്ക്കുന്നതിട്ടാണ്. ഇനി വിചാരിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലപ്പോ.

ഓ! പറമ്പുപറാത്തു വഴിതെറിപ്പോയി. ഒരു ദിവസം തോൻ തോട്ടത്തില്ലിരങ്കി നടക്കാനോടു എന്നോ ഒന്നു മുക്കിയേൽ തടരത്തു. നോക്കിയപ്പോൾ എടുക്കാലന്റെ വലയാണ്. അവന്റെ പണി മഴവനായിട്ടില്ല. രണ്ടാമതു" ഒരു വലയുങ്കുടി അടക്കത മുകളിൽ തന്നെ വീതുകയാണ്. പണിയുടെ തിരക്കുകൊണ്ട് എന്നുകാണുന്നേ ഇല്ല. വല വീശി വീശി ഇറങ്കിവാൻ" എല്ലു" ഒരു കൊമ്പിയേൽ ഉറപ്പിക്കണം. അതിനേക്കൽ കുടിത്തനെ മേലോട്ടു കയറം; എന്നിട്ട് ഓവർസിയർമാരെപ്പോലെ അങ്ങാട്ടാട്ടം, ഇങ്ങാട്ടാട്ടം, തുല

കെട്ടം, അളവെടുക്കിം, സൗ വട്ടത്തിലോട്ടം, എന്തിനു പറയുന്ന പരബ്രഹ്മ നിമിഷങ്ങൾക്കാണ്ട് പണ്ണിതീർത്തു. ഈ അങ്ങനെ വലപണി വേഗത്തിൽ ഒരുക്കി വട്ടം വീഴ്യിച്ചിട്ടു തു വലജ്ജുടെ നടക്ക വന്നിരിപ്പുാണി. അവിടെ മാത്രം ഇടത്തുത്തു നെങ്കിട്ടണ്ട്". അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചൊന്നീച്ച—സമോന്നും വലതാണ്,—'എന്നെന്നേപ്പോൾ ആ ആരാണംജ്ഞത്തു' എന്ന നാട്ടത്തിൽ 'പ്രം' എന്ന കൂടിക്കാണ്ട് ഒരു ചിപ്പുക്കൊന്തിനേൽ വന്നിരുന്നു. മുഖം വിനക്കി ചിറകുകളിലെ പൊടി തട്ടി ഇരാക്കാരത്തോടുകൂടി അവിടെനിന്നും ദേപ്പോൾ രോമാ പോലെയുള്ള കാലുകൾ വലയിൽ ടട്ടിപ്പിടിച്ചു. കിടന്ന പിടച്ച തടക്കി. ഹംകാരമൊന്നു നിലച്ചു. അപ്പേം നടവിലിരിക്കുന്ന വൻ വീണ സീട്ടന്നാത്തപോലെ എടുക്കാലുകളുക്കൊണ്ടു നാധ്യവും മീട്ടിത്തുടങ്ങി. അന്നാണ് അവനു സുക്ഷ്മ പ്രശ്നിയുണ്ടെന്നു തോൻ തീർച്ചയാക്കിയതു. അങ്ങനെ നോക്കി ഒരു തുലിന് അധികം ഘനം തുക്കന്നുണ്ടെന്നു തോന്തി. ആ നേരെ വെച്ചുടിച്ചു. നടത്തു ചെന്ന ദേപ്പോൾ കരെ അധികാ വലതാണെന്നു കണ്ടി പിന്നാക്കം മാറി. എക്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. കിടന്നപിടയുന്ന പൊന്നീച്ചയെ വളരെ അട്ടത്തുചെല്ലാതെ തന്നെ തുല കൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകൊട്ടി അന്തഭ്യവാൻ വയ്ക്കാതെയാക്കി. 'പൊന്നായാലും വെള്ളിയായാലും തോൻ ക്രൂമോ?' എന്ന കള്ളുത്തി മിച്ചിച്ചുകൊണ്ട് പണ്ണിത്തത സമാനത്തു തന്നെ വന്നിരുന്നു. ഇതു വാസനയോ വിശ്രാംജ്ഞലി യോ എന്തെങ്കിലുമാവാട്ടു. മഹാസ്ത്രം വാസനയെ ക്കാരം ദേദമാണ്, നിശ്ചയംതന്നെ.

പ്രാം ഏ റ

ചെണ്ട

കരോടമിട്ടുമുഖം! നല്ല പങ്കു വീം ച
 കൊണ്ടുകിടന്നുവിലോന്ന കല്പയൽക്കുട്ടം
 പട്ടം തെത്തു മട്ടിലോരു ശബ്ദവുമില്ലപിനേ-
 ത്വേജേ, ഭോൾ പരമത്തുഭർത്താവുള്ളതുലൻ. 1

തോലും മുഖിന്തു ചെറുന്നുരക്കായും മുറയ്ക്കു
 കോലും ധരിച്ചു പുലങ്ങംഡാരുവലത്തിൽ
 ചെലുറു ഒരുംജേന്തരിന്നപോം ഭോനിൽ
 കോലുന്ന വിപ്രവട്ടവിൻ വടിവാനുതന്നെന. 2

പാത്രം പണ്ടതിനചരൻ പട്ടപ്പുകൊഴിഞ്ഞു
 മാത്രംഭോനിതൊരുപുത്രു പരോപകാരം;
 ഗാത്രം തമാപിതകരാതെ നിലയ്ക്കു നിന്തും
 സൃതക്ഷദളാണു തവ കേളിതകന്നുതല്ലാം. 3

മേളത്തിലുന്ന രസത്തിനു വേണ്ടിയേരു-
 താഴുത്തിലും തിരിച്ചു, മങ്ങനെന്നും നിന്നും
 കേളുത്തവൈഞ്ചമിയലാതെ കടന്നുംതു
 തോളുതുക്കരവതിനാഴികളിംസംഖ്യം. 4

കൊച്ചുന്ന നേരമെന്ന തോളിലിങ്ങു പാരിൽ
 മുട്ടും വരുക്കണന്നിയുമഞ്ഞെന തന്ന ചൊങ്കം
 കുട്ടം വരിപ്പുരവതാളുമതിനുകച്ചു-
 കുട്ടംവേണ്ടവിധമെന്തിനു കുസൽ പിന്നെ. 5

പോരാതെവന്ന ചില വട്ടമതൊത്തുകേട്ടു
തീരാൻമു കേളി കുറവാകിലുമെന്തു വേണ്ടി,
നേരായ് പൂരാത്മപരമാവുകകൊണ്ട് യോഗ്യ-
നാരാതമങ്ങായ വിടാ തുണിച്ചിൽ ചെന്നേ! എ
കാറിപ്പുള്ളു കേരവൻനംധനം.

പാഠം ഒരു

സമസ്യക്കിടി

(രണ്ടാംഭാഗം)

എടക്കാലിവർദ്ധത്തിൽ ‘മാന്ദാൻ’ തുടങ്ങി എഴു ജാ-
തികാഞ്ഞണ്ട്. ഈതിൽ ഒരു ജാതിക്കാർ ക്ഷേത്രഗണിത-
ത്തിൽ വിത്തത്താരാണ്. ശാസ്യപ്രകാരം കോൺം ക
ഞ്ചിയുമൊപ്പിച്ചല്ലാതെ വല വിശില്പം. പിന്നെയൊ-
ന്നിന് അയഞ്ഞു കുമമില്ലാത്ത വല വീതുവാനെ തന്ത്ര-
ജ്ഞം. മുന്നാമതൊന്നു പട്ടണലോടിച്ചിട്ടും പഴതുക
ശിലേ താമസിക്കുകയുള്ളൂ. അവനൊരു സുവിയന്നാണ്.
നാലാംപബിഷയുടെ കിളിവാതിലിലേ വല വീശിക്കുന്നു.
പണ്ണുമൻ ചുമകുളിൽ പററിയിരുന്ന പാറരകളെ ഞൈ
കിക്കോന്ന കാലക്ഷേപം കഴിയ്ക്കുന്നും. അവനു വല
വീതുവാൻ അധികാരമില്ല. ആറാമൻ നായാട്ടക്കാര-
നാണ്. പല്ലിലും ചുഞ്ചികാട്ടകളിലും നടന്ന് ഉപജീവ-
നം കഴിച്ചുകൂട്ടും. എഴാമൻറെ ചാട്ടം വിശ്വേഷമാണ്.
കള്ളുതെററിയാൽ കാണില്ല. ഈവന്നാണു മന്നാൻ.

സംസ്കാരിക്കുന്ന തൃശ്ശൂരിൽ നിവർത്തിക്കുന്ന സക്കരമാണ് ഉംഗാവിലി എന്ന പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളവൻ. പിറുപി താമഹപ്രവിത്തമഹന്മാരുടെ നടപ്പുഭോഷംകൊണ്ട് യ കന്ന ജാതിസക്കരമല്ലേ! ചുമപ്പുതോട്ടേ നിരക്കുള്ളിൽ തിൽ മുന്ന നിരക്കുള്ളിടെ കലച്ച മാത്രമാണ്. ചീരക കുടാതെ ഞണ്ട് കാലിനേരു നടക്കിന വകയേപ്പറി ച റജുബോരു വള്ളസക്കരത്തിന് ആ അത്മം ധരിച്ചാലും വിരോധമില്ല. ചുവന്നം പച്ചച്ചും ഉഴി രോമക്കുപ്പായ തിൽ ഇരക്കീട്ടില്ലാതെ ഞാൻ ഇവനു കണ്ണിട്ടില്ല. മെക്കാട്ടി വിധി കുടാതെതെന്നു ഇവനു ജീവിക്കുകയുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നു അധികാരമുണ്ടാകുന്നു. അവയിൽ ചിലതിനു വലിയ പദ്ധതിരുത്താളും വലപ്പുമുണ്ടായിരിക്കും. കടയോളം പോന്നതു കുടിയുണ്ടാണെന്ന് ചിലയുടെ ച ക്കം. വിശ്രദിക്കുന്ന കാൽം തീർച്ചയെന്നു. ആകു കൊല്ലുവാന്നുകു മതി.

ഉംഗുതകൊണ്ട് വരട്ടിച്ചുമച്ചു
ആശുമായുണ്ടായ കാലം വന്നു.
താപം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ വേവുരുക്കാവിച്ചും
വാപികൾ തീരത്തുമായുള്ളടക്കി.

ഞാനും ആളികളിടെ ബഹുത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു ഒരു പേരാലിന്നു തണ്ടിയിൽ ചെന്ന കാൽ നീട്ടി. ആ സ്ഥലം ഒന്നു വണ്ണിക്കാൻ നോക്കാൻ. ഞണ്ട് മുന്ന പഴയ ആലും. ചുവട്ടിലെഡക്കു ആന്നായുടെ മുതുകെല്ലപോലെ പോന്തി നില്ക്കുന്ന വേർ. വേദകൊണ്ടതെന്നു കൊന്തു കുറഞ്ഞുകുക്കിലെ

ക്കു മീറ. ബെയിലടച്ചു തണ്ടാലു്, അട്ടതെതാങ പൊട്ടു
കുള്ളും. അപ്പും മുരെ ഇടി നഞ്ചുപോളിഞ്ഞ മതിരു. അതി
നെൻ്റെ ഉള്ളിൽ ജീവന്റും വന്നപോഡയാരമ്പലാ. കുറാമാ
ണ്ണാ തചസ്പികകൾ ആലിൻ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിൽക്കുന്ന
തു! അരയാഡിനേക്കാടം പേരാലിന പ്രാധാന്യം കു
ച്ചവാൻ കാരണം എന്താണാവോ? തൊൻ അന്ന വടപ്പറ
രഖന്തു മാത്രമല്ല ആലുള്ള. വേദകോണഭാജ തശല്ല
ണ്ണഞ്ചും സമ്പാദിച്ചു. തൊൻ അവിടെ ചെന്നകുട്ടിയൽ
കൈ വിലപാന പിടിച്ചില്ല. അട്ടത്തുവന്മാർ എഴുത്താണി
വാൽ വള്ളച്ചു തലപൊന്തിച്ചു നോക്കി. എന്നെന്ന കണ്ണ
പ്രപ്പാടം ദിവസമാക്കുത്തുകുത്ത. അതെതാങ പച്ചിലയോ
ന്താക്കിയുണ്ടു. എന്നിക്കു കല്ലുവലിച്ചുവിയുവാന്തു അ
പ്രപ്പാടം തോന്നിയൽ, അനങ്ങാഞ്ചെ കുട്ടക്കവാനാണ്.
അവന്തും സൗഖ്യില്ല. മുഖം വീർപ്പുച്ചുകൊണ്ടുപോ
യി. മുഖം വീർപ്പുകൊത്തെ സമയം ചുരുക്കും. വല്ല ദി
ക്കിലും ഒഴിച്ചുനിന്നു ശകാരക്കുന്നഭായിരിക്കാം, ആയി
ക്കൊട്ടു. തൊൻ കാണേണ്ടതു കഴാട്. അങ്ങനെന്നിരി
ക്കുംവാരു ഒരുണ്ണാരക്കുന്നിൻ കുട്ടകാരനെ പററിച്ചു് ഏ
താണ്ട തട്ടികൊണ്ടു പോന്ന; വൃദ്ധമാരമായി. രണ്ടു
പേരും കുടി മരതട്ടിയുടെ ചുറ്റും ഓടിന്തുടക്കി. കു
ള്ളൻ ഉപായത്തിൽ ഒഴിച്ച മാറി ഒരു വേണിക്കുന്നു മറ
വിലിയുണ്ടു എന്നോ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും മുരക്കപ്പുട്ടു
തു തെങ്ങതെരെ തിന്നുന്നതു തൊൻ കഴാട്. മരേരവും
ശുചിപ്പുന്നായിയുണ്ടു ‘ചെ, ചെ’ എന്ന പറഞ്ഞു വാലിട്ടു
ക്കുത്തുടക്കാം. അതുകൊണ്ടു കാഞ്ഞുമാണ്യാ? കുള്ളൻ കു
ട്ടിയൽ വയററിലാക്കി ശുചിയുണ്ടു.

മിലർ അത്രാർത്തികൊണ്ട് ആലിൻറ ഇല
നീംഗന്നതു കാണാണെന്ന്; ഇപ്പഴെ കാൽം മന്ത്രി
ലഭിച്ചു. ഇലയുടെ നടത്തരവിനടത്തു് ഒരുമാർത്തി
പാലുകിട്ടു. അതു് അവക്കുതാൻ. അവക്ക് പത്ര
വിശ്വാസം ആവശ്യമെയില്ല. മന്ത്രക്കിളി, തത്ത, കാ
ക്ക, കയിൽ മുതലായ പല ക്രൂഡം എൻറ തലയ്ക്ക് ദീ
തേ തന്നെയിരുന്ന തമ്മിൽ തല്ലുന്നണ്ട്, തിന്നുന്നണ്ട്,
പാടുന്നണ്ട്, പ്രമാനം തന്നെ. ചിലക്കു കലഹം
കാശാനാശം ബഹുരസം; കാകയും കാറാശു, തമ്മിൽ
കാജാൽ കാജാമാജിയായി. കാകയും കിരാച്ചുനേ
രം തന്നെലഭരിയുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. കാറാൻറ
തേട്ട് കൊണ്ടിട്ടു് ഒരു സൈപരവുമില്ല. ഇതു കാഡു മ
ററല്ലാവകംകൂടി ആര്ത്തതുടങ്ങി. കാക്ക മുഷ്ടിന്ത്യകാ
ക്കാ' എന്ന കാപ്പിച്ചകൊണ്ട് പറന്നപോയി. റാട്ടക്ക്
ണ്ണിട്ട ചെരിന്തു ചാടിച്ചാടി വന്നു് എൻറ പസ്പടം ക
ബുളിച്ചകൊണ്ട് പോക്കേംഡ എന്നിയും തുറന്തിവരാറു
ണ്ട്. എങ്കിലും ആ സാധുവിൻറ പേരിൽ അന്നനി
ഷി ദയാശം തോന്തിയതു്.

അന്തിന്നേത്തു് മദ്ദസമീരനൻ ഉഞ്ചും ചുണ്ണാ
ര നേരുമന്ത്രിപ്പു ബിലെ നന്ദനമെങ്കിം പരത്തി മദ്ദിരം
തോറു് സഖ്യരിച്ച തടങ്കിയപ്പോൾ ആലിൻറ കൊ
മുകളിൽ ഒക്കെ വാവലുകൾ വന്ന കലകല എന്ന ഫ
റന്തു ചവച്ചുതുപുംഗം തടങ്കി. എൻറ തലയും വാ
യും അവക്കു കോളാബിയാങ്ങവാൻ മടിച്ചിട്ടു് താനു
പോന്നു.

പാഠ ദന്ത

ആകാശഗമനം

ആകാശത്തിൽ ഇഷ്ടംപോലെ സമ്പരിപ്പാനിളി
ശക്തി അഭ്യസിലികളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്നും അതു
അണകകാലം തീയുമായ യോഗാദ്രാസഭം മറ്റും ചെ
രു നാഥൻ സ്ഥാപനരീതത്തെ ലഭ്യവാക്കിത്തീർത്തത് ആ
‘ലഘിമ’യുടെ ഫലമായി സാധിക്കാവുന്നതാണെന്നും
ആകാശവല്ലോ ഹിന്ദുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നതു്. അതു
കൊണ്ട് മെത്രപ്രകാരം ഈ ശക്തി സമ്പരിപ്പാൻ എ²
സ്ഥാവശ്യം, സാധിക്കുന്നതല്ലോ പറയേണ്ട ആവശ്യമി
ല്ല. പുരാണങ്ങളിൽ പ്രോഖിക്ഷന പ്രകാരം ഭവകൾ,
ഗന്ധർവ്വനാർ മുതലായവകുടെ ആകാശയാത്രകളിലും പ്ര
ജ്ഞകവിമാനത്തിന്റെ സമ്പരികളിലും മറ്റും പ്രത്യുതി.
തങ്ങളായ എന്നൊ ചില ഗ്രഹങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രാബു
ത്താൽ സംഭവിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതോ സംഭവിക്കാവുന്നതോ ആ
ജനനം ആ വക സംഭവങ്ങളിൽ വിശദാസമായി വർ വി
ശ്വസിക്കുന്ന എന്നല്ലാതെ അറിഞ്ഞെങ്കെത്തോളം ഉം
പ്രതിനിധിയമങ്ങളേ അടിസ്ഥാനമാക്കി അന്നമിക്ക
വാൻ തന്മായി

മരംപുരം¹ ആകാശത്തിൽ സമ്പരിപ്പാനിളി
മൊ മവും അതിനവേണ്ടിനാ ഉപകരണം ഇന്നതാണെന്നിളി
ഉം മവും ആകാശത്തിൽ ഉണ്ടായതു പക്ഷികൾ മുത
ലായ സത്പങ്ങൾ പറക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുയിരിക്കുന്നും. അ
തിനാൽ വളരെ പുരാതനകാലങ്ങളിൽത്തന്നെന്ന ഓഡോ
യൈതർ തുതിമപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകുളിൽ വെച്ചു കെട്ടിപ്പ്

നന്ന താഴും മരും പ്രസ്താവിക്കുന്ന അന്വേഷകം കമകർ ലോകത്തിലുണ്ട് എസ്സാ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും നടപ്പ് എണ്ട്. ഈ വകു കമകക്ഷൈല്ലാം വിശ്രദാസയോഗ്യങ്ങൾ എന്ന പരിശ്വരാം പ്രശ്നാസംതനന്. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് അഭിരൂപത്തിനും അതിനും അനുബന്ധം ഇംഗ്ലീഷ് കാരണായ ഒരു പാതിരിയും ഇരുവലിരാജ്യങ്ങളാരനായ വേദാങ്ഗത്തിനും ചിരക്കരു വെച്ചു കെട്ടി കുറക്കാലും അവിടവിൽ പരാമാരം നടക്കുകയും ദുക്കം വീണാ കാശ്യം കൂട്ടും ഓടിയുകയും ചെയ്യുതായി ആ കാലത്തെ വിലാസുമുകളാക്കുന്നാർ എഴുതിവെച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട് റിക്കാർട്ട്കരം കൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്.

ആകാശമണിയലത്തിൽ പക്ഷികൾ പരിശനതു കാണബോധം നടക്കും അതുപൊലെ സപ്തപ്പൂർണ്ണമായി എവിടെയും എഴുപ്പുത്തിൽ സഖ്യരിക്ഷവാനളും അതിമോഹാതോനാറില്ലോ? ടെനിസൾ എന്ന ആംഗ്രേയകവി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു കപ്പലും മനസ്സിൽ സങ്കലിച്ചുകൊടീതയെഴുതിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അതൊരു മനോരാജ്യം മാത്രമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ, അതു യാഥാത്മമായിരത്തിന്നിന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു ശാസ്ത്രജ്ഞരുടുടരെ അന്വേഷകകാലത്തെ പരിശുമതതിനുറു ഫലമാണോ.

നാം ചവിട്ടവാദി ദാടിക്കുകയോ, നീതുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ മരിയാതിരിക്കുവാനോ, ചൊങ്കിക്കിടക്കുവാനുമായി ചില പ്രത്യക്ഷത്തിന്റെ സപാധിനപ്പെട്ടതുണ്ട്. ഒന്ന് ആകർഷണാരകതിയും മറേരും വായുവും ആക്കാൻ. പട്ടം പരപ്പിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ണി

കൂൺപ്പു. പട്ടകയർ ഇടയ്ക്ക് വലിച്ചവിടകയോ ഓട്ടകയോ ചെയ്യുന്നത് കാരഡ പിടിച്ച പട്ടം എഴുപ്പത്തിൽ പറക്കി. അതു മാത്രംപോരാ. പട്ടം പാട്ടമരിയാതിരിപ്പാൻ അതിനൊരു ചട്ടയും വാളും ആവശ്യമാണ്. കാരിടിയുടെ ശക്തിയും തുലിന്നേര വലിച്ചമാണ് ആകർഷണഗ്രഹക്കിയെ ജയിച്ച പട്ടത്തെ മേഘാട്ട കൊണ്ട് പോകുന്നതു്. ചട്ടമാണ് അതിനെ പാട്ടിൽ നിന്തുന്നതു്.

വെള്ളത്തിന്റെ ആവി മേഘാട്ടയങ്ങന്നതും മേഘം വായുവിന്റെ ഉപരിഭോഗങ്ങളിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നതും കണ്ണിട്ടു്, അസ്ത്രവാംശം 1783-മത്തിൽ ജോസഫ് മണ്ണഗോപർ എന്ന പേരായ ഒരു പരമ്പരീസുകാരനു് ആവി ഘടനംകുറഞ്ഞ ഒരു സാമൂഹികിലാക്കി വിട്ടാൽ അതുപയത്തെ മേഘാട്ടയൻ്റെ പോകവാൻ സംഭവതിച്ചുണ്ടു് ഒരു ഉഠയം തോന്തി. ആല്ലെങ്കിലും അഥവാ കടലാസ്സുകൊണ്ട് സാമാന്യം വലുതായി കടക്കുവോലെ ഒരു കുടണ്ണാക്കി. ആകുട്ടിനാളിൽ തീക്കത്തിച്ചു് ആവിയുണ്ടാക്കിയ ദ്രോം അതു് ആകാശത്തേക്കു് ഉയരമന്നതായിക്കുണ്ട്. മണ്ണഗോപർ കണ്ണിടിച്ചിട്ടു ഹൃ തീക്കുടിന്റെ ആതിവേഗത്തിൽ നാടോക്കേ പറന്നു. ഇതിനെ ആഗോധ വികാനമെന്നു് ആകാലത്തു വിളിച്ചുവന്നു. പരമ്പരീസുരാജ്യം വാണിങ്ങനു പതിനാറാമത്തെ പൂയി മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഒമ്പിക്കുകുമാണെന്നും ആഗോധവിമാനം ഉണ്ടാക്കി. അതിന്റെ കടകലാസ്സുകൊണ്ടശാക്കിന്തിനു പകരം ഘനനം കുറഞ്ഞു.

മരംകൊണ്ടു ബലമായി ഒരു ചട്ടം കുട്ടി കൂപ്പുായകേരം നട്ട് പൊതിഞ്ഞു. കൂപ്പുായയുടെ സൂചിരങ്ങളിൽകൂടി ആവി പറത്തേക്കു പോകാതെ ഇരിക്കത്തക്കവന്നും കുട്ടിയായിവുണ്ടിയും ഇട്ട്. ആ കടത്തിനെ ബലമുള്ള ഒരു വലകോണ്ടു മുടിക്കെട്ടി വലയുടെ തുംബക്കുള്ളാം ഒരു മേംതിരക്കുള്ളിയുടെ ഉശ്ചിത്തകൂടി രാലിച്ചെടുത്തു. അതിനെന്റെ ചുവാടെ ചുരുക്കൊണ്ടശാകിയ ഒരു തൊട്ടികെട്ടിത്തുകി. ഇങ്ങനെന്നയാണ് ആ വിമാനം പണിചെയ്യുന്നത്. ഇരു സഖ്യഭായത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിമാനത്തിനാണു ബലുണ്ട് എന്ന യേർപ്പ പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഇതിനെ ഇഷ്ടംപോലെ ഉയര്ത്തുവാനും തുഴ്ച വാനും സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഈനി ഒരു കഴുകു പറക്കുന്നതു നോക്കുക. ഇതു വദ്ധം ഉയരത്തിലും വഴുവെ സപാധിനതോടുകൂടിയും ചുരക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. അതിനെന്റെ ചിറക്, വാൽ, തുവൽ ഇതെല്ലാം ഇരു ആവശ്യത്തിലേക്കു പ്രത്യേകം സുപ്പീരിയുവയാകുന്നു. അതിവേഗത്തിൽ കാരാറിനെതിരായി വാൽക്കൊണ്ടു ആമരം പിടിച്ചു പറക്കുവാൻ കഴുകിയും ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ട്.

പറവകളിടെ സുതുപ്പുണിതന്നെന്നയാണ് ആകാശവിമാനം കണ്ടപിടിച്ചുവാങ്ങുന്നതിന്റെ ഒരു ദാട്ടാലിവിയന്നാരും എന്നൊരു ജമ്മൻ എൻജിനീയരാണ് പക്ഷിക്കുള്ള ആല്പും അന്തക്കിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും. ശായാറും ചിറകുള്ളം വാലും ഉശ്ചി ലഘുവായോരും നിംബിച്ചും അതും ആകാശത്തു പാട്ടമറിയാതെ

കിൽവാൻ വളരെക്കാലം പ്രയതിച്ചു. 1896-ൽ അംഗാളിട പരിഗ്രമം ഫലപ്രദമായി. മലമുകളിൽ നിന്ന് കീഴ്‌പോട്ട് പാടമരിയാതെ 750 അടിക്കുറം പറക്കാനായി. നിർഭാഗ്രതാൽ ആ മഹാൻ ആ പർഷ്യത്തിൽ തന്നെ 110 അണി ഉയരത്തിൽനിന്ന് വീണു മരിച്ചപോയി. അധാളിട പിൻഗാമിയായി ദ്രാസ്‌ഗോ സർവ്വകലാശാലയിൽ പറിപ്പിച്ചിരുന്നു, പെൻസിപിൽച്ചേരുകുന്നേരം ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ചുറപ്പെട്ടു. അധാളിടം 1898-ൽ ആകാശഗമനം ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ വീണു മരിച്ചു.

അധാളെ തുടന്റെ രണ്ട് അമേരിക്കക്കാഡാണു പുറപ്പെട്ടതു്. അവരുടെ സപ്തതേരുളി തൊഴിൽ സൈൻസിൽ കൗൺസിൽമംഗളമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പറവയത്രപ്പും സിജിൽ സാമഗ്രികൾ ശേഖവിക്കവാൻപ്രധാസമാജായി കുന്നില്ല. 1904-ൽ പക്ഷിയത്രം ചൂത്തിയാക്കി. അതിന്റെ പണിപ്പും വളരെ ചുഡക്കത്തിൽ ഉള്ള ഒന്നാണ്. കക്കുകൾപോലെ അപ്പും അക്കരേതക്കു വളരെകുഴിഞ്ഞു തയ്യാറിയ കുട്ടിയിണക്കപ്പെട്ട രണ്ട് ചിറകുകൾ, ഒരു ചുക്കാൻവാൻ, അതുമാത്രമേയുള്ളൂ. വായുവിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളുണ്ടാവിച്ചു വാലും ചിറകുകളും ഇടവും വലവും തിരിക്കാബുന്നതുമാണ്. ഇതു് മൺിക്രൂറിൽ 35 മെത്രവിൽ വീഞ്ഞനു കാറാതെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സപ്തത്രമായി ഈ പക്ഷിയത്രം നടത്തുവാൻഒഴുക്കു ഒരു പ്രേക്ഷകന്റെ മാത്രമേ ബാക്കി കാണ്ടപിടിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. 1903-ൽ എടുക്കുന്നു

ക്കൂടുതിയുള്ള ഒരു മോട്ടാർയ്യന്തും വെറുവണമോട്ടും എന്ന പ്രസിദ്ധി കേട്ടവർ പഞ്ചിയന്ത്രത്തോട് കൂടിയിണക്കി.

“ മനറിക്രോറിൽ ഇരുപതുമെയ്യീതം പോകുന്ന ഇ ശ
പുതിയ വിമാനം 1903- ഡിസംബർമാസത്തിലാണ്
ഒന്നാമതായി യന്ത്രം നടത്തുന്ന ആളോട്ടുകൂടി ഭ്രമിയിൽ
നിന്നും പത്തടി തനിയെ ഉയർന്നതു് . ഇതാണ് ഇ
ദ്ദോധനക്കാണുന്ന ആകാശവിമാനങ്ങളിൽ ഒന്തു് എക്കുടെ
ക്ഷുഭിമാന ശാഖയിൽ ആകാശക്കൂപ്പുകളിൽ ഒന്തു് മരണം
എലമായ മാറ്റുക.

১৩০৯ ১-১

കാലനില്ലാത്ത കാലം

[പണ്ട്, യമധിന്ന് ദീർഘകാലംകൊണ്ട് ചെറു
തീര്ക്കണംതായ ഒരു യാഗം ആരംഭിച്ചു. കാലൻ യാഗം
ഭീക്ഷിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്രസ്രാർ യാഗകാഞ്ചക
ശിൽ പ്രവർത്തിച്ചും ഇങ്ങന്തിനാൽ അക്കാലത്തു ഭൂമിയി
ലജ്ജ യാതൊഴി ജന്മുകരാംഗം മരണമില്ലാതാരിതിന്
തിനാലുണ്ടായ കജ്ജാവാസം]

പെറു പെറു വക്കുന്ന ജീവജ്ഞതു കരംകും പാത്താൽ
അറിയമില്ലോ പാരിട്ടതിലോങ്ങ ദിക്കുമൊഴിവില്ലോ
മരുമാംസം കൂടിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുമിരുകാലും
കൊറുപ്പോലും നാല്പുണ്ണിയായി മരിപ്പുംമെഴുതല്ലോ!

മെച്ചമോടെ പുലി, പനി, സിംഹവും തകരുതിൽത്തന്നെ
 പച്ചമാംസം കടിച്ചായു ഭജിക്കുന്ന സർവ്വകാലം;
 കൊച്ചു മഞ്ഞപ്പേജുപ്പാടെ വിഴുങ്ങും ലോറമഞ്ഞപ്പും,
 സപ്പുത്രയു മരുരാതെ പ്രാരംഭാടെ പോങ്ങമവയെല്ലാം-
 ദജ്ജളത്രുക്കൈലൈക്കൊണ്ടു നിറങ്ങു ഭ്രത്യമെല്ലാം
 അഞ്ചിമാത്രംപോലുമാരു കൊടുപ്പാനില്ലുന്നവനു,
 പട്ടിണിക്കു വഴിവിശ്വാസം വഴിപോക്കൈക്കു കഴും!
 പട്ടണത്തിലെങ്ങുമിപ്പോരു പണംവും കാരുമില്ലാതായു്
 ഉള്ളതെന്നാലി നടന്നഞ്ചി കഴിക്കു ഗ്രാമംനീക്കിപ്പോരു
 ഉട്ടിലെങ്ങും ചോരു കിട്ടാ ചുങ്ഗാരതിനെറ്റു മുലം;
 ആട്ടമാടി നടക്കുന്നോരാട്ടമെല്ലാമുപേക്കി ചു
 കുട്ടമൊക്കെ വിരിഞ്ഞാരോ കൊട്ടിലയുമിരിക്കുന്നു,
 പാട്ടകാക്കു വിശ്വനിട്ട സപ്രദാവും ഭംഗമായി
 നാട്ടിലെങ്ങുമൊക്കാളു ലഭിപ്പാനും വകയില്ല,
 പാട്ടകേട്ടാലുാക്കുവെന്നവും പട്ടിണിയായു് കിടക്കുന്നോ—
 ഷുട്ടേക്കടായു തലപോക്കുമതുകേൾപ്പാനെങ്ങുമില്ല;
 മേടുനെന്നും തന്നിയെന്നും തങ്ങളിലുജ്ജീ നനാറാം
 അമേടുകമിക്കും നാഞ്ചിയായി കുട്ടമേനിച്ചുമകയാൽ;
 മേടുനെന്നാബെലാനുരാജപ്പുംപതും തുച്ഛത്തെന്നും
 കുട്ടമായിപ്പുലകൊരുവാനെന്നുവായം ചാക്കമില്ല.
 പാരിലുജ്ജ വർത്തമാനം കുഴുമക്കുന്ന പരിയാറു
 നിരസങ്ങൾ വിസ്തൃതിച്ചുടെത്തുകാഞ്ഞും നമക്കിപ്പോരു
 കവടിക്കുമനായും ഗണിതക്കാരനുമിപ്പോരു
 കപടങ്ങൾ പരബന്ധത്താനും ഫലിപ്പുംപും വകയില്ല
 ഗണിതത്തുമുഖം കെട്ടിഞ്ഞയുള്ള വെച്ചുഞ്ഞിക്കിൽ
 കണിശ്വന്നാം വിശന്നങ്ങൾ ശയിക്കുന്ന പലർക്കുടി.

തുണ്ണോൾ വിചാരിച്ച പരഞ്ഞാലെക്കിപുന്നാല്
 പുനം കിട്ടാൻ തടവില്ല പഞ്ചതിപ്പും ഫലപരമായി.
 തുണ്ണേരു രോൾമെരു മരണമില്ലോരു നാളിം
 ഗണ്ണിതാങ്കാണാരുവസ്തു ഗ്രഹിപ്പാനില്ലേന്നവനു
 ചികിത്സിപ്പാനെന്നുമാക്കം രോഗമില്ലാറിരത്തിൽ;
 അംഗമല്ലാമന്തകൻറെ സവിവിഹാരവർപ്പിനെ
 യാഗമങ്ങളുമിക്കൻ്റെ നടപ്പാൻ കല്പനയില്ല.
 യോഗരൂഹമാം നാല്ലോരജ്ഞാംഗം ഗഹ്നിയും
 ആതു ക്രൂരവേയങ്ങൾ കെട്ടിവെച്ചു വെവ്വേദപ്പോം
 മസിക്കളുംരൈനാംബം നടപ്പിച്ചുസ്ഥിരമായി—
 കുപുരാഖരന്നാംപോലെ രോഗിചീടിൽ ചെന്നാക്കുടി.
 തുളികയും കാശായയും കൊട്ടത്രുത്തംചാക്കഞ്ചുനേബാൾ,
 കൂളവുവല്ലതുംചൊല്ലിത്തിനിഷ്ടം വെവ്വേദനിക്കാലം
 തരംകെട്ട തന്നിക്കുക്കുന്നതിനാം ഒക്കയില്ല—
 എത്തിരംഞ്ഞു നടക്കണ വിഞ്ഞനമാനെന്നുമില്ലാ;
 ““വന്നചുവന്നതുണ്ണും ഒപ്പപ്പ് ഭോഗിരസാധിതം””
 മനസ്സിലുണ്ടിവയെല്ലാം പ്രയോഗിപ്പാനെന്നുമില്ലാ.
 അന്തം വെവ്വേദം തമ്മിൽ മുണ്ടിന്ത്യപാസമനനാലും
 ധമനെന്നുടാരെ കൊരുവാൻ വെവ്വേദനേകനെഴിപ്പിലും;
 അന്തമം മന്ത്രവാദിക്കം കുന്നക്കുസ്വാദവിക്കുന്ന
 സമർപ്പനെന്നുമേചന്നാലോരത്മം കിട്ടകയില്ലാ;
 യക്ഷിപീഡാക്കഷിപീഡാ ദേവതാപീഡയും മുഹ—
 കാക്ഷിസദ്ഗാമവുമില്ല കാലനില്ലാതുള്ള നാട്ടിൽ
 സാക്ഷിയാഡിട്ടിവക്കുല്ലാം ഇംഗ്രേസന്നെകനല്ലോ
 ആക്ഷിതനാശതുനോമിവയെല്ലാമടങ്ങിപ്പോയും;

മനസ്ത്രം തുള്ളി വാനിശ്ച മനസ്പക്ഷമിത്രകാലം
മനസ്സു മട്ടതിയായിട്ടുകപ്പെട്ടി; വിശ്രദ്ധോച്ചം
സമിക്കാത്തവെളിച്ചപ്പാടോളിച്ചപ്പാശയിക്കണ്ണ;
വധിയാവാശേഷപ്പാശം തുള്ളിലേതും ഫലിക്കാതായു്
തിട്ടക്കണ്ണളിവും വൊന്നാലോടുകമില്ലടോ വാലേ!
കിടക്കണ്ണപലക്കുട്ടം പറവാനിനിശ്ചം മേലിൽ.

(കണ്ണക്കന്നപ്പം)

പാഠം ഒരു

മഹാഭേദ ഗോവിന്ദ രാനബൈ

നിജ്ഞുക്കമായ സപ്തഭാവയും, ലോകചാർത്തും കൊണ്ടു
പുസിലി സവാദിച്ചവരായ ചുരക്കം ചില അഭിനവ-
ഭാരതീയ മഹത്തുക്കളിൽ. ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനത്തിനു്
അർധമനാണു് മഹാഭേദഗോവിന്ദരാനബൈ. സമത്മ-
നായ ഒരു പണ്ഡിതന്റെയും ഒരു തത്പരജന്മാനിയും ഒ-
രു നിജ്ഞുക്കമായ ഒരു സപ്തഭേദാലിമാനിയും നി-
ലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രവ്യാതനാണു്.

1842 ജനവരി 18-ാംഡു ഇന്ത്യ മാന്യമഹാൻ ഭ്രജാത-
നായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുഠികമാരെപ്പറ്റി വി-
ശപാസങ്കാരപ്പെട്ടായ അറിവുകൾ നേരം തന്നെ ഇപ്പു-
രാനബൈയുടെ പ്രചിതാമഹൻ ഒരു വകീലായിങ്ങനാവ-
തെ. പിതാവു നാസിക്ക ജില്ലയിൽ എവിടെയോ ഒരു
തുമസ്സനായിങ്ങനെവന്നാണു് അറിയുന്നതു്. കാലക്രോ

പത്തിനു സാമാന്നം വകയും ഒരു മാനു മഹാരാജ് ആക്ടംവെത്തിലാണ് നമ്മുടെ നായകൻറെ ജനനം.

പതിനൊന്നു വയസ്സുവരെ റാനബേ നാട്ടഭാഷയും പ്രസിച്ചതിനശേഷം ഇംഗ്ലീഷ്‌വിള്ളാല്ലോസാൽമം കേരളാധൂർ ചെമ്പ്രൂളിൽ ചേന്ന്. പിന്നീട് എൽപ്പിൾ ലൈഡിൽ വില്ലാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. പ്രസിലു ഫണിതനും, ഇൻഡ്യയിലെ വില്ലാല്ലോസവിഭാഗംലുക്കരിൽ ദണ്ഡുസ്ഥാനത്തിനും അർഹനമായ സർ അലിസ്റ്റർ ഗ്രാൻറ് ആയിരുന്നു ആ സ്ഥാപനത്തിൻറെ അല്ലെങ്കിൽ. പുജുപാദനായ ആ അല്ലോപകർക്കൻറെ സദാവാസം നമ്മുടെ വില്ലാത്മിയുടെ അല്ലെങ്കിലും അടിസ്ഥാനമായി ഭവിച്ചു.

റാനബേജുടെ സവർക്കലാശാലാചൽക്കിലെ ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം സൂര്യനീയമാണ്. അക്കാലത്തെ മഹാരാജ് ഭരണ ഏതെന്തെന്തിൽ നാജുമായിപ്പോായ മഹാരാജ് ക്ഷണാലുജുത്തിൻറെ സൂര്യൻ ചുന്ത്തിരിഞ്ഞിവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സപ്രദേശാദിമാനിയായ നമ്മുടെ യുവാദ്ദു ബുഡ്ദിപ്പുകാരുടേയും മഹാരാജ് ഭരണുടേയും ഭരണനയത്തെ താരതമ്രപ്പേട്ടത്തിനിവിമർശനത്തുപരമായ ഒരു ഉച്ചന്നാസം ചെവിച്ചു. അപക്രമായ സമഭാഡായാദിമാനവും ബുദ്ധിശക്തിയും നിമിത്തം അതിലെ പ്രതിപാദനരീതി മന്യന്തിലഭ്യിക്കം വണ്ണനമായിപ്പോയി. സാമ്പിത്രം അസ്ഥാനത്തിലായാൽ പദ്ധതികൾക്കു ശക്തിയും മുൻ്ത്യും കുടിപ്പോക്കുമെന്നും ആ യുവസാമ്പിത്രകാരന്മാരും അന്ന തോന്ത്രിയിക്കുന്നില്ല. ശിഷ്ട

കുറ പ്രമാദത്തെപ്പറ്റി തുര കറിനമായി ഓസിക്കൈ
യോ, ആ യുവാവിനു നന്നക്കെപ്പുടനു വില്ലാത്മിവേത
നം ആദ്ദമാസത്തേക്കു നിരത്തുകയും ചെയ്തു. എന്ന
അലും പ്രസ്തുതമായ അന്വേചം രാനബെയ്യട ജീവിത
വിജയത്തിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനമായി പരിഞ്ഞമിച്ച
വെന്നതു നിശ്ചയം തന്നെ.

1862-ൽ ആ യുവാചു ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ ജയി
ച്ച. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം നേനാം ട്രാ
സ്റ്റിലാൻ വിജയം സന്നാഭിച്ചുതു്. മുന്നു സംവർത്തനം
കഴിഞ്ഞു്, ചരിത്രവിഷയത്തിൽ എം. എ. പരീക്ഷക്കു
വേതകയും വിജയം സന്നാഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഉരു
ക്കു ചുപ്പചരിക്കയിൽ ഉണ്ടായ പ്രശ്നസന്ധിയമായ വിജയ
ത്തിന്റെ ബഹുമാനസൂചകമായ സുവർണ്ണങ്ങൾ അട്ടേലു
തനിനു. ലഭിച്ചു്. എന്നതുതന്മാസിയാതെ മിസ്റ്റർ റാനബെ
ബോംബെ സർക്കലാശാലയിലെ ഒരു ഫെല്ലോവായി
നിശ്ചിക്കെപ്പുട്ടു്. 1866-ആണ്ടു് ആ യുവാചു് എൽ.
എൽ. ബി. പരീക്ഷയിൽ ഉത്തമവിജയം സന്നാഭിച്ചു്.

ആപ്രമായി അദ്ദേഹം ഉള്ളാഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു
തു വില്ലാല്ലാസവക്കുപ്പിലാണു്. മരാട്ടി പ്രിഡേഷിയായി
ടാനു നിയമിക്കപ്പെട്ടുതു്. അപ്പുകാലത്തിനു ശേഷം റാ
നബെ നിശ്ചയ വകുപ്പിൽ വാർജ്ജനാർജി എന്ന ഉള്ളാഗം
കയേറാം. അവിടെയും നഞ്ചെട്ടുവാചു സമിരമായി വള്ള
രൈക്കാലം നിന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടുനോക്കാൽ അപ്പും
ഒക്കും അദ്ദേഹത്തിനു് എൽ.എൽ.എസ്റ്റർ കോളേജിലെ
ഇംഗ്ലീഷ് പ്രോഫസർസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. “വെള്ള

വിധിച്ചതും രോഗി കൊതിച്ചതും പാൽ” എന്ന മട്ടായ തു് അപ്പോൾ മാതൃമാൻ. ഒരു അല്ലൂപകന്റെ നി ലയിൽ അദ്ദേഹം എററവും രോഗിച്ചു. എക്കിലും ആ ഉല്ലോഗത്തിലും അദ്ദേഹം സ്ഥിരമായിക്കുന്നില്ല. നിയ മപരിശീലനത്തിൽ ആ യുവാവിനു് ആകാംക്ഷ ഉണ്ടിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന നേബാംബേഖ വൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ലാറിപ്പോർട്ടുടും ഉല്ലോഗത്തിനു് ഒഴിവുവന്നു. റാനബെ ആ ജോലിക്കു് അപേക്ഷിക്കും ആ ഉദ്ധേശത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

എരെതാമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു സഖ്യു് ജയു് ജിയാക്കി കയറരും ലഭിച്ചു. അനന്തരം കാലങ്ങളിൽ അപ്പിയാണു് മജിസ്റ്റ്രേറ്റാണു് സൗഖ്യകാസ് കോർട്ട് ജൂഡിയായും മറ്റും ഉല്ലോഗക്കുണ്ടാക്കുന്ന കിട്ടി ക്കോണ്ടിയന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവച്ച്ചയിൽ എത്രയും പ്രസ്താവക്കുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണെന്നീ. രാജദോഹകമങ്ങളും എഴുതുകയും കളിയിൽ അദ്ദേഹം താഗഭാക്കാണെന്നു ഗവർണ്ണറുമായി ചെന്നു പാഠിച്ചു. ഗവർണ്ണറുമായി പ്രസ്താവനകൾ അടങ്കിയ ചില കത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നുവെ നാശിക്കുന്നതു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ റാനബെ, തന്നീ കൂടു ലഭിച്ച ലേവനക്കും അപ്പോഴേപ്പോറ്റതാണെന്നു ഗവർണ്ണറുമായി സമസ്തിക്കയും, തന്നെ ഭോഗിക്കണമെന്നു കൂടു മുഴുവിച്ചാരതേചട്ടക്രമി ശരൂക്കാം ആരോ പ്രദ്യാ ഗിക്കുന്ന ചർന്നയാതിന്റെ ഫലമാണു പ്രസ്തുതിലെവന

പരമ്പരയെന്ന ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ നായകൻ നിർദ്ദേശിക്കിയാണെന്നു ഗവർമ്മെന്റിനു ബോധ കുറച്ച്.

അടുത്ത ഉള്ളാഗക്കയറ്റം ഒരു ക്ഷേത്രം ജീവിയായിട്ടായിരുന്നു. രാനബെ അതുതമമനായ ഒരു സ്വാധാരി പനാബന്നാമുള്ളി വസ്തു പ്രസിദ്ധമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധികളിൽ വിശാലമായ ബുദ്ധിശക്തിയും, നിയമപാണ്ഡിത്രത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

ഒരു സ്വാധാരിപ്പാർപ്പിലായിൽ മാത്രമല്ല ലോകം അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതും. നാനുമാവഞ്ചൂരായ പേരു തുരങ്ങില്ലോ എന്നു മഹാന്നറ ഗ്രൂപ്പും ഏ മഹാപാഠം വൃംഖിച്ചിരുന്നു. അതാണ് അന്നപ്രദരമായ പ്രക്ലൂസിക്ക മേതു.

റാനബെ നല്ല ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു. മരാട്ടി, സംസ്കാരം, ഭാംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷാസാമിത്രങ്ങളിലും ഒരു തന്മന്മാരായ അദ്ദേഹം സർവ്വജ്ഞ പാരായ സംചയിപ്പേണ്ണു. മാത്രഭാഷയായ മരാട്ടിയിൽ എന്നു മഹാന്ന് അസാമാന്ത്രമായ പാജാധിത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മഹാരാജ്ഞിത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രം നിർക്കി ചീട്ടിക്കൊണ്ടും. വിഭേദനീയരായ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഗർഹങ്ങളായ അപവാദങ്ങളിൽനിന്നും മഹാരാജ്ഞിന്റെനേതാവായ ശിവാജിയെ മോഹിപ്പിച്ചും, എന്നു വീംബുദ്ധപ്പാഠം നുണ്ടെപൗണ്ഡല്ലും തെരുവും പ്രകാശിപ്പിച്ചതിനും ഭാരതീയർ ആവാഗ്രഹാരം അദ്ദേഹത്തിനു കടക്കുന്നിക്കുന്നു.

അം അപ്പണ്ണാവന്മയിൽ ഇരിക്കുന്നതെങ്കിലും. ആ തുടി പുത്രിയാക്കന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുവാനിൽ കാര്യം ഭാരതഭൂമിക്ക് ഉണ്ടായില്ല.

വരിത്രവും ധനത്തപ്രശ്നാനു ചുമായിരുന്ന അദ്ദേഹ തതിന് എററവും ഫീചമുള്ള വിഷയങ്ങൾ. ഭാരതീയ ധനശാസ്ത്രം സംഖ്യയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതീടുള്ള ഉപ ന്യാസങ്ങൾ വഴിരെ പ്രധാനങ്ങൾ ആണ്. ഇൻഡ്യയിൽ ഭാവിയായ റ്റവസായോല്പിന്തെ അദ്ദേഹം ദിവ്യ ശക്തിയാൽ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നവെന്നും ഉമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ മഹാശ്രീ തുടികൾ ധനത്തപ്രശ്നാനുവി ട്രാഫിക്കൽക്ക രാജാലോചനയ്ക്കു വകയുണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കുന്നപോലെ തുതനത്തപ്രശ്നകൾക്കു നിബന്ധമാണ്.

നഞ്ചുടെ നായകൻറെ പ്രോജക്ടലമായ ജീവദായിൽ എററിയാഗവും ബോംബേ സബ്ജെക്റ്റുണ്ടാലുണ്ടാവു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. വളരെ ചെരുപ്പും തതിൽത്തന്നെ രാനബെ പ്രസ്തുതകലാലയത്തിലെ ഒരു “ചെല്ലോ” ആയിരിന്നും. ആയും ഒരു ദിവസം വില്പാല്പ്രാസപമി ഷൂംക്കുങ്കരം നടപ്പിൽ വരുപ്പുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ജാഗരു കനായിരുന്നു. സർ പി. എം. മേതായുമൊരുമില്ല “ആ മഹാശ്രീ തത്സംബന്ധമായ അനേക പരിത്രമങ്ങൾ നടത്തി. അനന്തരാസാധാരണമായ ചുല്ലിവെഡവും പരിപക്കപ്പായ ആലോചനയാർഡിലും രാനബെയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം കുഴുറരു കാഞ്ഞങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാം വിജയത്തോടുകൂടി മാത്രമേ പിന്നുവാങ്ങിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതമധാജനസ്ക സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രധാന ഭാഗം അദ്ദേഹം വയ്ക്കിച്ചുപോന്നു. ആ സംഘത്തിന്റെ മിക്ക സംഖ്യകളുടെ അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും കരടനിശ്ചയങ്ങൾ നായകൻറെ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഴിപ്രായമായിരുന്നു അക്കാദാലത്തെ കോണം രൂപീകരിക്കുന്ന അഴിപ്രായം.

സാമുദായികപരിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ച് ഇട്ടേം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്തൃപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിനിക്ഷേപന തായാൽ, ആ പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഭാരതീയർ ഏതുമാറ്റം കൂടാതെ തന്നെ പരിശോധനയായിരുന്നു. പറമ്പരിയിക്കുക അയാസം തന്നെ. റാനബൈതന്നായായിരുന്നു സാമുദായ പരിജ്ഞാനാലൂമത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദകരം ഉത്സാഹിയും നേതൃത്വവും.

റാനബൈയുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രയും പരിഞ്ഞും ചും ആധാരവാദവർജ്ജിതവുമായിരുന്നു. ആത്മസൂഹിത്തുകൾ ആ പൂജ്യപ്രായപ്രസന്ന “അംഗി” യെന്നാണു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. 1901 ജനവരി 16-ാം ആ മഹാശ്രാഹയുടെ കത്തിൽനിന്നും നിന്ത്യാതനനായി. മരണത്തിന് ഒരു സംഖ്യാരം മുമ്പ് “ലക്ഷ്മീവിൽ ക്രടിയ സാമുദായികസഭയ്ക്ക് “1000 സംഖ്യാരം മുമ്പുള്ള ഭാരതവിജ്ഞാനം” എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗം എത്ര മഹാനിയങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രഭാഷണമാണു്! മഹാഭാഗാവിഡാനബൈയുടെ അക്കാദാലനിഞ്ഞാണും ഇൻഡ്യയ്ക്കും അനിവാര്യമായ ഒരു മാനനംജ്ഞത്തിനു സംശയമില്ല.

പാഠം ഒന്ന്

ആദ്ധ്യത്വി

പുണികളിടെ സ്പൃഷ്ടി ചുന്നമുതല്ലോ തടങ്കിയെന്നെല്ലാ അനുഭവതല്ലോ രോഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നങ്ങളിൽക്കണ്ണമെന്ന നമ്മകൾ അനുമതിക്കാം. രോഗശാന്തിക്കായി ചില ചികിത്സകൾ ജീഹ്വകൾ സ്വയമേവ ചെയ്യുന്നതായിട്ട് കൊണ്ടാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സയുടെ അഭാനം അവയ്ക്കു സഹജമായിട്ടിള്ളതാകനു.

ചുരാതനന്നാരായ മനസ്സും തുറവഡം അപരിജ്ഞതാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന മനസ്സും തുടയിൽ തന്നെ വൈദ്യുതമാർ ഉണ്ടായിരുന്നങ്ങളി. അവർ വൈദ്യുതമാർ എന്നും അനുമതിക്കുന്നും വൈദികമാരം ജോതിഷികളിൽ മന്ത്രവാലികളിൽ കൂടിയായിരുന്നു. പ്രതിശാശ്നൂത്തപ്പ അഭ്യുദയാർഹിയിൽ ആരാന്തരിച്ചന്തിരം വാസന അനുത്തേത മന്ത്രവാലിവൈദ്യുതമാക്കിമണ്ണായിരുന്നു. ഓരോ രോഗത്തിനും ഒരുംധനായിട്ട് ഓരോ സസ്യവർദ്ധനയും ഇസാപരൻ സ്പൃഷ്ടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട് ചുന്ന സംഗതിയെ സിദ്ധവരക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ ഒരുംധനവർദ്ധനയിൽനിന്നും ഒരു മലബലാചികളെ പ്രയോഗിച്ച് പല പരിക്ഷകളിൽ രോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ആ കൂട്ടർ ചെയ്തു തടങ്കി. ഇത് വിധാനികൾ പരീക്ഷകളിൽനിന്നുംശായ അനവധി കാലത്തെ അനുഭവത്തിന്റെ മലമായിട്ടാണു വൈദ്യുതശാശ്നൂലും ഉണ്ടായിട്ടിള്ളത്.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത് ടെക്നോളജിക്കം കാലംമുമ്പ് മുതൽക്കൂടെ നേരു വൈദ്യുതശാശ്നൂലും പരിജ്ഞതസ്ഥിതിയിലെത്തീടും

தாய ஸங்கதி வரிதுறையிலுமாகன். ஸருக்கால தள்ளிப்பவன்சூக்கம் ஒத்துவாய யம்மாபந்தங்கள் குட்டித்திற ரோகவீயித்துமாறாயவங்கள் கூறியிருக்கின்றன என்பது சூல்பூர் வெறுத்தாலுக்கேணு. அதோகமம்மாறாஜா சூமாபிதிடிடுக்கூட்டுத்தாயிடு அடுத்திருக்கின்ற ஶிலாலிவி தகைவித் தின்ரியூன். அது மஹாராஜாவின்ற கால அது வெறுத்தாஸூப் வழிர புஜியை பூபிதிடுத் தாயிடுக்காஸ்ஸாஸ்டு. தன்ற ராஜுத்தாஸகலங் ஸக்கா வைக யம்மாஸுத்திகம் அடுத்தும் ஸமாபிதி. அதுரோ ரூர்க்காபுதிபாலக்கங்கூடுத் தட்டங்களிடுத் தில ரோக ஜெர்க்க புதேருக்கமாய விகிதாவியிக்கூத் ஶிலாஸூப் கைவித கொட்டுத்திடு அவ்வை ஸப்ராஜுத்து பல புதோக்காலிசுமாயி அடுத்தும் ஸாபிதி. ஸக்காவைக வலிய ஏஷ்யஸாலக்கூடுத் தாங்கெத்தால் ஏத சுயங்கரி உள்ளக்கிடிடுத் தான். இலுத்திற ஒரிவேராவரை ஶஸூ குதியவெறு தேவேபூத்துத் தாஸுபாயாய அரூ யாராஸு நடச்சுங்காயித் தான். ஏந்தனென்யல்ல ஶஸூகுதியதிற விழங்குமாறாய வெறுங்கால் தொடத்துலகாலத்துத் தென உள்ளாயித் தானவென் மஹாஞ்செத்திற காஸ்ஸா. ஸுதுதம் ஏந்த வெறுத்துமத்திற ஶஸூகுதியவைவிழு திடு புதிபாலிக்கூஸ்டு. வயல் கீரி ரோகங்கால மாரங்க ஏந்தது ஹந்துயிற ரள்ளாயிற ஸஂவத்தை கைவித மாரங்க ஹந்தென நடச்சுங்காயித் தான். சுநகங் ஏந்த வெறுத்துமத்திற ஏத வெறுங்கால் நடவடிகுமத்தை பூரி விழுரிடு பாயுன். வெறுங்கால ஸப்புநுத்தி

കൊണ്ട് അസംവ്യും ഭവ്യം സമ്പാദിച്ചുകൊടുവാൻ പഠി ല്ലെനം നിജുൾപ്പിക്കണം. ആരോഗ്യരക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ല അനന്തരാവിളിച്ചുകൊണ്ട് ആസ്ഥാനികരാം പണിയിക്കേണ്ടതെ അനൈയന്നം ഒഴുക്കുകളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതെപ്പറ്റകാരം മെന്നം രോഗികളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കേണ്ട ട്രിക്ഷിഷ്ടവയ്ക്കു തുത്യങ്ങളെന്തല്ലാമെന്നം മറ്റൊരു അതിനു മുതൽക്കൂടി വിസ്തരിച്ച വിവരിക്കുന്നു.

അരശോകമഹാരാജാവിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷവും തക്ഷശിലയിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ വെദഭ്രാഞ്ചുപാഠം വളരെ കേമമായി നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. പുരാജുങ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് അസംവ്യും വിഭ്രാത്മികരാംവിടെ വേഗം പരിശക്ക പതിവായിക്കുവരു. ചോളം, വേരം, പാണ്ഡി എന്നീ ദക്ഷിണരാജുങ്ഗങ്ങളിലെ രാജാക്കന്നാരും സപരാജുങ്ഗങ്ങളിൽ പല ദിക്കിലും ഒരുപാലകളും വെദഭ്രാശാലകളും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതായിട്ടുള്ള ശിലാരേഖകൾ കണ്ണാടിക്കുണ്ട്. പിന്നീട് മുസൽമാനുക്കു അതുകൊണ്ടു രാജാക്കന്നാർ തമ്മിൽ തന്നെയുജ്ജീവനിലൂടെ കൊണ്ടു തന്നെയിരിന്നു.

പിന്നെ മുസൽമാനുക്കു ആധിപത്യം ലോകത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവന്ന കാലത്തു് അറബിക്കാർ വെദഭ്രാഞ്ചുന്നേരുത്തും വെദഭ്രാശാലകൾ മുതലായ ഏപ്പംടക്കളേയും ഒട്ടേരെ പാണ്ഡിപ്പെട്ടുകൂടുകയുണ്ടായി. ‘ധില്ലേൻസ് നി’ എന്ന ഏപ്പംടക്കുന്ന ഏടിം നീവരും തുറരാണുക

ഖിൽ അറവി മന്ത്രമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നാണ് യു-
രോപ്പിൽ പ്രവർത്തിച്ചതു്.

യുരോപ്പിൽ സ്ഥാപനം നുറവാണ്ട് കാലത്താണ് ഒക്കെ
സൂവസന്നാസിമംങ്ങളിടെ നധാപനം ഉറച്ച വരായതു്.
പിന്നീടു് ആ വക മംങ്ങൾ ഓമോനം ഓമോ ധന്മാ
സ്വല്പിയുടെ സ്ഥാനംകുടി വഹിച്ചുതുടങ്കി. പാഠത്തെ
ഇഴ ദേഹപ്പാടിനെ അടക്കിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് യു-
രോപ്പിൽ ഇദ്ദോഷത്തെ സമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള ആസ്ത്ര
ത്രികരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഫു-ബാ നുറവാണ്ട് ഒ
തണ്ണു് ഇങ്ങോടു യുരോപ്പിൽ വെദപ്രശാസ്ത്രം അധികമാ
യ പുജ്ഞിയെ പ്രാപിക്കുകയും ആസ്ത്രത്തി എപ്പാടു് അതു
നും വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോഗ്യരക്ഷാമാന്ത്രികൾ
ഈ കാണ്ടപിടിക്കുക, രോഗങ്ങളിടെ മുലകാരംനാണെന്നും
അവയ്ക്കും ഏഷ്യങ്ങളും ആരാൺതറിയുക, ശ്രൂ
ക്കിയക്കിൽ അസാമാന്നു വെവഭജ്യം സമ്പാദിക്കുക എ
നിങ്ങനെന്നും കാഞ്ഞങ്ങളിൽ യുരോപ്പരെപ്പറ്റുന്നും
ശരീരംസ്രൂശാന്മാരും ചവജ്ഞവുകുന്ന പരിത്രം എററ
ചും അടിനാടിക്കെത്താക്കന്നു. അട്ടത്രു കഴിഞ്ഞെ മഹാ
ഐശ്വര്യത്തിനു ശേഷമായിട്ടു വികിതാവിധ്യത്തിലും വി
ശേഷിച്ച ശ്രൂക്കിയാസന്ന്യാസത്തിലും എത്രതേരോളാണ
നീൻ അഭിസ്വലിയുണ്ടായിട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്ന നമ്മൾ വിചാ
രിക്കാൻവോളും സാധിക്കുന്നതല്ല. ഭേദജ്ഞതിലും എ
താംഗത്തിനേറയും വെകല്പരെത തീക്കവാൻ ഇദ്ദുപാർശ
പ്രധാസമില്ലാതായിരിക്കുന്നു.. വുങ്കൻിപ്പിരജുന്നതായാൽ
ജീവനാക്കുക എന്നതോഴിച്ച വാക്കാ സകലതും യു
രോപ്പരെപ്പറ്റുന്നക്കു സാല്പ്പരമന മട്ടായിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധാവല്ലാനുസരിച്ചായപ്പെട്ടതാണ് ചികിത്സ നടത്തുന്ന ചികിത്സാശാലകൾ ബുംഗാറു' ഗവൺമെന്റ് സ്കീമ്സ് റാബ്ലൂഷ്യൽസ്ക്രിപ്റ്റ് ഇന്ത്യയിൽ പല ദിക്കിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതണ്ണാരിച്ച നാട്ടരാജാക്കന്മാരും സ്വന്പരാജ്ഞങ്ങളിൽ അവിടവാടെ അവരെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കൊച്ചുത്തിരാവുമേണ്ടണ്ടിനികവിതാം കൂർഗ്ഗവുമേണ്ടണ്ടിനികവിതാം സ്വർജ്ജനോപകാരപ്രദമായ ഇത് വിഷയത്തിൽ ഒട്ടുമുന്നോട്ടു പിന്നോക്കം നിന്നിട്ടില്ല.

യമ്മമായി ചികിത്സ നടത്തിപ്പോരുന്ന ശാലകൾ അധികവും ഗവൺമെണ്ട് വകയാണ്. എക്കിലും ചില പുണ്ണ്യപുരാജ്ഞമാരുടെ സ്വന്പരാജ്ഞ വകയായും ചില സംഘക്കാരുടെ വകയായും ഉള്ള യമ്മശാലകളിൽ ചില ഫ്രേഡാങ്കളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

മുൻപറഞ്ഞ യമ്മചികിത്സാശാലകൾ ആസ്സുത്തി എന്നും ഡിസ്പേൻസറി എന്നും ടെക്റ്ററമായിട്ടുണ്ട്. ആസ്സുത്തികളിൽ രോഗിക്കുള്ള കിടത്തി ക്ഷേമം, വസ്ത്രം, ഒഴിപ്പം മുതലായതെല്ലാം യമ്മമായി കൊച്ചുത്തു ചികിത്സിച്ച രോഗം മാറ്റി അയയ്ക്കുന്നു. ഡിസ്പേൻസറികളിൽ രോഗിക്കുള്ള പരിശോധിച്ചു രജനു കൊച്ചുക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആസ്സുത്തികൾക്ക് അനവധി പണ ചെലവും പലവിധ ഔഷധങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളുടെ കൈയ്ക്കുണ്ട്. ആവക സ്ഥാപനങ്ങൾ ഫ്രാന്റീസ്ക്രിപ്റ്റ് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ. ഡിസ്പേൻസറികൾ അപ്രധാനങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങളിലാണുള്ളത്. ആസ്സുത്തികൾ തന്നെ പലതരത്തിലുണ്ട്. സംഘര്ഷമായിട്ട് മിക്ക

രോഗിക്കേയും കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതിനാൽ ആസ്പദമുണ്ടായി, കുഞ്ഞരോഗികൾക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളത്, ഭാന്തമാരെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനാലും, സുരീകർക്കണം കട്ടിക്കുംകണം മാത്രമായിട്ടുള്ളത്, ക്ഷയരോഗിക്കൈ പാപ്പിച്ച ചികിത്സിപ്പാനാലും ഇങ്ങനെ സാമംസ്രമായിട്ടുള്ളതും ഏറെ പുരോഗമേ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതും അവിടവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ്‌പട്ടണത്തിലും പ്രസിദ്ധം ‘ജനറൽ രോഗസ്റ്റിററ്റ്’ അണം മദ്രാസ്‌സംസ്ഥാനത്തുവെച്ചും ഓരോധരം വലിയതും പ്രധാനമായ ആസ്പദമുണ്ടായി. അവിടെ വെള്ളത്തിലും ശ്രൂക്കിയയിലും വിശദമായ ദാളക്കർമ്മാർ അനന്വധി പേര് ശന്മുഹക്കരായിട്ടുണ്ട്. ചികിത്സയും ശ്രൂക്കിയയും വേണ്ടതെങ്കിൽ എല്ലാ ദൈക്ഷങ്ങളിലും രോഗിക്കൈ കിടത്തി ചികിത്സിപ്പിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി സകല സൗകര്യങ്ങളിലും അവിടെ ഉണ്ട്.

റവറൻഡ് ജേ. ഡാനിൽ എന്ന പേരായ ഒരു പാതിരിയാണ് കൊച്ചിരിംഗജ്ഫൗത്രും യുറോപ്പസ്റ്റ്രേഡായപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സ നടപ്പാക്കുവാൻ നേന്മാത്രായി തന്മംബെയ്യുതും. 1818-ാമാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഒരു ആസ്പദമുണ്ടായിട്ടും അതിലേക്ക് സക്കാരിയന്തിനിന്ന് മാസംതോറും ഒരു ശ്രാവ്യം കൊടുത്തതിനുണ്ടെന്നും വെങ്കിലും ആ എപ്പോടും സ്ഥാപനമായിത്തീരുകയുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ രണ്ടുമുന്നും സംവശം നടത്തിയതിനും റംഗശാഹിം അതുനിന്ത്താൻ ചെയ്തു. 1848-ൽ ശങ്കരവാങ്കർ

‘പിവാൻ എറണാകുളത്ത് ധന്മായിട്ട് സക്കാരവുക് .ആ പ്രത്യേകത ആസ്ത്രഗും സ്ഥാപിച്ചു. അതു കുമേശ പുഷ്ടിയെ പ്രാപിച്ചു് ഹദ്ദോഷത്തെ ജനറയാസ്ത്രഗും ചായി. ഏറിന്നി കിഴഞ്ഞാ.

ക്ഷയരോഗികൾക്കുള്ള ഹദ്ദോഷത്തെ ആസ്ത്രഗും കുക്കിം ചീകിത്സാസ്വാദായവും ഒരു വിശ്വാസരീതിയിലാക്കണ. വായുവിൽ ജലാംശം കുവുള്ളരാജുത്ത് തുല്യവായു യാ കാളമായി സണ്റരിക്കുന്നതുകു വിശാലപ്രദേശം നോക്കിയെ ഭർത്ത് ഓടിടെ ആസ്ത്രഗും പണിക്കിഴഞ്ഞാ. ക്ഷയരോഗി കരംകളും ഉച്ചയങ്ങൾ വിധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവക്കു ആനുഘ്രാവ്യാധാമാലി ദിനവച്ചുകൊണ്ടു കുമഫൈറ്റുന്ന കു മുത്തിലാണ് ഡാക്റ്റർമാർ ഹദ്ദോഷം അധികം മനസ്സി കുത്തുന്നത്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു ചിന്തകൾ ജില്ലയിൽ മലനുഘ്നിച്ചി എന്ന ചികിത്സ ഹൗമാതിമിയിലുള്ള രഹസ്യ ത്രി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നൂറ്റുടെ രാജുത്തു ഗവർണ്ണറു സഹായത്തോടുകൂടി വിശ്ലേഷി പണ്ഡാധനത്തുകാർ നാട്ടബെവല്ലശാലകളെ അവി ടവിടേസ്ഥാപിച്ചു ഡിസ്ട്രിക്കന്റുകു മട്ടിൽ നടത്തി പ്രോത്സാഹം. യുറോപ്പൻ സ്വരൂപാധനപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സ സു നാട്ടിൽ വളരെ കുറച്ചജനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഉപകാരമായി താഴീരനാളി. ഇന്ത്യയിൽനാറിൽ തൊഴ്ന്നുവേണ്ടി കും ആച്ചാര്യുദസ്വരൂപാധനപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സകൊണ്ടു മുസൽമാനുക്കു യുനാനി എന്ന സ്വരൂപാധനപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സകൊണ്ടു ആജ്ഞാ ക്ഷക്കിട്ടുന്നത്. യുറോപ്പൻ ചികിത്സക്കുവേണ്ടതിനേക്കാൾ ഇവയ്ക്കാണ പന്ന

ചുലവു കുവു് എന്നതിനു വാദമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആ രണ്ട് സഹ്യാധിക്രമങ്ങൾ ചുള്ള പികിതസയേലും ആ സ്ത്രീകളേയും അതായും ഗവർമ്മണ്ടുകൾ മുഖാന്തരം ഈ ന്തൃയിൽ സ്വന്ത്രു വ്യാപിച്ചിക്കേണ്ടതിനാൽ കാലം അതികുമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ന്തൃയിൽ ആസകലം ഒരു കൊല്ലുത്തിൽ അനേകം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പാദ്ധക്കിച്ചു മരിക്കുന്നതായിട്ട് കണക്കു കുറത്തിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷബാധ മലയാളത്തിൽ അന്നു രാജു പാളിലേക്കാം കുറെ അധികമാണ് എന്നതെന്നു പറയാം. പട്ടി കടിച്ചു മരണം സംഭവിക്കുന്നതും ഒരു തന്നെ അസാധാരണമല്ല; അതിനും ചുരുക്കം നാട്ടുടെ രാജുക്കു് ഉംരാനുലി, തേഴി, പഴതാര, ഗൈളി മുതലാഡ യവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിഷബാധകാണ്ട മരിക്കുകളും ഫുമോൺകിലും പലതും അതും ജൂലൂലം മുഴുവൻം വിവിധപീഡകൾ അനുഭവിച്ചവരുന്നതായിട്ട് കാണുന്നുണ്ട്. മദ്രാസ് നാം ശ്യാമാന്തരം കുറുതിൽ പട്ടിവിജയത്തിനു ചികിത്സിക്കവാനായി രണ്ടു സ്ഥാപിച്ചാട്ടുണ്ട്. വിഷചികിത്സ മലയാളത്തിൽ കുറെ അധികം കാലം മുതൽനെ ഒരു നല്ല സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. ഗവർമ്മണ്ടിന്റെ ഫ്രാംഗും പ്രൂഢാംഗവും പ്രവർഗ്ഗമായവും ഈ പ്രൂഢാംഗ വിഷചികിത്സയ്ക്കു് ലഭിച്ചതുണ്ടാണിരിക്കുന്നു.

പിറ്റക്കുടി

എരീരാമദേവൻ വോദിച്ചിതനേരം:—

“കാരണമെന്തോരു താത്ത്വഃവാതിൾ,
സേരേപറവിനിംതവ”രെന്നതു-
നേരം പറഞ്ഞിരുത്തു കൈകയച്ചതിൽക്കൂടിയും:—

“കാരണം താത്ത്വഃവാതിൾ നീ തന്നു;
പാരിൽ സുഖം, ഭഃ വസ്തുലമണ്ണാലുംശാം.
ചേതസിനീ നിന്മപാക്കിലെഴുതിനി-
ത്താതന ഭഃവന്നാലുതാണി വരുവാനം.

ഒന്നുഭും വോപഗാന്തിക്കകിഞ്ചിൽത്തപയാ
കത്തവ്യമാംശായ കമ്മമെന്നാലുംശം.
സത്രവാദിത്രേഷ്യാജുംശായ പിതാവിനെ
സത്രപുതിജന്നനാക്കിടക നീയരു

ചിത്തമിതം റൂപതീരുന്നനിശ്ചയം
പുത്രരിൽ ജ്ഞേഷ്യാജുംശായ നീയബ്ലോ.
രണ്ടുവർഷം മമ ദത്തമായിട്ടണ്ട
പണ്ട നീൻ താതനായ സഹ്യംചേതസാ,

നിന്നാരെല സാല്യമായ ജീഹാന്തുരണ്ട്-
മിന്നതരണമെന്നത്മിക്കയും ചെയ്യും.
നീനോടതുപറഞ്ഞീടുവാൻ നാണിച്ചു
വിന്നനാലുനീരു താതനറിക നീ.

സത്യപാശന സംബലനാം താതന
 സത്പരം രക്ഷിപ്പുതിനു യോഗ്യൻ വോൻ
 പുനാമമാകും നടക്കതിങ്കിനാടൻ
 തന്നെ താതനെ ത്രാണനാം ചൊല്ലു യാൽ
 പുതുനേന്നാളും ശബ്ദം വിധിച്ചുണ്ടെ-
 പത്രസമുദ്രവനേന്നമറിക്കീ.”
 മാതൃവചനത്തുലാഭിമതനായ
 മേഖിനീപാലകമാരനാം രാമനും
 ഏതുയുമെറിം വുമിതനായു് ചൊല്ലിനാൻ.
 “ഇതുഡൈലൂം പറയേണമോ മാതാവേ!
 താതാത്മമായിട്ട് ജീവന്തനേന്നയും
 മാതായുതനേന്നയും സീതയെത്തനേന്നയും
 താനപേക്ഷിപ്പുന്തിനില്ല സംശയം
 മാനഞ്ചേ വേദത്തിനേന്നിക്കില്ലെല്ലതും.
 രാജുമെന്നാകിലും താതൻ നിയോഗിക്കിൽക്കു
 രാജുമെന്നാലെന്നറിക്കീ മാതാവേ!
 ലക്ഷ്മാൻതന്നെത്രജിക്കേനു ചോൽക്കിലും
 തൽക്കുണം താനപേക്ഷിപ്പുനറിക നീ.
 പാവകൾക്കു പതിക്കേണമെക്കിലു-
 മേവംവിഷംകടിക്കേണമെന്നാകിലും
 താതൻ നിയോഗിക്കിലേതുമേ സംശയം
 പെതസിചെററില്ലെനിക്കേന്നറിക്കീ.
 താതകാഞ്ഞമനാജതെഴുമെന്നാകിലും
 മോദേനവച്ചുന നദിനാശത്താൻ;

ചുത്രാനിയുക്തനായിട്ട് ചൊള്ളുന്നവൻ
മല്ലുമനാജിഷ്ട പുത്രനറിഞ്ഞാലും,
ഉക്തമെന്നാകിലുമിക്കാൽ മെന്നാലെ
കത്തപ്പുമല്ലേനു വെച്ചടങ്ങുന്നവൻ,
പിംഗ്രാഹർമ്മലമെന്ന ചൊല്ലുനു സജ്ജന-
ഡിത്തമെല്ലാം ചരിജ്ഞാതം മയ്യായുനാ,
ആകയാൽ താതൻ ദിഃയാഗമനംപ്പിള്ളു-
നാകലമേതുമെന്നിക്കില്ല നിന്ന് യം.

സത്യംക്രോമുമം സത്യംക്രോമുമം
സത്യംമയ്യോക്തം മറിച്ച രണ്ടായ്ക്കരാ.”
കാമപ്രതിജ്ഞതകേട്ടാൽ കൈകൈയിയും
രാമണോട്ടായ്ക്കു ചൊല്ലീടിനാളാദരാൽ.

“താതൻ നിന്നക്കലിശേകാത്മമായുട-
നാദരാൽ സംഭരിത്യോൽ സംഭാരങ്ങൾ
കൊണ്ടാണിശേകരം ഭരതനു വരുണ്ണും
രാമാംവരം പിന്നെയോന്നണ്ട് വേണ്ടുനു.

നീ പതിനാലുസംവശംഖ കാനനേ
താപസവേശനം വാഴക്കയും ദിവണം;
നിന്നോടതു നിയോഗിപ്പാൻ മടിയുണ്ട്
മനവനിന്നതു ഭാവമാകന്നതും.”

എന്നതു കേട്ട ശ്രീരാമനും ചൊല്ലിന്നവൻ
“ഇന്നതിനെന്നെന്നാൽ വൈഷ്ണവമായതും,
ചെങ്കുണ്ടോകം ഭരതനു ശാന്തിനി
ചെവകരാതെ പോവൻ വന്നതിനു ശാതാവേ!

എന്തെന്നാട് ചൊല്ലാത്തു പിതാവതു
വിനിച്ചി ഭാവിപ്പിപ്പിനെന്തു കാരണം?
രാജുതെ രക്ഷിപ്പിപ്പിനു മതിയവൻ;
രാജുമ്പേക്ഷിപ്പിപ്പിനു ഞാനംമതി;
ബന്ധമന്തു രാജുഭാരംവധിപ്പിപ്പതു,
ബന്ധകവാസത്തിനേററമെഴുതലല്ലാ.
സ്നേഹമെന്നക്കരിപ്പേരുമുള്ള യൈമി-
ദേഹമാത്രം ഭരിക്കുന്നവിധിക്കയാൽ.

ആകാശഗംഗയെപ്പാതാളിലോകത്തു
വേഗേന കൊണ്ടുചെന്നാക്കിബേ' ഭഗീരമൻ
തുളിവാങ്ങൽ പിതുക്കൾക്കു, ചൂര്യും
അംശുനാക്കിടിനാൽ താതന തന്നട
യെന്നവനു നൽകിപ്പജരാനരയും വാങ്ങി-
പ്പിവ്യുനാരാധാർ പിതുപ്രസംഗതിനാൽ.
അപ്പമായുജീവായ കാൽം നിത്രപിച്ച
മല്ലിതാഭാവിപ്പിപ്പിനില്ലവകാശം.^२

ഇവയ്ക്കു^० എഴുതു സ്ഥാപിക്കുന്ന

— · —

പാഠം ഒന്ന്

കശലവമാർ

(അഭിനയപാഠം)

(സമലം വനാന്തരാഹം. സമയം പ്രഭാതം.)

ഉവൻ:—ജേജു! ഞാൻ കുററനാഡാങ്കി വെള്ളക്കണ്ണതിനു
യൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടണ്ട്.

കശൻ:—എവിടെ?

ഉവൻ:—അതാ നോക്കു. ആ കമിയന്ത്രവട്ടിൽ കാണു
നില്ലോ, മുരുക്കൊണ്ടു കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു്?

കശൻ:—ആരുദ്ദേശയാണുക്കണ്ണതിനു?

ഉവൻ:—ആരുദ്ദേശ കതിരയോ, അതൊന്നുമെന്നിക്കറിഞ്ഞു
ആം.

കശൻ:—വാതു, അട്ടത്രുചെന്ന നോക്കും. (അട്ടത്രുചെ
ന്ന്) ഈ കാട്ടകനിരയല്ല. ഒരു ഭേദം കതിര.
യാണു്.

ഉവൻ:—ആരുയിരിക്കാം.

കശൻ:—വാസ്തവം. സെസന്റുകൊല്ലാമലം കേരംകുമാരം
ണ്ട്. ആകാശത്രു പൊടിപ്പെലം ദിവ്യതന്നു
കണ്ടു. ഈ വഴിക്കു സെസന്റു വന്നിങ്ങനില്ല.
ഈനീന്താണു വരുവാൻ?

ഉവൻ:—എന്നിക്കുന്നതിയാം?

കശൻ:—വെള്ളതെ എന്തിനാണു പോരടിക്കാൻ നില്ലു
നാതു്? ആപ്പത്തില്ലാതെ കഴിക്കുന്നതാണുത്തമം.
എത്തക്കിലും ക്ഷുഗ്രിയാജാവിഞ്ഞ സെസന്റു ദി

గුරිජයතිනායි නූකෝන්දාවාං. ලව! කතිරයෙ විඉක්කු.

භවත්:—ගුරිතිනාං ජේරුසු! කතිරයෙ විඉයයුක ගාත්?

ක්‍රියාත්:—නූ ත කතිත අංගුල්‍යාගේ. ගඹුකෙනෙයි කාරං?

භවත්:—අංගුල්‍යාගේ තත්ත්වයායි කෙහිප්පු දේ. අවබර තිනාං කතිරයෙ නූකෝන් ආරුමරිලෙක්ස කක්ෂාත් ඩිංතු?

ක්‍රියාත්:—ගුරීල්‍ය පාස්ස කෙරුකිලුපු? නූ ත කතිරයුක වෙශ්ටි වලිය මත්‍යරුන්දාකං. තොත් පරණා තුපොලු ගී කෙරුකිලුපු ගුරුනිස්ස මුදෝ අරියාං. තොත් ගෙනෘමයෙ විභිඛුකාන්ද වරද්‍ය. (පොකුනු)

භවත්:—(කතිත්‍යාං ආනුරුද්‍යාච්‍යාගේ) නූ ත කතිත ර මුර ගෙනුම්පු කතිත්‍යාගේ. ගුරු මුජුප්‍රාලමා ගේ නූතිල්‍ය කඩු කරා? ගෙනුම්පු මුවං, ගීංස් ගෙවි, මිහාරු කෙකුසුත්‍ර පෙයං, මුයා පුරා, ගීංස් කුෂුත්‍රා, මාංසුනුමාය මුජුඟාරා, එඩ්ලාල මාය ගෙනුත්‍රා, ගීංස් කාලුකරා, මුයාත්ත්‍රුප්‍රා වාල්, එඩ්ලාලමාය පිෂ්පුරා, ගුරු ප්‍රස්ථා මෙශ්ටතාගේ නූ ත කතිත! න්‍යාක්ටිජතාග්‍රැන්ඩ් ඇං ගිස්ටිතමාග්‍රැන්කිලං ගුරු ගාගුවුං ගෙය මුවාය මුවාය රුරුං ප්‍රමාණ් නූංඡාං. ගුරු ගෙවාදාජ්‍යාස්ථානාරා. (තිරිගිග්‍රැන්ඩ්) නූති

കുറ ഉടനാമക്ക് വജന്നെണ്ണെന്ന് തോന്തരന്. (ഒരു ഭക്തി വാദം.)

ഭക്തി:—കൂട്ടി നീയാണോ ഈ കതിരയെ പിടിച്ചുകൈട്ടി യതു്?

ലവന്ദി:—അതെ, ഞാനാണോ പിടിച്ചതു്.

ഭക്തി:—ഈ രാജാവിന്റെ കതിര, ഇതിനെ വിട്ടയാൽ.

ലവന്ദി:—ഈ താങ്ങട കതിര?

ഭക്തി:—അദ്ദേഹല്ലാധിപതിജിട.

ലവന്ദി:—(സാള്ളത്തം) രാമചന്ദ്രൻറെയോ?

ഭക്തി:—അതേ.

ലവന്ദി:—നന്നായി.

ഭക്തി:—നന്നായോ കൂടി; കതിരയെ വിട്ട.

ലവന്ദി:—എന്തിനാണോ വിട്ടയ്ക്കുന്നതു്? എന്തിനാണാ ശ്രമതിൽ കടന്നതു, രാമബന്ധൻ കതിര?

ഭക്തി:—എന്തിനാ കടന്നബെന്നോ? രാമചന്ദ്രൻ അദ്ദേഹം സ്വയിൽ അശ്വമേധം തൃക്കാടിന്മുക്കെണ്ണും നീ കേ ടില്ലേ?

ലവന്ദി:—ഈല്ല. ഞാനായാഗ്രഹത്തുറവി യാതെന്നും കേട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടെന്നാണോ? ഓ! വലിയ ഒരു കാൽഞ്ഞായി പറക്കാണോ. അതു കേട്ടിട്ട് എനി കൈവെന്നാണു ലാഡോ?

ഭക്തി:—കതിരവു പിടിച്ചുവരു ശത്രുവായിക്കൈത്ത ചെട്ടിടം.

ലവന്ദി:—വാസ്തവം. എന്നാൽ ഞാനോടു ശത്രുവാണു നു വിവാരിച്ചും.

ഭക്തി:—എടാ ഭാന്തൻ ചെക്കു! നിശ്ചാ, ഫോഹി! നിശ്ചാ

ഈ? വിശ്വലാളം തനന്നയില്ല.

ഉവൻ:—ആകൃതിക്ക്ലേ ദേഹം.

ഭടൻ:—നീ ഗുണമന്ത്രവന്നാട് യുദ്ധം ചെയ്തുമോ?

ഉവൻ:—ഉള്ള്, യുദ്ധം ചെയ്തു.

ഭടൻ:—ബന്ധുമെവിട?

ഉവൻ:—ബന്ധുമെന്തിനാം?

ഭടൻ:—നീ ഒരു രാമചാന്ദ്രരംജാവി സ്ത്രീ ചെയ്തു—
ഗണനയോട് നിന്ന പൊങ്കരുമോ?

ഉവൻ:—ഉള്ള്, എന്ന് നിന്നപൊങ്കരും. ഇരിച്ചലന്ത
ണാവോ ഇതു അഭ്യന്തരം.

ഭടൻ:—എട ചെക്കു! കുഴും വിസ്തു! യുദ്ധമെന്നതെത്തു
സാധനമാണെന്നർിയുമോ?

ഉവൻ:—ഒന്ന് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാം.

ഭടൻ:—(സാധ്യത്തും) നീ തപസ്വികമാരന്നല്ലോ?

ഉവൻ:—അല്ല എന്ന് ക്ഷത്രിയനാം. രാജക്കും
നാം.

ഭടൻ:—ക്ഷത്രിയനോ? എന്നാലും കൂട്ടിയാണോ.

ഉവൻ:—അല്ല. എന്ന് കൂട്ടിയല്ല.

ഭടൻ:—ഓമേഹാ. കൂട്ടിയല്ല. പിന്നെ യുവാവായിരിക്കാം—
നീ യുദ്ധംചെയ്താതെ കതിരെയ വിടില്ല, അല്ലോ?

ഉവൻ:—ഇല്ല, വിടില്ല.

ഭടൻ:—എന്നാൽ യുദ്ധംചെയ്യും.

ഉവൻ:—ആകമായി?

ഭടൻ:—നിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ഇംപടയാളിയോട്,
അതേ—എന്നാട്.

പുവൻ:—നിങ്ങാടോ, നീ രാമനാണോ?

ഭേദൻ:—അല്ല. അഭ്രേമമെന്നു രാജാവാണ്.

ലവൻ:—നീ രാജക്കമാരെനാ? അല്ല അബ്ലേ?

ഭേദൻ:—അല്ല. രാജക്കമാരന്നല്ല.

ലവൻ:—തൊൻ രാജക്കമാരനാണ്. തൊൻ രാജക്കമാര നൂതനമായിട്ടു യുഖം ചെയ്യം. നീയോരുവും വെറുതും ഒരു ദിവസം മായിട്ടു യുഖം ചെയ്യാം. നീ നീ നീ പ്രഭവായ രാമചന്ദ്രനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടവനു. പോവു.

ഭേദൻ:—എ? എ? ! തെമ്മാടി! വിതൃതിക്കട്ടി! രാമചന്ദ്രനു മായി യുഖം ചെയ്യും ഇല്ലോ? വിസ്തു! മുക്കടി മാറാ തത കട്ടി! രാവണവിജയതാവുമായി യുഖം ചെയ്യുമീ ല്ലോ? വല്ലാത്ത കുട്ടു!

ലവൻ:—രാവണനെ ജയിച്ച വീരനാണു രാമൻ അബ്ലേ? ഉൾജം ചുണ്ണയുംകെട്ട പെൺനിനെ കൊന്നവനാണു രാമൻ അബ്ലേ? ഒളിച്ചിനന്ന കിഷ്ടിന്യയിൽവെച്ചു ബാലിവയന്നായ കരങ്ങെനെ കൊന്ന വീരനാണു രാമൻ അബ്ലേ? മഹാ വീരൻതനന്നാണു നിങ്ങളേ ടെ രാജാവു. ഒന്നിനം കൊഴിയാത്ത മരഞ്ഞാടിക തിട്ടെ സമ്യാധംകൊണ്ടും അവങ്ങെട പിന്നുവലം ഒന്നമാറുംകൊണ്ടും രാവണനെ ജയിച്ച രാമൻ വീരനാണു അബ്ലേ? ശി. വീരനെല്ലക്കിലും രാജപത്രനാണു, ക്ഷമിചനാണു. യുഖം തനിക്കു വശമാണു, ഉററക്കാരനാണു; രാമൻ. നീ പോയി നേനും ഉററക്കാരനാണു; രാമൻ. നീ പോയി രാമനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടവനു. കാണാലോ രാമ നീ വീരപൈ.

ഇടൻ:—രാമചന്ദ്രൻ യജത്തീക്ഷ്ണിതന്നായി അയ്യോഡ്യർ യോളിതിക്കയ്ക്കാം”; ഇവിടെ അങ്കേഹത്തിന്റെ സേനാപതി മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ലവൻ:—അയ്യാഴ്ചിടെ സേനാപതിയുടെ പേരു്?

ഇടൻ:—ശരൂജ്ഞൻ.

ലവൻ:—(ചിരിച്ചു്) ശരൂജ്ഞനെന്നോ, നമ്പു നേരം പോകി.

ഇടൻ:—നേരംപോകോ?

ലവൻ:—അല്ലോ. അരുള്ളതം. എന്നെന്നകിലും യുലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ നിങ്ങളിടെ സേനാപതി? തോന്ത്രങ്ങൾനായാഥാളേ കേട്ടിട്ടില്ല. നന്നായി, ശരി, അവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരു. രാജപുത്രനുണ്ടല്ലോ. ഒരു മൻ, വരിപ്പു അണ്ണു?

ഇടൻ:—രാമചന്ദ്രൻ വന്നിട്ടു് എന്നാണു കാഞ്ഞു?

ലവൻ:—ധാർംാളം കേട്ടിട്ടണ്ടു്. ഒന്നു കാണണമെന്നു തെറ്റാനും. അന്തുമാത്രം.

ഇടൻ:—കതിരയെ വിട്ടുകിഴുണ്ടു്? എന്നാൽ സേനാപതിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരട്ടു?

ലറാൻ:—പിന്നെ വേണോ, എന്നാണിതു എടക്കുന്ന വോൺ കണ്ണവാൻമുള്ളതു്? പിന്നെ കാരേരാടാഞ്ചോ യുലും ചെയ്യേണ്ടതു്?

ഇടൻ:—നല്ല നേരംപോകായായല്ലോ ഇതു്.

ലവൻ:—വേണ്ട, അധികം സംസാരിക്കണം, കാഞ്ഞും അപകടത്തിലാണു.

ഇടൻ:—ശരി. അദ്ദേഹം വാദി (പോകുന്നു.)

ലവൻ :—കാണാലോ; അയോല്ലും കിലെ വീരൻ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ എന്ന്, കാണാലോ. യുദ്ധം, ആ പേരു കേരളക്കമ്പന്നാട്ടത്തെന്ന, എൻ്റെ ഉടലംസകലം കോരിത്തരിക്കണം. രോമങ്കുപ്പം തോറം ചുട്ടചട്ടന്നേയുള്ള രക്തം ഒഴുകുന്ന. ഈ നീ തൊൻ പടക്കളുത്തിലിരിക്കു ഒരു കളികളിലിട്ടുണ്ടോ എൻ്റെ കൈ അതിനാശിച്ചുകൊണ്ടു. അവ രണ്ടും പാടിക്കളിലിട്ടുണ്ടോ. സമരസാഹരതിക്കു കഞ്ചാലപര യംഗിൽ ഇരക്കിക്കളിക്കുന്നതും ഇതും ആല്ലതെന്ന ദിവസമാണ്. തൊൻ പരിച്ച അസ്ത്രവിദ്യ ഇന്നൊന്നു പരിക്ഷിച്ചുനേരാക്കം.

(സീത വരുന്നു) മകൻ! ലവ!

ലവൻ :—എന്താ അമേ!

സീത :—നീയെന്നിനാണ് ആ കതിരയെ പിടിച്ചു കെട്ടിയതും?

ലവൻ :—കതിര ആന്തുമതരിൻ കടന്നവനു. താനതിനെ പിടിച്ചുകെട്ടാം.

സീത :—നിന്നുക്കെതിനാണ കതിര?

ലവൻ :—തൊൻ കതിരപുരത്തു കയറാം.

സീത :—കരിച്ചുടെ ഉടമസ്ഥൻ മടങ്ങിവന്നുനെ പഷിച്ചാലോ?

ലവൻ :—ഈപ്പോൾത്തെന്ന ഒരു ഭേദം വന്നും അന്നേപാൾ ചുപ്പോയതെ ഉള്ളൂ. യുദ്ധങ്കുടാതെ കതിരയെ വിട്ടുകയെന്നാലും ശപമം ചെയ്തു (പരിശുഭിച്ചു കുറഞ്ഞു മനിക്കമാരന്നായും വരുന്നു.)

കുമൻ :—അമേ! അമേ! അനവധി ലക്ഷ്യം നേരും

വനിതാ ആദ്ദുമം വള്ളതിരിക്കണ്ണ. ലവൻ കതിരയെ പിടിച്ചുകെട്ടിവതാൻ' ഇ പെരുള്ളതിനെ ലൂം കാരണം.

ലവൻ:—കഹ! നീ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ദയപ്പെടുത്തോ. തൊൻ യുലും ചെല്ലാൻ ഒക്കുമാൻ'—ഇല്ല, ദയമില്ല.

സീത:—അതെ മകനേ! കതിരയെ വിട്ടുക്കൂടാൻ.

ലവൻ:—ഇല്ലമോ! യുലും കുടാതെ തൊൻ കതിരയെ വിട്ടുകൂടില്ല. മരിച്ചാലും ശരി, ജയിച്ചാലും ശരി. തൊൻ കതിരയെ വിട്ടുകൂടില്ല. മിച്ചുജാക്കമോ അമേ! ക്ഷതിഭാവാലന്നു പ്രതിശ്രൂതി? (കശനോട്ട്) പോവു! ജുഞ്ഞൻ പോങ്ങാഴ്ച. സൗന്ദര്യിക്കാം ഇതാം യുലും (സീതയോട്)—അമേ പോങ്ങാഴ്ച. വധിച്ച പ്രസന്നാണു ശരി, അതുകൊണ്ട്? തൊൻ ക്ഷതിഭന്നെല്ല, വീരനെല്ല, തും സേനാപതികൾ ഒരു കിടയല്ല ഒരൊറ്റ ലവൻ?

സീത:—ലവ! ഒരു കതിരയും വേണ്ടി നീ യുലും വെട്ടുമോ?

ലവൻ:—ഉം, അമേ! തൊൻ യുലും ചെല്ലും.

സീത:—ഈ അക്കഷയമിനിപ്രസന്നതോടു്?

ലവൻ:—അതേ, ഇ അക്കഷയമിനിപ്രസന്നതോടു്.

സീത:—രറക്കണ്ട്?

ലവൻ:—അതേ, രറക്കണ്ട്.

കശൻ:—വിശ്വി!

സീത:—(സ്വന്തതം) മംഗം വരുന്നു തേജസ്സ്, അതേ ദ്രോപ്പതിജ്ഞ, അതേ ഗ്രും, അതേ ഭാവം, അതേ പീരാധംകാരം, അതുപോലെ വിടന്ന് നാസാ

പ്രാരം, രാമചന്ദ്രനോട് തുല്യമായ പ്രഖ്യാത ശ്രദ്ധ
ം, അതിനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്ഷാത്രത്രജസ്സ്.
വിശാലമായ എഡയം സാമീമാനം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു.
കണ്ണകളിൽ അടക്ക തേജസ്സ് പരിസ്വീകരിക്കുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെത്തുപോലെതന്നെയുള്ള സ്വാഹ
ലംബനം, അമലം, പ്രഖ്യാത, അതേ, രാധവൻറെ
തനി പ്രതിഭിംബം. നേർ പകർപ്പു്. (പ്രകാശം)
മകനേ! നീ ക്ഷത്രിയനാണോ. വീരനാണോ. ഒജപ്പ
തനാണോ. പോകു. പോറയി യുലംചെയ്യു. ഞാൻ
ക്ഷത്രിയരമണിയാണോ. ഒരു ക്ഷത്രിയസ്ത്രിയാണോ.
നിനെ യുദ്ധാസാമത്തിൽനിന്ന് എനിക്കു തട
ത്തുങ്കു മകനേ! എൻ്റെ ചരണപരാഗം ശിര
സ്ഥിര ശുചി. ഞാൻ പതിപ്രതയാശനകിൽ, ഭത്രു
മയൈക്കുവിതയാശനകിൽ, നീ എൻ്റെ ആഗീ
യ്യാദിവലംകൊണ്ടു യുലംത്തിൽ ജയിക്കും. മുന്നു
ലോകത്തിലെ വിരമാരെയും ജയിക്കും. പോകു.

ലവൻ:—എന്നാൽ ഞാൻ പോയിവരട്ടു, അമേ!
(പോകുണ്ണ)

